Έτος ΙΔ'

Τεύχος 316ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ιανισμὸς καὶ Ποινικὸν Δίκαιον, ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 625

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια, Ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια) 629

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

« Σταυροφορία γιὰ τὸ παιδί », ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Σπ. Πηλοῦ (συνέχεια) 633

ΛΑΜΠΡΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀναμνήσεις, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀστυνόμου Α΄ κ. Βασ. Καράμπελα..... 640

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΜΑΣ ΘΗΣΑΥΡΟΙ

Μηκῆναι, ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἰωάννου Ἀλεξανδρῆ..... 645

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Οἱ συμβιβαστικοὶ καὶ οἱ ἀσυμβίβαστοι, ὑπὸ τοῦ κ. Πέλου Κουτούπη 647

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ὁρκωμοσία τῶν νέων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Χαρ. Σταμάτη 649

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Σκοπευτικοὶ ἀγῶνες Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἔτους 1966, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. Βασ. Κρύου..... 656

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 659

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 662

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 665

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας μηνὸς Ἰουνίου 1966..... 668

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ..... 669

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΔΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΔ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1966 | ΤΕΥΧΟΣ 316

ΝΟΜΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΕΝ ΤΩ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΩ ΚΥΚΛΩ

Ι. Θρησκευτικὴ σωφρονιστικὴ ἀγωγή.

1. Γενικῶς περὶ διαποτίσεως τῆς «σωφρονιστικῆς ἀγωγῆς» διὰ χριστιανικῆς πνοῆς:

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Σωτῆρος, εἰσχωρήσασα ὡσαύτως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς «σωφρονιστικῆς ἀγωγῆς», διεπότισε ταύτην ἀφθόνως διὰ τῆς χριστιανικῆς παιδαγωγικῆς πνοῆς.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δὲ ταύτην ἐπηρέασε τὴν σωφρονιστικὴν ἀγωγὴν ποικιλοτρόπως, ἤτοι ἰδίως ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδιωκομένων σκοπῶν, χρησιμοποιουμένων μέσων ἀγωγῆς καὶ τέλος, τῶν συμμετεχόντων ὡς σωφρονιστῶν.

2. Ἐπίδρασις ἐπὶ τὸν σκοπόν:

Κατὰ ταῦτα ὁ χριστιανικὸς φωτισμὸς ἐπέτυχεν ἐν πρώτοις νὰ ἀναγνωρίσῃ ἡ σωφρονιστικὴ ἀγωγὴ ὡς ἕνα ἐκ τῶν κατ' ἐξοχὴν «σκοπῶν» της καὶ τὸ χριστιανικὸν ἰδεῶδες».

«Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς». «Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε». «Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά. Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ».

Ἐντεῦθεν ἀνέκυψεν ἡ ἀποκληθεῖσα «θρησκευτικὴ σωφρονιστικὴ ἀγωγή», ἥτις συνιστᾶ τὴν πρὸς «ἀνακαίνισιν τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου καὶ χριστιανικὴν ἀνθρωπιστικὴν τελείωσιν» τείνουσαν σωφρονιστικὴν ἀγωγὴν τῶν καταδίκων.

Τὸ θέμα τοῦτο κέκτηται ζωτικὴν σημασίαν, ἐὰν ἀναλογισθῇ τις ὅτι πλῆθος ὁλόκληρον ἐκ τῶν ἐγκληματιῶν ἔχει ἀπομακρυνθῇ τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς καὶ αἰσθάνεται ἀντιπάθειαν ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει διακατέχεται ὑπὸ ἀμφιβολιῶν καὶ ἐνδοιασμῶν ἔναντι τῶν θρησκετικῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν κανόνων τῆς θρησκευτικῆς ἠθικῆς.

3. Ἐπίδρασις ἐπὶ τὰ μέσα τῆς ἀγωγῆς:

Ἐν συνεχείᾳ ὁ χριστιανικὸς φωτισμὸς ὑπέδειξεν εἰς τοὺς ἰθύνοντας ἐν τῇ σωφρονιστικῇ διοικήσει ὅτι ἡ φυλακὴ δὲν πρέπει νὰ ᾖ οἶκος ἐξοντώσεως, ἀλλ' οἶκος θεραπείας, οἱονεὶ μία ἄλλη «κατ' οἶκον ἐκκλησία», ἥτις, ἀντικρύζουσα τὸν κατάδικον ὡς ἠθικῶς κινδυνεύουσαν ψυχήν, θὰ μεταχειρισθῇ οὐχὶ μέσα ἐξοντώσεώς του, ἀλλὰ μέσα ἀνθρωπιστικά, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ συναντήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ὁπότε

καὶ μόνον θὰ κερδήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του, ἐν συνεχείᾳ τὴν ἀγάπην του καὶ δι' αὐτῆς καὶ τὴν διάσωσίν του.

Καὶ τοιουτοτρόπως διὰ τῆς τοιαύτης χριστιανικῆς διαφωτίσεως ἐσαρώθησαν ἡ ἀσπλαχνία, ἡ σκληρότης, αἱ βάσανοι καὶ ἐπεβλήθη ἀντ' αὐτῶν ἡ μακρόθυμος καὶ μεγαλόψυχος συμπεριφορά, ἡ ἐμφορουμένη ὑπὸ ἀξιοπρεπείας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ ἡ γενναιόφρων παιδαγωγικὴ μέριμνα ὑπὲρ τῶν παρανομησάντων χάριν τῆς ἠθικῆς σωτηρίας των.

«Ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρός με!».

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δὲ ταύτην ὡς ἔργον τοῦ ἱερέως τοῦ σωφρονιστηρίου ἐθεωρήθη «ἡ ἠθικὴ ἀγωγὴ τῶν καταδίκων διὰ διεγέρσεως τῆς πίστεως, τῆς ἐπιγνώσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐν τῷ σύμπαντι τάξιν, ἧς μέρος εἶναι ἡ ἔννομος τῆς πολιτείας τάξις καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ κόσμου ἠθικὴ διάταξις διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τῶν καθηκόντων ἑκάστου, τῆς ἀναπτύξεως ἠθικῆς συνειδήσεως».

Ὡς εἰς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον συμβάλλοντα μέσα διεμορφώθησαν ἡ τακτικὴ τέλεσις ἱερουργιῶν, ἡ ἐνάσκησις μυστηρίων, τὰ κηρύγματα τοῦ θείου λόγου, ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία, αἱ ἐκκλησιαστικαὶ χορωδίαι, αἱ ἰδιαίτεραι ἐπισκέψεις καὶ κατ' ἰδίαν συνομιλίαι καὶ νουθεσίαι πρὸς τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς καταδίκους, τέλος ἡ παρακολούθησις τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῶν καταδίκων.

Διδάσκεται δ' ὅτι αἱ ἱερουργίαι πρέπει νὰ διαμορφῶνται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οἱ κρατούμενοι εὐχαρίστως καὶ προθύμως νὰ παρακολουθῶσι ταύτας. Ἐν συνεχείᾳ ἀποδοκιμάζονται τὰ ἐπικριτικά, τρομάζοντα καὶ θίγοντα κηρύγματα, διότι δὲν πρέπει νὰ πλήττωμεν, ἀλλὰ νὰ ὑποβοηθῶμεν εἰς κρισίμους καμπὰς τοὺς ἠθικῶς νοσοῦντας συναν θρώπους. Ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία ποθεῖ νὰ εἰσαγάγῃ τοὺς ἀγνοοῦντας καὶ τοὺς ἀμφιβάλλοντας εἰς τὴν θρησκευτικὴν γνῶσιν καὶ εἰς τὴν διασώζουσαν πίστιν. Οἱ ἐκκλησιαστικαὶ χορωδίαι ἀποσκοποῦσιν εἰς τὴν δημιουργίαν ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν κρατουμένων καλλιτεχνικῶν θρησκευτικῶν συγκινήσεων, ἐξευγενιζουσῶν καὶ προωθουσῶν αὐτοὺς εἰς ἀνατάσεις. Ἐν τέλει αἱ ἰδιαίτεραι ἐπισκέψεις καὶ αἱ κατ' ἰδίαν συνομιλίαι καὶ ἡ κατ' αὐτὰς προθυμία πρὸς βοήθειαν τῶν κρατουμένων δημιουργοῦσι τὴν οἱονεὶ δι' ἐξομολογήσεως ποθητὴν προσέγγισιν τῶν ψυχῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιδιώκεται νὰ κερδηθῇ ἡ ψυχὴ τοῦ καταδίκου καὶ νὰ οἰκοδομηθῇ ὁ καινὸς ἄνθρωπος.

Εἰδικώτερον δ' ὁ καθηγητὴς Κ. Γ. Γαρδίκας, ἀναφερόμενος εἰς τὰς κατ' ἰδίαν συνομιλίας τοῦ ἱερέως μετὰ τῶν ἐγκληματησάντων, ὑποδεικνύει ὅτι οὗτος, «τεχνηέντως συζητῶν οὐχὶ ὡς ἠθικῶς τετελειωμένος, ἀλλ' ὡς ἁμαρτωλὸς ὢν καὶ ἐπιδιώκων τὴν τελείωσιν, προσπαθεῖ, ἵνα ὁ κατάδικος διαισθανθῇ καὶ κατανοήσῃ, τίνι τρόπῳ «τὸ ἔγκλημα, ὅπερ ἐτέλεσεν, ἐζημίωσε τὴν τιμὴν καὶ περιουσίαν του, ἐνέβαλεν εἰς ταραχὴν ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους του». Ὁ αὐτὸς ἱερεὺς ὑποδεικνύει ὁμοίως εἰς τὸν κρατούμενον ὅτι «ἡ τραχεῖα ζωή, εἰς ἣν ὑποβάλλεται ἐν τῇ φυλακῇ, ὠφελεῖ, διότι ἀπομακρύνει ἀπὸ ἐπιβλαβῶν ἀναστροφῶν καὶ σχέσεων, ἐθίζει εἰς πειθαρχίαν, τάξιν, ἐπιμέλειαν, ἐγκράτειαν, αὐτοκυριαρχίαν». Τέλος, ὁ ἱερεὺς «θὰ ἐπιρρώσῃ τὴν πεποίθησιν τοῦ καταδίκου περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀνορθώσεως αὐτοῦ, ὑποδεικνύων μετ' ἐχεμυθίας πρόσωπα, ἅτινα ἀποκαστεστάθησαν δι' ἐπιπόνου μακρᾶς ἰδίας προσπαθείας». Ὁ ἱερεὺς τείνει, «ἵνα ὁ ἐγκληματήσας ἄρξηται κρίνων, καταλήξῃ δ' ἐπικρίνων αὐτὸς ἑαυτὸν (μετάνοια)». Τοιουτοτρόπως δὲ πλέον ἀναπτύσσεται «τὸ συναίσθημα τῆς αἰδοῦς, τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς ἀτομικῆς εὐθύνης, ἅτινα εἶναι σπουδαῖοι παράγοντες καὶ ρυθμισταὶ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἀτόμου». Σημεῖον δ' ἀποφασιστικὸν καὶ σπουδαῖον τῆς βελτιώσεως τοῦ ἐγκληματίου εἶναι «ἡ προσπάθεια αὐτοῦ, ἵνα ἀνορθώσῃ τὴν ἐκ τοῦ ἐγκλήματος προξενηθεῖσαν ζημίαν, ἵνα μεριμνήσῃ περὶ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, συμφιλιωθῇ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ ἀδελφούς, ἀποφεύγῃ δὲ πᾶσαν ἐπικοινωνίαν καὶ δεσμὸν πρὸς τοὺς παλαιοὺς ἐγκληματικοὺς φίλους».

4. Συμμετοχὴ εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς σωφρονιστικῆς ἀγωγῆς:

Ἐν τέλει ἐπεζητήθη ἡ συμμετοχὴ τῆς ἐκκλησίας, χαρακτηρισθεῖσα ὡς ἀνεκτί-

μητος, εἰς τὴν δι' ἐκπροσώπων της ἄσκησιν τῆς σωφρονιστικῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἀγωγῆς, καὶ δὴ τόσον κατὰ τὴν ἐντὸς τῶν φυλακῶν ἢ ἄλλων ἱδρυμάτων ἐργασίαν, ὅσον ὅμως καὶ κατὰ τὴν ἐκτὸς τούτων τοιαύτην.

Ἡ συμμετοχὴ δ' αὕτη ἐπραγματοποιήθη διὰ συνεχοῦς συμπαραστάσεως τῆς ἐκκλησίας εἰς τὸ δρᾶμα τοῦ ἁμαρτήσαντος ἐγκληματίου συνανθρώπου καθ' ἁπάσας τὰς φάσεις τῆς ἠθικῆς καὶ ψυχικῆς ταλαιπωρίας του, δηλονότι ἤδη ἀπὸ τῆς πρώτης φάσεως τῆς ἐγέρσεως κατ' αὐτοῦ τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ὑποδικίας του, κατὰ τὴν φάσιν τῆς δίκης, μετέπειτα κατὰ τὴν φάσιν τῆς ἐκτελέσεως, ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὴν φάσιν τῆς δοκιμασίας τοῦ καταδίκου ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ κοινωνίᾳ καὶ τέλος μέχρι καὶ τῆς φάσεως τῆς πλήρους ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀποκαταστάσεώς του, νομικῆς, ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς.

Ὡς φορεῖς δὲ τῆς τοιαύτης συμπαραστάσεως καὶ ὡς «ἁλιεῖς ἀνθρώπων», ἐμφανίζονται ἱερεῖς καὶ μοναχοί, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐκλέγωνται οὐχὶ μεταξὺ τῶν τυχόντων, ἀλλὰ δέον νὰ ὦσιν ἐμπνευσμέναι προσωπικότητες, μοναχαί, αἵτινες ἐνσαρκοῦσι τὸν ἐν τῇ βυζαντινῇ ἐκκλησίᾳ γεννηθέντα θεσμὸν τῶν «διακονισσῶν», ἤτοι τῶν ἐργατριῶν τοῦ κοινωνικοῦ ἔργου τῆς ἐκκλησίας, ἡρωΐδων τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, καὶ τέλος ἐκκλησιαστικαὶ ἑνώσεις συμπαραστάσεως τῶν κρατουμένων.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δὲ ταύτην διατάσσει ρητῶς ὁ ἑλβετικὸς ποινικὸς κῶδιξ τοῦ 1937 ὅτι «ἐν παντὶ σωφρονιστικῷ καταστήματι, ἐν ᾧ ἐκτίεται εἴτε ποινή, εἴτε μέτρον ἀσφαλείας ἡ θεία λειτουργία καὶ ἡ θρησκετικὴ περίθαλψις τῶν κρατουμένων εἶναι ὑπο χρεωτική».

Καὶ διὰ μὲν τὰ ἐν ξένῃ κρατοῦντα μνημονεύομεν τοὺς ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς βορείου Ἀμερικῆς, τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ τῇ Γερμανίᾳ διακεκριμένους ἱερεῖς τῶν φυλακῶν Dwight, Clay, Krohne, οἵτινες κατέστησαν «ἡγετικαὶ φυσιογνωμίαι ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἱστορίᾳ τῶν σωφρονιστηρίων», ἀφ' ἑτέρου δ' ἀναφερόμεθα εἰς τὴν ἐπιρροήν, τὴν ἀσκηθεῖσαν ἐκ μέρους τῶν θρησκευτικῶν ἑνώσεων τῶν κουακέρων (Quakers), τ.ἔ., τῶν περιφήμων «Ἑταιρειῶν τῶν φίλων (Societies of Friends).

Ὡς πρὸς δὲ τὰ παρ' ἡμῖν ἀναφέρομεν ἀφ' ἑνὸς τὴν ἐμπνευσμένην δρᾶσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς τοῦ πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου Δωροθέου Βερνάρδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν δυστυχῶς προσκόψασαν δρᾶσιν τῆς ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην διεύθυνσιν τοῦ αἰδεσιμωτάτου πρωτοπρεσβυτέρου ἐν Ἐλευσῖνι Γεωργίου Πυρουνάκη «Ἑνώσεως Φίλων τῶν Κρατουμένων» τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑλλάδος. Τέλος δὲ μνημονεύομεν καὶ τὴν κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1957)1958 ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς «Σχολῆς Διακονισσῶν» τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἀθήναις, ἥτις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πραγματοποιεῖ ἕν παλαιὸν ὄνειρον τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ἤτοι τὴν ἀναβίωσιν τοῦ μνημονευθέντος θεσμοῦ τῶν «διακονισσῶν» τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν τῇ ὁποία Σχολῇ φοιτοῦν γυναῖκες πτυχιοῦχοι τῆς Θεολογίας. Τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ὅτι ὁ νεώτερος θεσμὸς τῶν «κοινωνικῶν λειτουργῶν», ὅστις ἐμφανίζεται κατὰ τὴν σύγχρονον ἐποχὴν ἐκμάζων καὶ ἀναπτυσσόμενος ἐν τῇ δύσει καὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ, ἀνεφάνη ἱστορικῶς τὸ πρῶτον ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὡς γέννημα τῆς ἑλληνικῆς βυζαντινῆς χριστιανικῆς σκέψεως.

Ἡ σωφρονιστικὴ δὲ διοίκησις ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ οἱασδήποτε ἐπεμβάσεως ἐν τῷ οὐσιαστικῷ λειτουργήματι τῆς θρησκείας.

5. Δημιουργία ἰδίων παιδαγωγικῶν μέτρων παραπομπῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς καὶ ὑποβολῆς εἰς χριστιανικὰς ὑποχρεώσεις:

Ὁμοίως τέλος ἐν τῇ παιδαγωγικῇ περιοχῇ τοῦ «ποινικοῦ δικαίου ἀνηλίκων» διεμορφώθη ὡς «παιδαγωγικὸν μέτρον» καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων παραπομπὴ τῶν δικαζομένων καὶ ἠθικῶς κινδυνευόντων παίδων καὶ ἐφήβων εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς ἄσκησιν ἐκ μέρους της θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς προστατευτικῆς «ἐπιμελείας» ἐπ' αὐτῶν.

Ὡς ἐπίσης καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ παιδαγωγικοῦ μέτρου τῆς ἐπιβολῆς εἰδικῶν ὑποχρεώσεων εἰς τὸν ἀνήλικον ἐνετάχθη καὶ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς τακτικὴν μετάβασιν τοῦ τελευταίου εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς λειτουργίας, τακτικὴν φοίτησιν εἰς τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα, εὐεργεσίαν ὑπὲρ πασχόντων συνανθρώπων μέσω τῶν φιλοπτώχων ταμείων τῶν ἐνοριῶν κ.ο.κ.

ΙΙ. Θρησκευτικὴ σωφρονιστικὴ πρόνοια.

1. Γενικῶς:

Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἐσταυρωμένης Ἀγάπης, διεισδύσασα εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ σωφρονιστικοῦ κύκλου, διεπότισε ταύτην ἀφθόνως καὶ διὰ τῆς πνοῆς τῆς χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης.

2. Εἰδικώτεραι πλευραὶ προνοίας:

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν δὲ ταύτην ἐνέπνευσε καὶ ἤσκησε τὴν εὐσπλαγχνίαν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν ἀφ' ἑνὸς τῶν κρατουμένων καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν θυμάτων τῶν ἐγκλημάτων, ὑπὲρ τῆς διεκπεραιώσεως διαφόρων ἐπαγγελματικῶν ἢ ἄλλων προβλημάτων τῶν κρατουμένων, ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως τῶν ἐγκυμονουσῶν κρατουμένων γυναικῶν, ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως τῶν τέκνων κρατουμένων γονέων, ὑπὲρ τῆς προσωρινῆς στεγάσεως καὶ προωθήσεως μέχρι τῶν ἑστιῶν των ἀπολυομένων καταδίκων, ὑπὲρ τῆς νομικῆς ἢ ἄλλης ἀναλόγου ὑποστηρίξεως τῶν ἀπόρων κρατουμένων, ὑπὲρ τῆς ἐπαγγελματικῆς, ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀπολυθέντων ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ κοινωνίᾳ κ.ο.κ.

Καὶ γενικῶς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἡ σήμερον ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐπιδιωκομένη ἀγωγὴ καὶ βελτίωσις τοῦ καταδίκου, ὡς καὶ ἡ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν προστασία πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτοῦ, ὑπῆρξαν ἔργα ἀρχικῶς μόνον ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀναληφθέντα καὶ ἐνασκηθέντα.

Ο ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ι. Γενικῶς.

1. Ἐξ ἄλλου τὸ Φῶς τῆς Βηθλεὲμ διεπότισε καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων μέτρων κατὰ τῶν καταδικασθέντων ἐγκληματιῶν, ποινικῶν ἢ ἄλλων, ἰδίως δὲ τὴν ζωὴν ἐντὸς τῆς φυλακῆς ἢ ἄλλων παρεμφερῶν ἱδρυμάτων.

2. Τοιουτοτρόπως δὲ μετέβαλε τὸ τοιοῦτον «ἐκτελεστικὸν ποινικὸν δίκαιον» εἰς πραγματικὴν «Σωφρονιστικήν», διαπνεομένην ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς πνοῆς.

ΙΙ. Τὸ παλαιότερον δόγμα τῆς αὐθεντίας, τῆς ἀποστάσεως καὶ τῆς βίας.

1. Τῇ ἀληθείᾳ, ἄλλοτε ἡ ὅλη ἐμφάνισις τῆς κρατικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῶν καταδίκων, διεπνέετο ὑπὸ τῆς καλουμένης «σχέσεως τῆς αὐθεντίας», τῆς «ψυχολογίας τῆς ἀποστάσεως» καὶ τοῦ ἀξιώματος τῆς «βίας καὶ τῆς μάστιγος».

2. Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς τοιαύτης μὴ χριστιανικῆς στάσεως τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὁ δικαστικὸς καὶ εἰσαγγελικὸς κόσμος, τὸ προσωπικὸν τῶν φυλακῶν ἔβλεπον ἀφ' ὑψηλοῦ τοὺς καταδίκους. Καὶ ἤσκουν τὸ λειτούργημα αὐτῶν ἐξ ἀποστάσεως ὡς ἐκπρόσωποι αὐθεντίας, οἱονεὶ κομπάζοντες ἐπὶ ἀνωτερότητι, ἔναντι τῶν εὐτελῶν καταδίκων.

Χάσμα ὁλόκληρον διεχώριζεν ἀπὸ τῶν καταδίκων τὸ τεταγμένον πρὸς ἀναμόρφωσιν αὐτῶν κρατικὸν προσωπικόν. Ὅπερ, δι' αὐτῆς τῆς νοοτροπίας, ἠξίου οἱονεὶ διὰ βίας νὰ καθυποτάξῃ τὸ ἀτίθασον καὶ ἀνυπάκοον πρὸς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ νόμου φρόνημα τῶν καταδίκων.

Διὰ τοῦ συστήματος τούτου τῆς μάστιγος ἐδιδάσκετο ὅτι ἡ αὐθεντία, ἡ ἀπόστασις καὶ ἡ βία συνιστῶσι τὴν σοφίαν τῆς πάλης κατὰ τῆς ἀντικοινωνικῆς στάσεως τῶν ἐγκληματησάντων.

(Συνεχίζεται)

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ 25 ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Καλῶς ἐχόντων τῶν πραγμάτων τὸ αὐτοκίνητο ἔπρεπε νὰ βρίσκεται πίσω στὸ γκαράζ στὶς 7 τὸ πρωΐ γιὰ νὰ τὸ βάψη ὁ Ἰωσηφίδης. Μὰ τὸ πρωΐ τῆς Παρασκευῆς ὁ Τσάγκας, ποὺ καθὼς εἴδαμε, ἦταν πιὰ σκοτωμένος, δὲν φάνηκε στὸ γκαράζ. Ὁ Ἰωσηφίδης ὅμως δὲν ἀνησύχησε καὶ δὲν εἰδοποίησε τὸν ἰδιοκτήτη γιατὶ ὑπέθεσε ὅτι ὁ συνάδελφός του ἐπῆγε καμμιὰ μακρυνὴ διαδρομὴ καὶ δὲν ἔδωσε σημασία οὔτε εἰδοποίησε τὸν ἰδιοκτήτη.

Ἡ Χωροφυλακὴ ἐθεώρησε ἀμέσως πρῶτο ὕποπτο γιὰ τὸ ἔγκλημα τὸν σωφὲρ Θωμᾶ Ἰωσηφίδη καὶ προέβη στὴν κράτησί του.

Οἱ γονεῖς τοῦ θύματος, διαψεύδοντας τὸ πρώην ἀφεντικὸ τοῦ γιοῦ τους, ἰδιοκτήτη ταξὶ Οἰκονομάκο γιὰ τὸν ἰσχυρισμό του, περὶ καταχρήσεως βενζίνης ἀπὸ τὸν Τσάγκα, ἐπέμειναν ὅτι ὁ γυιός τους ἦταν ἀθῶος ἀπὸ αὐτὴ τὴ ρετσινιά, ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ τοῦ κολλήσουν μετὰ τὸ θάνατό του, ὅτι ἦταν τίμιος νέος, πιστὸς οἰκογενειάρχης καὶ ὅτι δὲν εἶχε κανένα ἀπολύτως ἐχθρό, οὔτε μὲ κανένα προηγούμενα. Ὁ πατέρας του εἰδικῶς κατέθεσε ὅτι ὁ γυιός του, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς 105 καὶ ἀπὸ τὶς 45 δραχμές, δὲν θὰ εἶχε ἄλλα χρήματα ἐπάνω του καὶ ἀπέκλειε τὴ ληστεία. Προσέθεσε ὅμως ὅτι, ἐφ' ὅσον ὁ γυιός του δὲν εἶχεν ἐχθρούς, πιθανὸν νὰ τὸν σκότωσαν γιὰ νὰ τοῦ πάρουν τὸ ταξί του, ποὺ δὲν βρέθηκε μετὰ τὸ φόνο.

Ἄλλοι σωφέρ, φίλοι καὶ γνωστοὶ τοῦ μακαρίτη τοῦ Τσάγκα, ἔλεγαν ὅτι τὸ θῦμα ἦταν φτωχός, τίμιος καὶ ὅτι δὲν εἶχε ποτὲ νταραβέρια μὲ ἄλλες γυναῖκες. Ἀλλὰ βρέθηκε καὶ ἕνας σωφὲρ ἀπὸ τὴν «πιάτσα» ποὺ εἶπε ὅτι κάποτε, πρὸ μηνῶν, εἶχε δῆ τὸν Τσάγκα ραντεβοῦ, μετὰ τὸ γάμο του, στὸν κῆπο τοῦ Μουσείου, μὲ μιὰ ἄλλη νέα κοπέλα. Ὥστε οὔτε μποροῦσε νὰ ἀποκλεισθῆ ἀκόμη καὶ τὸ ὅτι ὁ φόνος μποροῦσε νὰ εἶχε γίνει καὶ μὲ ἀφορμὴ κάποια γυναικοδουλειά. Ἔτσι, πλῆρες σκότος ἐβασίλευε στὴν ὑπόθεσι καὶ κανένας δὲν ἤξερε τί νὰ ὑποθέση, ὡς πρὸς τοὺς δράστες καὶ ὡς πρὸς τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος.

Στὴ δολοφονία τοῦ Σταμάτη Τσάγκα, στὸ «ἔγκλημα τῆς Βούλας» καθὼς τὸ εἴχαμε κι' ὅλας βαφτίσει οἱ ἀστυνομικοὶ ρεπόρτερς, εἴχαμε δώσει μεγάλη ἔκτασι, στῆλες ὁλόκληρες, στὶς ἐφημερίδες, καὶ τονίζαμε ὅτι εἶχε χαθῆ τὸ ταξὶ ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ σκοτωμένος καὶ ὅπου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶχε διαπραχθῆ τὸ ἔγκλημα. Καὶ ἀμέσως μόλις ἐκυκλοφόρησαν στὴν Ἀθήνα καὶ τὰ προάστια οἱ ἀπογευματινὲς ἐφημερίδες, κατέβηκε ἐπειγόντως στὴν Ἀθήνα καὶ παρουσιάστηκε στὴ Διοίκησι Χωροφυλακῆς Ἀττικῆς, ὁ σταθμάρχης Χωροφυλακῆς Λιόπεσι ἀνθυπασπιστὴς Χλιουνάκης καὶ ἀνέφερε ὅτι δύο χιλιόμετρα πέρα ἀπὸ τὸ Χαρβάτι καὶ κοντὰ στὸ 16ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Μαραθῶνος καὶ πλάϊ σὲ ἕνα λατομεῖο, βρέθηκε ἐγκαταλελειμμένο τὸ 20769 ταξί, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Τσάγκας. Τὸ ταξὶ αὐτό, στὴ θέσι τοῦ ὁδηγοῦ, ἦταν πλημμυρισμένο ἀπὸ αἵματα καὶ λάσπες καὶ στὸ «μαρσπιὲ» ἀπάνω ἦταν μιὰ σιδερένια ράβδος καταματωμένη. Μέσα στὸ αὐτοκίνητο βρέθηκαν δύο προσωρινὲς ἄδειες κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου ποὺ εἶχε ἐκδώσει τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Συγκοινωνίας καὶ μιὰ μολυβένια σφαῖρα διπλωμένη σὲ τεμάχιο ὑφάσματος. Κατὰ τὸ σταθμάρχη Λιόπεσι οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ αὐτοκινήτου δολοφόνοι τοῦ μακαρίτη τοῦ Τσάγκα εἶχαν σταματήσει ἐπίτηδες τὸ ταξὶ ἀπάνω σὲ πετρῶδες ἔδαφος γιὰ νὰ μὴ φαίνωνται τὰ ἴχνη ἀπὸ τὰ ποδάρια τους.

Ὁ σταθμάρχης Λιόπεσι εἶπε ὅτι εἶχε λάβει μέτρα φρουρήσεως τοῦ ταξὶ τοῦ θύματος καὶ ἐπειδὴ θὰ τοὺς ἔπιανε ἡ νύχτα, ἡ αὐτοψία στὸ ταξὶ καὶ ἡ ἀνίχνευσις

γιὰ τὴν ἀνεύρεσι δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἀνεβλήθη γιὰ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ταξὶ μπέρδευε ἀκόμη περισσότερο τὰ πράγματα, γιατὶ δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ καταλήξῃ κανεὶς σὲ κανένα συμπέρασμα γιὰ τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος. Λησταία; Μὰ δὲν θὰ τοῦ παίρνανε τὰ λίγα λεπτὰ ποὺ βρέθηκαν ἀπάνω στὸν Τσάγκα καὶ ποὺ ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι δὲν εἶχε ἄλλα ἀπάνω του; Νὰ ἔκαναν τὸ ἔγκλημα γιὰ νὰ τοῦ πάρουν τὸ αὐτοκίνητο; Μὰ τότε γιατί νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν στὸ Χαρβάτι; Νὰ ἦταν καμμιὰ ἄλλη ἡ ἀφορμή; Μὰ ὁ Τσάγκας δὲν εἶχε κανένα ἐχθρὸ καὶ ἄλλως τε δὲν θὰ ἦταν τόσο κουτός, ὥστε νὰ ἀκολουθήσῃ ἕνα του ἐχθρὸ καὶ νὰ σκάψῃ μόνος του τὸ λάκκο του. Νὰ ἦταν καμμιὰ γυναικοδουλειὰ στὴ μέση καὶ ἔπρεπε νὰ «ἀναζητήσωμε τὴ γυναῖκα» καὶ σ' αὐτὸ τὸ ἔγκλημα; Μά, παρὰ τὰ κουτσομπολιά, δὲν ἔβγαινε τίποτε καὶ γιὰ ἐρωτοδουλειές. Ὕστερα δὲν μποροῦσε νὰ παραβληθῇ καὶ νὰ συσχετισθῇ καὶ μὲ τὸ προηγούμενο «Ἔγκλημα τοῦ Μοσχάτου», τὴ δολοφονία τοῦ σωφὲρ Παχῆ, γιατὶ ἐκεῖ, ἦταν φανερὸ ὅτι ὁ Παχῆς ἐσκοτώθηκε ἀπὸ τοὺς ἄγνωστους ἐπιβάτες του ὕστερα ἀπὸ τυχαία ἐκπυρσοκρότησι τοῦ αὐτομάτου πιστολιοῦ τους. Ἐδῶ εἴχαμε περίστροφο μεγάλου διαμετρήματος μὲ μολυβένια σφαῖρα. Ἄρα οἱ ἄγνωστοι ἐπιβάται τοῦ αὐτοκινήτου ἐκ προθέσεως, δηλαδὴ ἠθελημένως, τὸν ἐπυροβόλησαν, τὸν ἐσκότωσαν, ἐνῶ ὁδηγοῦσε τὸ ἁμάξι του καὶ ὕστερα τὸν ἐπῆραν κατὰ τὴ Βούλα, τὸν ἔσυραν νεκρὸ ἔξω ἀπὸ τὸ ταξί, τὸν ἄφησαν ἐκεῖ, στοὺς βάλτους, δίπλα στὴ θάλασσα, χωρὶς νὰ τὸν ψάξουν καὶ νὰ τοῦ πάρουν τὰ λεπτά του καὶ ὕστερα τοῦ παίρνουν τὸ αὐτοκίνητό του, φεύγουν μὲ αὐτὸ καὶ ἐγκαταλείπουν τὸ καταματωμένο ταξί, τὸ ταξὶ μέσα στὸ ὁποῖο εἶχε γίνει πιὰ ἡ στυγερὴ δολοφονία, σ' ἕνα ντελμάρι, στὸ Χαρβάτι. Καὶ τὸ ἐρώτημα παρέμενε φοβερὸ καὶ χωρὶς καμμιὰ ἀπάντησι ἀκόμα. Οὔτε δράστες, οὔτε αἴτια. Ἀπόλυτο σκοτάδι.

Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν ὅλα αὐτά, εἴχαμε καὶ τὶς τύφλες. Καὶ εἶμαι μετὰ τόσα χρόνια ὑποχρεωμένος νὰ ἀποκαλύψω μιὰ φοβερὴ τύφλα ποὺ ἔκανε τότε ὁ μακαρίτης ὁ ἰατροδικαστὴς Γιῶργος Τρουπάκης καὶ ποὺ δὲν εἶχε γραφῆ τότε ἀπὸ μᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ρεπόρτερς, δηλαδὴ ἀπὸ ἐμένα, τὸν κ. Σεβαστιανὸ Ἀρνέλλο καὶ τὸ μακαρίτη τὸ Βενιζέλο Ζερβέα, γιατὶ δὲν θέλαμε νὰ τὰ βάλουμε μὲ τὸ μακαρίτη τὸν Τρουπάκη γιὰ τὴν γκάφα του.

Γιὰ τὴ δολοφονία τοῦ Σταμάτη Τσάγκα στὴ Βούλα δὲν εἶχε καμμιὰ ἀπολύτως ἁρμοδιότητα νὰ ἐπέμβῃ ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, ἀφοῦ τὸ ἔγκλημα εἶχε γίνει στὴν περιφέρεια τῆς Χωροφυλακῆς καὶ αὐτὴ εἶχε ἐπωμισθῇ μὲ τὸ βάρος τῆς προανακρίσεως καὶ τῶν ἐρευνῶν. Ἀλλὰ ὁ τότε διοικητὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὁ Ἀριστοτέλης Κουτσουμάρης, ποὺ τὸ πέρασμά του ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια, ἀφῆκε ἐποχὴ καὶ ἦταν γεμᾶτο ὄχι ἀπὸ συνηθισμένες ἐπιτυχίες τῆς ρουτίνας, ἀλλὰ ἀπὸ καταπληκτικοὺς καὶ ἄνευ προηγουμένου θριάμβους, καταλάβαινε πολὺ καλὰ ὅτι ἂν ὁ μακαρίτης ὁ Τσάγκας εἶχε σκοτωθῇ στὴ Βούλα καὶ ὅτι ἂν τὸ αὐτοκίνητό του εἶχε βρεθῇ στὸ Χαρβάτι, εἶχε ξεκινήσει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀπὸ τὴν «πιάτσα» του ἢ ἀπὸ δρόμο κουβαλώντας μαζί του τοὺς ἀγνώστους ἴσα μὲ τὴν ὥρα δολοφόνους του καὶ ὅτι αὐτοὶ μετὰ τὸ ἔγκλημα, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἶχαν καταφύγει καὶ κρυβόντουσαν στὴν Ἀθήνα, διέταξε τὰ καλύτερα ὄργανά του νὰ προβοῦν εἰς ἐρεύνας καὶ εἰς ἀναζητήσεις καὶ στὴν Πρωτεύουσα μήπως μάθουν τίποτε καὶ βοηθήσουν τὴ Χωροφυλακὴ καὶ τὴν ἐπίσημη ἀνάκρισι. Καὶ ἐνῶ συνεχιζόντουσαν οἱ ἔρευνες αὐτές, χωρὶς θετικὸ ἀποτέλεσμα ἀκόμα, ὅταν ἔμαθε ὅτι εἶχαν βρεθῇ στὴ Βούλα καὶ δίπλα στὸ πτῶμα καὶ στὶς ροδιὲς τοῦ αὐτοκινήτου, ἀποτυπώματα ἀπὸ ὑποδήματα, ἄγνωστο ἀκόμα ἂν ἦταν ἀνδρικὰ ἢ γυναικεῖα, ἔστειλε μὲ τρόπο ἕνα εἰδικὸ συνεργεῖο μὲ τεχνίτες, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἰχνογράφο τότε τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Κατσιγιάννη, γιὰ νὰ πάρῃ μὲ γύψο ἀποτυπώματα ἀπὸ τὰ ἀχνάρια ποὺ ὑπῆρχαν στὴν ἄμμο ἀπάνω. Ὁ ἀρχιφύλακας ἐγύρισε, ἔκανε καλὰ

τὴ δουλειά του καὶ ἔβγαλε τὰ ἀποτυπώματα ἀπάνω στὸ γύψο ποὺ ὅταν τὰ εἶδε ὁ κ. Κουτσουμάρης καὶ μοῦ τὰ ἔδειξε καὶ μένα ἐμείναμε καὶ οἱ δυό μας ἐμβρόντητοι. Ἀπὸ τί εἴδους παπούτσια μποροῦσαν νὰ γίνουν τέτοια ἀποτυπώματα; Ἀνῆκαν σὲ ἄνθρωπο ἢ σὲ γορίλλα; Καὶ πῶς μποροῦσαν ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν τέτοια μεγάλα παπούτσια νὰ περπατήσουν, ἀφοῦ τὰ ἀποτυπώματα ἔδειχναν ὅτι ἔξω ἀπὸ τὶς τεραστίων διαστάσεων σόλες τους ὑπῆρχαν δυὸ σειρὲς ἀπὸ πελώριες πρόκες ἢ ἀπὸ ἄλλα μυτερὰ ἀντικείμενα; Καὶ ὅμως, ὅπως ἔλεγα τότε καὶ εἰς τὸν φίλο μου διοικητὴ τῆς Γεν. Ἀσφαλείας, εἶχα δῆ καὶ τὸ πρῶτο στὴν αὐτοψία τὰ ἀποτυπώματα, αὐτὰ καὶ εἶχα μάλιστα μείνει μὲ τὴν ἐντύπωσι ὅτι αὐτὰ εἶχαν προξενηθῆ ἀπὸ ἕνα ζευγάρι γυναικεῖα παπούτσια καὶ ἀπὸ περισσότερα τοῦ ἑνὸς ζευγαριοῦ ἀνδρικά, ἀλλὰ ἐπερίμενα φυσικὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπίσημης ἔρευνας καὶ αὐτοψίας γιὰ νὰ διατυπώσω καὶ ἐγὼ τὰ συμπεράσματά μου καὶ νὰ μὴ γράφω ἀρλοῦμπες στὶς ἐφημερίδες ποὺ ἐδούλευα. Καὶ ξαφνικὰ ἔβλεπα αὐτὰ τὰ ἐξωφρενικὰ γύψινα ἐκμαγεῖα.

Θυμᾶμαι ὅτι ἀμέσως ἔτρεξα νὰ ρωτήσω τὸν μακαρίτη τὸν ἰατροδικαστὴ τὸν Τρουπάκη μὲ τὸν ὁποῖο εἴχαμε δῆ μαζὶ τὰ ἀχνάρια ἐκεῖνα τῶν ποδιῶν καὶ τοῦ εἶπα γιὰ τὰ ἐξαμβλώματα ἐκεῖνα ποὺ ἔβγαλαν τὰ γύψινα ἀποτυπώματα. Καὶ κατάπληκτος τὸν ἄκουσα νὰ μοῦ λέῃ:

—Ἄ, ξέρεις... Ἐκεῖνα τὰ καρφιά; Δὲν εἶναι ἀπὸ καρφιά. Ἐγὼ πῆγα ὕστερα στὴ Βούλα καὶ θέλησα νὰ ξεσηκώσω τὰ ἀποτυπώματα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχα ἄλλο τίποτα μαζί μου παρὰ μιὰ κόλλα χαρτὶ καὶ ἕνα μολύβι, ἔβαλα ἀπάνω στὰ ἀποτυπώματα τὸ χαρτὶ καὶ μὲ ἕνα σπιρτόξυλο ἔκανα τρύπες σ' αὐτό, πολλὲς μικρὲς τρυπίτσες στὶς ἄκρες κάθε ἀχναριοῦ καὶ ἔτσι προσπάθησα νὰ ξεσηκώσω στὴν κόλλα μὲ τὸ μολύβι τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Μὰ δὲν τὰ κατάφερα.

Ὁμολογῶ ὅτι ἔφριξα γιὰ τὴ ζημία ποὺ ἔγινε. Πολύτιμα ἴχνη γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τῶν δραστῶν εἶχαν καταστραφῆ ἀπὸ γκάφα τοῦ ἀνίδεου ἀπὸ τέτοια ζητήματα ἰατροδικαστοῦ. Καὶ ἔτρεξα γιὰ νὰ πῶ τὸ νέο στὸν πολύτιμο φίλο μου κ. Κουτσουμάρη, ὁ ὁποῖος «βγῆκε καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τὰ ροῦχα του».

—Ὁρίστε, φίλτατέ μου, κατάστασις. Αὐτὰ συμβαίνουν γιατὶ οἱ ἰατροδικασταί μας μπορεῖ νὰ εἶναι γιατροί, μπορεῖ νὰ εἶναι νεκροτόμοι, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ ἐγκληματολόγοι. Καὶ αὐτὸ συνέβη γιατὶ δὲν εἶχε φρουρηθῆ καὶ μετὰ τὴν πρώτη αὐτοψία ὁ τόπος τοῦ ἐγκλήματος μέχρις ὅτου, ἐκτὸς τοῦ πτώματος, φωτογραφηθοῦν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἴχνη καὶ ληφθοῦν ἐκμαγεῖα τῶν πελμάτων τῶν ποδῶν τῶν δραστῶν. Κρῖμα... Χάθηκε μιὰ εὐκαιρία...

Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ Σάββατο 13 Ἰουλίου, ἔγινε στὸ ἰατροδικαστικὸ ἐργαστήριο τῆς ὁδοῦ Σωκράτους καὶ ἄλλη ἐξέτασις στὸ πτῶμα τοῦ Τσάγκα, ἐνῶ τὸ μυστήριο ποὺ σκέπαζε τὸ ἔγκλημα παρέμενε τὸ ἴδιο σκοτεινὸ καὶ ἀνεξιχνίαστο. Πάντως, ἀπὸ τοὺς γονεῖς τοῦ θύματος ξεκαθάρισε καὶ ἕνα ἄλλο ζήτημα. Ἡ καφὲ ρεπούμπλικα ποὺ βρέθηκε δίπλα στὸ πτῶμα δὲν ἦταν τοῦ θύματος, ἀλλὰ ἀνῆκε εἰς κάποιον ἀπὸ τοὺς δολοφόνους. Νά ἕνα πειστήριο. Καὶ μάλιστα σπουδαῖο. Εἴχαμε ἐπὶ τέλους, κάτι ἀπὸ τοὺς δράστες.

Ἐπίσης ἐξηκριβώθη ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ δεξιὰ τσέπη τοῦ σακκακιοῦ τοῦ Τσάγκα ἦταν ἀναποδογυρισμένη. Σ' αὐτὴν ὅμως τὴν τσέπη ὁ Τσάγκας δὲν ἔβαζε λεπτά, ἀλλὰ μόνο τὴν ἄδεια κυκλοφορίας τοῦ ἁμαξιοῦ του. Στὴν ἄλλη τσέπη του, τὴν ἀριστερή, ὅπως εἴπαμε, βρέθηκαν οἱ 105 δραχμὲς καὶ στὴν ἄνω δεξιὰ μικρὴ τσέπη τοῦ πανταλονιοῦ του οἱ 45 δραχμὲς καὶ τὸ μπρασελέ. Ἄρα οἱ δολοφόνοι ἀπὸ τὴν ἀναποδογυρισμένη ἐσωτερικὴ δεξιὰ τσέπη τοῦ σακκακιοῦ τοῦ Τσάγκα δὲν ἐπῆραν παρὰ τὴν προσωρινὴ ἄδεια τοῦ αὐτοκινήτου του, ποὺ βρέθηκε, ὅπως μᾶς εἶπε ὁ σταθμάρχης Λιόπεσι, μέσ' στὸ αὐτοκίνητό του, στὸ Χαρβάτι. Ἄρα ἔκαναν τάχα τὸ ἔγκλημα γιὰ νὰ πάρουν ὄχι τὰ λεπτὰ τοῦ σκοτωμένου, ἀλλὰ μόνο τὶς ἄδειες κυκλοφορίας τοῦ ἁμαξιοῦ του καὶ νὰ φύγουν μὲ αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ἐγκα-

ταλείψουν ὕστερα στὸ Χαρβάτι; Καὶ γι' αὐτὸ ἔκαναν ἕνα φόνο; Μυστήριο. Πολὺ μυστήριο.

Ἡ προανάκρισις, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα τοῦ θύματος, θέλησε νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὴ χήρα του μήπως βγάλῃ καὶ ἀπὸ αὐτὴν καμμιὰ λεπτομέρεια, καμμιὰ φωτεινὴ ἀχτίδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν νὰ ὁδηγηθῇ. Ἀλλ' ὁ μακαρίτης ὁ Τσάγκας ἀπὸ μέρες εἶχε στείλει τὴ γυναίκα του καὶ τὸ παιδί του στὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, στὴν Ἰκαρία, γιὰ νὰ παραθερίσουν καὶ ἡ χωροφυλακὴ ἐτηλεγράφησε ἐκεῖ νὰ τὴν εἰδοποιήσουν μὲ τρόπο γιὰ τὴν συμφορὰ καὶ νὰ τὴν στείλουν ἐδῶ γιὰ νὰ ἐξετασθῇ.

Στὸ ἐν τῷ μεταξύ, ὁ σταθμάρχης Βουλιαγμένης, συνεχίζοντας τὴν προανάκρισι καὶ τὴν ἔρευνα στὴν περιφέρειά του, ἔμαθε ὅτι ὁ Τσάγκας μὲ τὸ αὐτοκίνητό του εἶχε πάει σ' ἕνα ζυθεστιατόριο, στὴ Βούλα καὶ εἶχε καθήσει ἐκεῖ μὲ δύο ἄνδρες καὶ μὲ μιὰ νέα. Ἀπὸ τοὺς ἄνδρες αὐτοὺς ὁ ἕνας ἦταν νεαρὸς καὶ φοροῦσε ἐργατικὴ μπλούζα καὶ πανταλόνι μπλέ. Ὁ σωφὲρ ἔπινε καὶ συνομιλοῦσε φιλικὰ μὲ τοὺς δύο ἄνδρες καὶ μὲ τὴν κοπέλα.

Κατὰ μιὰ ἄλλη πληροφορία, τὰ χαράματα τῆς Παρασκευῆς, 12 Ἰουλίου, ἐθεάθη εἰς τὴν Βουλιαγμένη μιὰ γυναίκα χωρὶς συνοδό, ποὺ ἔδινε τὴν ἐντύπωσι ξένης κυρίας. Ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶχε μώλωπες στὸ πρόσωπο καὶ στὸ λαιμὸ καὶ μπῆκε στὸ πρῶτο λεωφορεῖο τῆς γραμμῆς Βουλιαγμένης—Ἀθηνῶν. Ἡ ξένη αὐτὴ κυρία ἔδωσε 13 δραχμὲς γιὰ νὰ βγάλῃ εἰσιτήριο γιὰ τὴν Ἀθήνα, ποὺ ἔκανε πολὺ λιγώτερο. Ὕστερα ζήτησε νὰ ἀλλάξῃ τὸ εἰσιτήριο γιὰ μέχρι τὸ Φάληρο, ἀλλὰ πρᾶγμα παράξενο, μόλις τὸ λεωφορεῖο ἔφθασε στὴ Γλυφάδα, ἡ γυναίκα αὐτὴ μὲ τὶς γρατσουνιὲς καὶ τοὺς μώλωπες κατέβηκε καὶ πῆρε ἄλλο λεωφορεῖο. Τὸ μόνο χαρακτηριστικὸ ποὺ δόθηκε γιὰ τὴν περίεργη καὶ μυστηριώδη αὐτὴ ξένη κυρία ἦταν ὅτι φοροῦσε κόκκινο καπέλλο. Καὶ ἄρχισαν οἱ ἔρευνες καὶ οἱ ἀναζητήσεις γιὰ τὴν ἀνεύρεσι τῆς ξένης κυρίας μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο, γιὰ νὰ ἐξακριβωθῇ μήπως αὐτὴ εἶχε καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα.

Ἀλλὰ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο πρωϊνὸ τῆς Παρασκευῆς, μιὰ ἄλλη κυρία ἐθεάθη στὴ Βούλα, χωρὶς κάλτσες καὶ χωρὶς παπούτσια. Ἦταν καλοστεκούμενη, ἔφερε ἀμυχὲς στὰ ποδάρια καὶ φοροῦσε στὸ δεξί της χέρι ἕνα δακτυλίδι μὲ ἕνα μεγάλο μονόπετρο μπριγιάν. Καὶ ἀνεζητεῖτο καὶ αὐτὴ ὡς ὕποπτος, ἀφοῦ δὲν εἶχε ἄλλα ἴχνη νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ προανάκρισις. Παντοῦ μπερδέματα.

Καὶ ἄρχισε ἀμέσως καὶ ἄλλο μπέρδεμα μὲ τὸν ἄλλο σωφέρ, τὸν Δημήτρη Ἀθανασούλα, μὲ αὐτὸν δηλαδὴ ποὺ δούλευε μὲ τὸν Τσάγκα στὸ ἴδιο ταξὶ καὶ μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε κάμει «σκάντζα βάρδια» στὶς ὧρες, γιατί, ὅπως εἶχε πῆ, ἦταν ἀπασχολημένος ἐκείνη τὴν ἡμέρα μὲ κάποιο φορτηγὸ αὐτοκίνητο. Ὁ σταθμάρχης Βουλιαγμένης, ἀνθυπασπιστὴς Ἀνδρονόπουλος, ἔστειλε νὰ τὸν ζητήσῃ ἀμέσως γιὰ νὰ τὸν ἐξετάσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸν βρῆκε. Τοῦ εἶπαν ὅτι ὁ Ἀθανασούλας εἶχε φύγει γιὰ τὴν Χαλκίδα, ὁδηγώντας ἕνα φορτηγὸ αὐτοκίνητο καὶ ἄφησε παραγγελία στὸ σπίτι του, μόλις γυρίσῃ, νὰ περάσῃ ἐπειγόντως ἀπὸ τὴ Χωροφυλακὴ Βουλιαγμένης ποὺ τὸν ζητοῦσαν. Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Ἀθανασούλας πῆγε καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς μόλις τὸν εἶδε ἔμεινε κατάπληκτος. Ὁ Ἀθανασούλας φοροῦσε ἐργατικὴ μπλούζα καὶ πανταλόνι μπλέ. Καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς ποὺ εἶχε ὑπ' ὄψει του τὸ ὅτι ὁ Τσάγκας, πρὶν ἀπὸ τὸ ἔγκλημα καὶ μετὰ τὰ μεσάνυχτα τῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευή, τὰ ἔπινε καὶ διασκέδαζε σ' ἕνα κέντρο τῆς Βούλας μαζὶ μὲ μιὰ κοπέλα καὶ μὲ δύο ἄνδρες, τοὺς μετέπειτα δολοφόνους του, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας φοροῦσε ἐργατικὴ μπλούζα καὶ μπλὲ πανταλόνι, ἐνόμισεν ἐπὶ τέλους ὅτι βρῆκε ἕναν ἀπὸ τοὺς φονιάδες. Τὸν δυστυχῆ τὸν Ἀθανασούλα!

(Συνεχίζεται)

«ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ»

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

- **Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ**
- **ΟΜΙΛΕΙ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ τ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ**

Θὰ μᾶς ἀπασχολήση σήμερα ἕνα ἄλλο μεγάλο καὶ σοβαρὸ πρόβλημα, ποὺ ἀφορᾶ τὸ παιδί. Πρόκειται γιὰ τὴν πνευματικὴ τροφὴ ποὺ τοῦ δίνουμε, ἀνάμεσα στὴν ὁποία κυριώτερη εἶναι τὰ βιβλία καὶ τὰ περιοδικὰ ποὺ διαβάζει.

Γιὰ νὰ μεγαλώση τὸ παιδὶ χρειάζεται τὸ σῶμα του τροφὴ κατάλληλη, θρεπτική, ὑγιεινή. Δίνουμε στὰ παιδιά μας ὅ,τι πιὸ ἐκλεκτὸ ἔχουμε. Στερούμεθα πολλὲς φορὲς γιὰ νὰ τοὺς ἀγοράσουμε γάλα, βούτυρο, αὐγά, γλυκίσματα. Προσέχουμε πάρα πολὺ τὴν τροφή τους καὶ κάνουμε ὅ,τι εἶναι δυνατὸν γιὰ ν' ἀναπτυχθῆ τὸ σῶμα τους κανονικά. Ἀλλὰ τὸ παιδὶ δὲν ἔχει μονάχα σῶμα. Δὲν ἔχει μονάχα ὑλικὲς ἀνάγκες. Ἔχει καὶ ἀνάγκες πνευματικές. Χρειάζεται, δηλαδή, καὶ τροφὴ πνευματική. Καὶ αὐτὴ πρέπει νᾶναι ἐπίσης ὑγιεινή, κατάλληλη, θρεπτική, ὥστε νὰ δυναμώση, καὶ ν' ἀναπτυχθῆ κανονικὰ τὸ πνεῦμα του. Καὶ ἡ πνευματικὴ αὐτὴ τροφὴ εἶναι οἱ ἰδέες, τὰ φρονήματα, οἱ ἐντυπώσεις, οἱ ἀρχές, τὰ αἰσθήματα ποὺ ἐμεῖς τοῦ ἐμπνέουμε. Παράλληλα ὅμως ἀναζητεῖ καὶ μόνο του τὴν πνευματικὴ τροφή του σὲ ξένες ἰδέες, σὲ ἔργα συνανθρώπων του, στὰ βιβλία ποὺ διαβάζει. Χιλιάδες βιβλία στὴν ἐποχή μας... Βιβλία ποὺ γίνονται ἀνάρπαστα μόλις ἐκδοθοῦν, καὶ βιβλία ποὺ μένουν ἀζήτητα γιὰ χρόνια σὲ προθῆκες βιβλιοπωλείων. Βιβλία ποὺ περιγράφουν τὴ ζωή, τὸν ἔρωτα, τὴν ἀνδρεία, τὶς μιζέριες τῆς βιοπάλης, τὸν πόλεμο, τὴν εἰρήνη, ποὺ ἀναλύουν φιλοσοφικὰ δόγματα, πολιτικὰ συστήματα, θρησκευτικὰ παραγγέλματα, ἕνα σωρὸ κοινωνικὲς θεωρίες... Βιβλία φιλοσοφικά, ἱστορικά, θρησκευτικά, ἐπιστημονικά, λογοτεχνικά, τεχνολογικά, ἐγκυκλοπαιδικά. Καὶ ἀνάμεσά τους, πρῶτα καὶ καλύτερα, στὴν ἡμερησία πάντα διάταξη, ἀκριβὰ ἢ φτηνὰ μυθιστορήματα, δακρύβρεκτα ρομάντζα, αἰσθηματικὲς νουβέλλες, ἡρωϊκὰ ἀναγνώσματα, μυθιστορήματα λογῆς - λογῆς, ποὺ εἶναι καὶ τὰ πιὸ ἐπικίνδυνα καὶ ποὺ συνήθως περιέχουν ἕνα σωρὸ ἀρρωστημένες ἰδέες, ὄχι μονάχα ἀκατάλληλες πρὸς βρῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνες γιὰ τὴ δημόσια ὑγεία...

Ὅλα αὐτὰ περιέχουν ἰδέες γιὰ λαϊκὴ κατανάλωση καὶ χωρὶς νὰ ὑπόκεινται σὲ ἠθικὸ ἀγορανομικὸ ἔλεγχο... Ὅλα αὐτὰ ἐμπνέουν φρονήματα πολλὲς φορὲς ἀντικοινωνικά, ἐντυπωσιάζουν μὲ πολὺ βλαβερὸ τρόπο, ἐπηρεάζουν σὲ τρομακτικὸ βαθμό, ἐρεθίζουν σὲ σημεῖο μεγάλο τὰ ἔνστικτα τοῦ κτήνους ποὺ κοιμοῦνται μέσα μας, ἀποχαυνώνουν, δημιουργοῦν σκοτεινοὺς πνευματικοὺς ὁρίζοντες ποὺ φέρνουν κατάθλιψη στὴ σκέψη καὶ στὴν καρδιά, τροφοδοτοῦν τὴν ψυχὴ μὲ ὕποπτες διαθέσεις, διαπλάθουν ἀνάλογα τὸν χαρακτῆρα... Πολὺ λίγα ἀπὸ αὐτὰ τὰ σημερινὰ μυθιστορήματα μπορεῖ κανεὶς ἄφοβα νὰ τὰ συστήση σ' ἕνα παιδί... Ἐλάχιστες οἱ καλὲς ἐξαιρέσεις. Ὁ κανόνας θλιβερὸς καὶ ἀποκαρδιωτικός...

Κι' ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ ἔντυπα παίζουν ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ καὶ διαμορφώνουν τὴν πίστη του καὶ τὸν πνευματικό του κόσμο...

Τροφὴ πνευματική... Ἀπὸ αὐτὴν θὰ ἐξαρτηθῆ τὸ ἠθικό, πνευματικὸ καὶ ἐθνικὸ ἀνάστημα τοῦ σημερινοῦ παιδιοῦ καὶ αὐριανοῦ ἀκαδημαϊκοῦ πολίτη, πάνω στὸν ὁποῖον θὰ κτίσωμε τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας... Ἂν ἡ τροφὴ αὐτὴ περιέχη ἰδέες ἀρρωστημένες, σκέψεις μολυσμένες, νοσηρὰ διδάγματα, τὸ παιδὶ θὰ γίνη φθονερὸς κοινωνικὸς νάνος, τεμπέλης, ὀκνηρός, ἀπαισιόδοξος, ποὺ θὰ μισῆ τὴν κοινωνία καὶ

τοὺς συνανθρώπους του καὶ δὲν θὰ θέλῃ νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ ἰδανικὰ τῆς φυλῆς του. Ἂν ἡ τροφὴ αὐτὴ περιέχῃ ὑγιεῖς ἰδέες, πεντακάθαρες καὶ ἀμόλυντες σκέψεις, διδάγματα πνευματικῶς βιταμινοῦχα, τὸ παιδὶ θὰ γίνῃ ἕνας χαμογελαστὸς Κοινωνικὸς Γίγαντας, πανέμορφος δημιουργὸς στὴ βιοπάλη, ἐργατικός, ζωντανός, αἰσιόδοξος, ποὺ θὰ ἔχῃ τάξει μὲ αὐταπάρνηση τὸν ἑαυτό του στὴν ὑπηρεσία τῆς Κοινωνίας καὶ τῶν συνανθρώπων του...

Σπουδαῖος ὁ ρόλος τῶν βιβλίων καὶ τῶν περιοδικῶν στὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα τοῦ παιδιοῦ... Φίλοι σιωπηλοὶ καὶ ὑπομονετικοί, φίλοι ποὺ δὲν νευριάζουν, ποὺ τρέχουν δίπλα σου σὲ ὧρες μονάχα ποὺ τοὺς χρειάζεσαι καὶ ξέρουν ν' ἀποσύρωνται ὅταν ἡ παρουσία τους δὲν εἶναι ἀπαραίτητη. Φίλοι γοητευτικοί, φορτωμένοι μὲ χρυσᾶ ὄνειρα, ποὺ ἔχουν τὴν εὐχέρεια νὰ σὲ μεταφέρουν ὅπου ζητήσῃ ἡ καρδιά σου, ὅσο μακρυὰ κι' ἂν θέλῃς... Φίλοι ποὺ μποροῦν νὰ σοῦ κουβεντιάζουν μ' ἕνα παράξενο τρόπο, καὶ ποὺ μπορεῖς κι' ἐσὺ νὰ τοὺς ἐμπιστευθῇς ἄφοβα τοὺς κόσμους τῶν ὀνείρων σου... Φίλοι ποὺ μποροῦν εὔκολα νὰ γκρεμίσουν ἢ νὰ κτίσουν, νὰ σπρώξουν ψηλὰ ἢ νὰ κατεβάσουν χαμηλά, νὰ δημιουργήσουν ἀγγέλους ἢ σατανάδες.

Αὐτὸ τὸ σκεφθήκαμε στὰ σοβαρὰ ποτέ μας; Ρωτήσαμε ποτὲ νὰ μάθουμε τί διαβάζουν τὰ παιδιά μας; τί ἀγαποῦν; τί πιστεύουν; ποιά εἶναι τὰ ἰδανικά τους;...

Δυστυχῶς, ἡ ἀπάντηση σὲ τοῦτο τὸ ἐρώτημα δὲν εἶναι ἐνθαρρυντική. Καὶ αὐτὸ γιατὶ κυρίως δὲν δίνουμε καὶ πολλὴ σημασία στὸν ὕπουλο ἐχθρὸ ποὺ μπάζουμε ἀσυλλόγιστα στὸ σπίτι μας καὶ τὸν δίνουμε στὰ χέρια τοῦ παιδιοῦ μας, γιὰ νὰ πάῃ ὕστερα στὴν καρδιά του, νὰ τὴν ναρκώσῃ, νὰ τὴν κάνῃ νὰ πάψῃ νὰ κτυπᾶ... Γιατὶ ἕνας φοβερὸς ἐχθρὸς εἶναι ἕνα κακὸ βιβλίο στὰ χέρια ἑνὸς παιδιοῦ...

Μά, λένε μερικοὶ γονεῖς, ποῦ νὰ βροῦμε κατάλληλη πνευματικὴ τροφὴ γιὰ τὰ παιδιά μας;... Σ' αὐτὸ ἔχουνε ἀπόλυτο δίκιο... Σπάνιο καὶ ἀζήτητο τὸ καλὸ βιβλίο ἢ τὸ φρόνιμο περιοδικό... Κραυγαλέο καὶ ἀφθονώτατο τὸ κακὸ δεσπόζει στὴ ζωή μας... Ἂς βγοῦμε νὰ περπατήσουμε στοὺς δρόμους τῆς πρωτευούσης μας... Ἂς σταθοῦμε μπροστὰ σὲ κάποιο κεντρικὸ περίπτερο... Πόσα περιοδικά... Πόσα μικρὰ βιβλία... Ἀπὸ πάνω μέχρι κάτω, καὶ ἀπὸ τὶς τρεῖς μεριές του, τὸ περίπτερο, εἶναι ντυμένο μὲ χαρτί... Καὶ τί χαρτί!... Πολύχρωμο, ἀκριβό, εἰκονογραφημένο, πολυτελέστατο... Περιοδικὰ τὸ ἕνα κοντὰ στὸ ἄλλο, ποὺ κρατιοῦνται μὲ μανταλάκια, σὰν χορευταὶ σὲ μιὰ παράξενη πίστα. Ἀγκαλιασμένοι... Χορευταὶ ποὺ φωνάζουν στὰ πλήθη νὰ σταθοῦν γιὰ νὰ ἰδοῦν τὸ θέαμα. Καὶ μάλιστα δωρεάν. Πόσοι νεαροὶ τριγύρω...

Κυττάζεις τὰ ἐξώφυλλα καὶ ρωτιέσαι ἂν ὅλα αὐτὰ δὲν μοιάζουν μὲ στυγνὸ ἔγκλημα ἐναντίον τῆς κοινωνίας. Στὰ περισσότερα ἐξώφυλλα κυριαρχοῦν γυναῖκες. Γυναῖκες κάθε λογῆς... Χαμογελαστὲς καὶ ἀγριεμμένες, ὁμορφοκτενισμένες καὶ ἀκτένιστες, ὄρθιες καὶ καθιστές, μισόγυμνες καὶ σχεδὸν γυμνές, μὲ μαγιὸ μπικίνι ἢ μὲ μίνι φοῦστες, προκλητικὲς σὲ χίλιες ἀπίθανες πόζες καὶ στάσεις... Δὲν εἶναι ἄρα γε αὐτὸ ἐμπόριο λευκῆς ἢ χρωματιστῆς σάρκας; Τί σημασία ἔχει ἂν δὲν μπορῇ ἡ γυναίκα τοῦ ἐξωφύλλου νὰ ἐκδοθῇ;... Πορνεύει τὴ σκέψη τοῦ παιδιοῦ μας. Δὲν εἶναι αὐτὸ χειρότερο;

Βέβαια, δὲν εἶναι ὅλα τὰ περιοδικὰ ἴδια... Ὑπάρχουν καὶ κάποιες ὄμορφες ἐξαιρέσεις. Ὀάσεις στὴν ἔρημο ποὺ μᾶς περιβάλλει. Φωτεινὰ διαλείμματα στὸν ἀδυσώπητο αἰῶνα μας... Μά, αὐτὰ συνήθως δὲν τὰ προσέχει κανείς... Περιοδικὰ μὲ τουριστικὲς εἰκόνες, μὲ φωτογραφίες μεγάλων ἐπιστημόνων, μὲ ἐπιστημονικὰ σκίτσα...

Λίγα, μὰ ἀξιόλογα. Τὰ ἄλλα πολὺ περισσότερα... Κι' ἀνόμεσα σ' ὅλα ἐτοῦτα, κάποια ἄλλα μικρούτσικα βιβλιαράκια, τόσα δά, ποὺ τὸ κακὸ ὅμως ποὺ προξενοῦν

εἶναι τεράστιο... Πέφτει ἀμέσως τὸ μάτι σου ἐκεῖ... Οἱ τίτλοι τους καὶ οἱ εἰκόνες τους εἶναι κραυγαλέα καὶ ξεδιάντροπη πρόκληση πρὸς ὄχι μόνο τὶς ἠθικὲς ἀρχὲς τῆς κοινωνίας μας, ἀλλὰ καὶ πρὸς μιὰ στοιχειώδη ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια...

Κι' ὅλο αὐτὸ τὸ προκλητικὸ συνάφι τῶν γυναικῶν, τῶν ἀκόλαστων τίτλων, τῶν προκλητικῶν φράσεων καὶ λέξεων, πλαισιώνεται ἀπὸ σκληροὺς γόητες, ἀπὸ ἀδυσώπητους γκάνγκστερς, ἀπὸ ὁπλοφοροῦντες νέους, ἀπὸ δράκουλες καὶ πτώματα, ἀπὸ εἰκόνες μανίας καὶ φρίκης...

... Αὐτὸ εἶναι τὸ πλαίσιο ἑνὸς περιπτέρου... Καὶ ρωτήσαμε ἕνα περιπτεριοῦχο νὰ μᾶς πῆ ποιά περιοδικὰ πουλιοῦνται περισσότερο. Καὶ λάβαμε τὴν ἀπάντηση:

«Θέλει καὶ ρώτημα; Οἱ νέοι σήμερα προτιμοῦν τὰ σκανδαλιστικὰ περιοδικά, ποὺ γίνονται ἀνάρπαστα. Αὐτὰ εἶναι ἐμπορικά... Τὰ ἄλλα...», κι' ἔκανε ἕνα μορφασμὸ περιφρονήσεως...

Πόσο φοβερὴ ἀπάντηση... Γιὰ νὰ σταθῆ ἐμπορικὰ ἕνα περιοδικό, πρέπει νὰ εἶναι γεμᾶτο μὲ ὅ,τι ἀποχαυνώνει τὶς αἰσθήσεις καὶ διεγείρει τὴ νοσηρὴ φαντασία... Αὐτὴ εἶναι ἡ τροφὴ ποὺ προτιμοῦν τὰ παιδιὰ καὶ οἱ νέοι μας σήμερα...

Τὰ ἴδια καὶ χειρότερα στὰ βιβλιοπωλεῖα. Τὸ καλὸ βιβλίο μένει στὴν ἄκρη παραπονεμένο...

Μά, πρέπει νὰ παραδεχτοῦμε ὅτι τὸ καλὸ βιβλίο καὶ τὸ καλὸ περιοδικὸ σπανίζουν στὴν ἐποχή μας... Αὐτὸ ὅμως δὲν φαίνεται νὰ μᾶς ἀνησυχῆ καὶ πολύ... Ἔχουμε πιὰ συνθηκολογήσει μὲ τὴ σημερινὴ κατάσταση πραγμάτων καὶ δὲν μᾶς κάνει ἐντύπωση. Ἔτσι, μὲ τὴν ἀδιαφορία μας συντελοῦμε στὴν ἐξάπλωση ἑνὸς κακοῦ, ποὺ κάποτε θὰ στραφῆ μὲ μανία ἐναντίον μας...

Ἡ στήλη αὐτὴ κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου... Νομίζει ὅτι οἱ δεῖκτες τοῦ ρολογιοῦ πλησιάζουν. Ὅπου νᾶναι θὰ σημάνη τὸ τέλος... Γι' αὐτὸ ὑψώνει τὴ φωνή της... Μπορεῖ νὰ μὴν ἀκούσουν ἢ νὰ μὴ θελήσουν ν' ἀκούσουν ὅλοι τὸ μήνυμά της... Μά, θὰ νοιώση μεγάλη ἱκανοποίηση ἂν καταφέρη νὰ ξυπνήση ἀπὸ τὸ λήθαργο τῆς ἀδιαφορίας ἔστω καὶ πολὺ λίγους, ἔστω καὶ ἕνα ἀναγνώστη της...

***

Ἂς ἔρθουμε τώρα στὴν τακτικὴ συνομιλία μας μὲ τοὺς εἰδικούς...

Θὰ δώσουμε σήμερα τὸ λόγο σ' ἕνα ἀκόμα ἐκλεκτὸ πνευματικὸ ἡγέτη τοῦ τόπου μας. Πρόκειται γιὰ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τέως ὑπουργὸ κ. Κωνσταντῖνον Τσάτσον. Βαθὺς γνώστης τῶν προβλημάτων τῆς νεότητος, καὶ σοφὸς ἐρευνητὴς τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν δίνει σήμερα μὲ τὴ δική του ζηλευτὴ παραστατικότητα καὶ σαφήνεια ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τοῦ μεγάλου προβλήματος... Τὰ συμπεράσματα τοῦ κ. Προέδρου καὶ οἱ κρίσεις του πρέπει νὰ προσεχθοῦν ἀπὸ ὅλους. Οἱ πολύτιμες παρατηρήσεις του πρέπει νὰ ἀποτελέσουν πηγὴ ἐμπνεύσεων γιὰ ἕνα πιὸ συστηματικὸ ἀγῶνα στὴν ὑπηρεσία τῆς νεότητος...

***

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα. Ἐσπούδασε νομικὰ καὶ Πολιτικὲς καὶ Οἰκονομικὲς Ἐπιστῆμες στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν καὶ στὸ Πανεπιστήμιο Ἀιδελβέργης (Γερμανίας).

Διωρίστηκε Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν τὸ 1932. Ἐπαύθη τὸ 1941, κατὰ τὴν ἐχθρικὴ κατοχή, λόγῳ τῆς δράσεώς του στὴν κίνηση Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως. Ἀπεκατεστάθη τὸ 1944, μόλις ἀπελευθερώθηκεν ἡ Ἑλλάς. Εἶναι μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ 1961. Τὸ 1966 ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσάτσος, ἐξελέγη κατ' ἐπανάληψη Βουλευτὴς Ἀθηνῶν,

καὶ ἐχρημάτισεν Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Τύπου, Ἀεροπορίας, Παιδείας, Συντονισμοῦ, Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας.

Εἶναι πολυγραφώτατος συγγραφεὺς καὶ τὰ συγγράμματά του ἔτυχαν διεθνοῦς θαυμασμοῦ καὶ ἀναγνωρίσεως (DER BEGRIFF DES POSITIVEN RESHTS. Τὸ ἔργον τοῦ KARL LARENZ, Τὸ πρόβλημα τῆς Ἑρμηνείας τοῦ Δικαίου, Τὸ ἔργον τοῦ GIORGIO DEL VECCHIO, Ἡ Γνωσιολογία τοῦ Κάντ, Τὸ πρόβλημα τῶν πηγῶν τοῦ Δικαίου, ἡ κοινωνικὴ φιλοσοφία τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων, Πολιτική, Δοκίμια αἰσθητικῆς καὶ Παιδείας, Αἰσθητικὰ δοκίμια, Ἀφορισμοὶ καὶ διαλογισμοί, Ἑλληνικὴ πορεία, Στὶς ρίζες τῆς Ἀμερικανικῆς Δημοκρατίας κλπ).

Ὁ κ. Τσάτσος σὰν Ὑπουργὸς καὶ γενικώτερα σὰν πολιτικὸς ἀνέπτυξε πλουσιωτάτη κοινωνικὴ δράση καὶ ἐγκαινίασε σειρὰ κοινωνικῶν μέτρων γιὰ τὴν προστασία καὶ τὴν ἀνακούφιση τῶν πασχόντων καὶ τὴν προστασία τῶν ἐργαζομένων.

Θεωρεῖται δίκαια σὰν μιὰ ἐξέχουσα πνευματικὴ φυσιογνωμία τοῦ Κοινοβουλίου μας, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ ἐπίλεκτο μέλος.

Ἡ πολυμάθειά του, ἡ βαθειὰ ἐπιστημονική του μόρφωση, ἡ ὑψηλοφροσύνη καὶ οἱ ἀρετές του τὸν κατατάσσουν μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν προσωπικοτήτων τοῦ διεθνοῦς πνευματικοῦ κόσμου.

Τὸν κύριο Πρόεδρο, συναντήσαμε στὸ σπίτι του... Τὸν ἀνταμώσαμε πίσω ἀπὸ ὄγκους χαρτιῶν, νὰ ὑπαγορεύῃ, νὰ δίνῃ κατευθύνσεις, νὰ διορθώνῃ, ν' ἀπαντᾶ στὸ τηλέφωνο, ἐνῶ οὐρὲς ἀτέλειωτες ἀπὸ ἐπιτροπὲς καὶ πολίτες κάθε τάξεως, κάθε ἐπαγγέλματος καὶ κάθε ἡλικίας, συνωστίζοντο γιὰ νὰ συνομιλήσουν μαζί του...

Φιλοφρονέστατα ἐτέθηκε στὴ διάθεσή μας. Τοῦ ἐξηγήσαμε τὸ λόγο τῆς ἐπισκέψεώς μας. Βρῆκε τὴν πρωτοβουλία μας ἀξιοθαύμαστη καὶ τὴν ἐπήνεσε ἀνεπιφύλακτα. Μᾶς ἐνεθάρρυνε μὲ καλωσύνη καὶ ἁπλότητα. Καὶ ὕστερα ἀπήντησε πρόθυμα στὰ ἐρωτήματά μας.

Μεταφέρουμε ἐδῶ τὴ συνέντευξη αὐτή, ὅπως μετεδόθη ἀπὸ τὴν ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΕΡΩΤ.: «Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν καλωσύνη σας νὰ λάβετε μέρος στὸ σημερινό μας πρόγραμμα, ποὺ ἔχει σὰν ἀντικείμενο τὸ Παιδὶ καὶ τὰ προβλήματά του, καὶ σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μᾶς πῆτε πῶς βλέπετε αὐτὴν τὴν προσπάθεια τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος; Πρόκειται, ἀλήθεια, γιὰ ἕνα ὀξὺ καὶ σοβαρὸ κοινωνικὸ πρόβλημα;»

ΑΠΑΝΤ.: «Κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν σωματική, ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ προστασία τοῦ παιδιοῦ πρέπει νὰ ἐνθαρρύνεται. Ὁδηγὸς καὶ προστάτης τοῦ παιδιοῦ δὲν εἶναι μόνο ὁ γονεὺς καὶ ὁ δάσκαλος, εἶναι κάθε ὥριμος ἄνθρωπος, ὁ φίλος, ὁ γείτονας, ὁ διαβάτης. Πρὸ παντὸς ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ κρατικοὶ λειτουργοί, ὅπως οἱ ἀστυνομικοί».

ΕΡΩΤ.: «Τὰ σημερινὰ παιδιὰ παρουσιάζουν —κατὰ τὴν γνώμη σας— κάποια κοινωνικὴ ἰδιομορφία; Πῶς τὰ συγκρίνετε μὲ τὰ παιδιὰ ἄλλων ἐποχῶν;»

ΑΠΑΝΤ.: «Τὸ πρόβλημα τοῦ παιδιοῦ εἶναι αἰώνιο. Σὲ ἐποχὲς μεγάλων ἀνατροπῶν καὶ ζυμώσεων γίνεται ὀξύτερο. Ἡ ἐποχή μας δὲν ἔχει σταθερὰ ἐρείσματα, δὲν ἔχει καθιερωμένες ἀξίες, εἶναι ρευστὴ καὶ ἀσαφής, γι' αὐτὸ καὶ τὰ παιδιὰ ποὺ

εἶναι πάντα ἀδύνατα μπρὸς στὴ ζωὴ καὶ ἀβοήθητα, στὴν ἐποχή μας, εἶναι ἀκόμη πιὸ ἀδύνατα καὶ χρειάζονται μεγαλύτερη βοήθεια».

ΕΡΩΤ.: «Ποῖα εἶναι τὰ βαθύτερα αἴτια αὐτοῦ τοῦ φαινομένου; Ποῖαι αἱ πραγματικαὶ διαστάσεις του;»

ΑΠΑΝΤ.: «Δὲν περνάει γιὰ πρώτη φορὰ ἡ ἀνθρωπότητα μιὰν ἐποχὴ σὰν τὴν δική μας, ἀσαφῆ καὶ ρευστή. Κάθε φορὰ ποὺ μιὰ καθιερωμένη κοσμοθεωρία ἀποσυντίθεται, καὶ ἕνα κοινωνικὸ καθεστὼς ραγδαῖα μεταβάλλεται, κάθε φορὰ ποὺ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ μιὰ πάγια κατάσταση μ ε τ α β α ί ν ε ι σὲ μιὰν ἄλλη πάγια κατάσταση, δημιουργεῖται αὐτὴ ἡ ψυχολογικὴ ρευστότητα ποὺ ἐπηρεάζει βαθειὰ τὸ παιδί. Λέγοντας παιδὶ ἐννοῶ καὶ τὸ νήπιο, καὶ τὸν ἄνηβο, καὶ τὸν ἔφηβο. Γιὰ ὅλους αὐτοὺς πρέπει νὰ φροντίσωμε».

ΕΡΩΤ.: «Τί ἀκριβῶς εἶναι ἐκεῖνο ποὺ πρέπει ν' ἀνησυχήση τὸ Κράτος καὶ τοὺς γονεῖς;»

ΑΠΑΝΤ.: «Στὸ παιδὶ πρέπει νὰ δώσωμε σταθερὰ ἐ ρ ε ί σ μ α τ α. Πρέπει νὰ στερεώσωμε τὸν ψυχικό του κόσμο. Νὰ τὸ κάνωμε νὰ γοιώση μερικὲς βασικὲς ἀξίες καὶ νὰ τὶς πιστέψη. Νὰ τὸ κάνωμε νὰ αἰσθάνεται ἀγάπη γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Νὰ αἰσθάνεται σεβασμὸ γιὰ τοὺς μεγαλυτέρους. Ν' ἀγαπήση τὴν ἐργασία καὶ νὰ τὴν τιμᾶ. Μόνο ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀτραπὸ τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθαρχίας φθάνει κανεὶς νὰ καταλάβη τὸ νόημα τῆς ἐλευθερίας ποὺ πρέπει νὰ ἀποτελῆ τοῦ κάθε ἀνθρώπου τὸ πρῶτο ἰδανικό. Ἡ ἐλευθερία ποὺ διδάσκεται ἀπὸ τὸν εὔκολο δρόμο τῆς ἀπειθαρχίας, τῆς ἀταξίας καὶ τῆς ἀνταρσίας, δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἐσχάτη δουλεία στὰ χαμηλότερα ἔνστικτα καὶ τὰ πάθη. Εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς ζούγκλας. Αὐτὸ πρέπει βαθειὰ νὰ τὸ γοιώσουν καὶ τὰ παιδιὰ καὶ οἱ μεγάλοι. Ἂν εἶναι μέγα κακὸ νὰ καταδημαγωγοῦμε τὸν λαὸ μὲ μιὰ διεστραμμένη ἔννοια τῆς ἐλευθερίας, εἶναι αὐτόχρημα ἔγκλημα νὰ τὴν ἐπιβάλωμε στὶς διψασμένες ψυχὲς τῶν παιδιῶν».

ΕΡΩΤ.: «Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε γιὰ τὰ σημερινὰ μέσα ψυχαγωγίας τῶν παιδιῶν καί, εἰδικώτερα, γιὰ τὸν κινηματογράφο, τὴ μουσικὴ καὶ τὸν ἀθλητισμό;»

ΑΠΑΝΤ.: «Ὁ καλὰ ὠργανωμένος ἀθλητισμός, στὴν καθαρή του μορφή, εἶναι βασικὸ στοιχεῖο παιδείας. Ἀπὸ τὰ δέκα χρόνια του ὡς τὴν ὥρα τῆς στρατιωτικῆς του θητείας, τὸ παιδὶ πρέπει ὄχι νὰ εἶναι θεατὴς ἁπλῶς ἀθλοπαιδιῶν, ἀλλὰ νὰ ἀθλῆται τὸ ἴδιο. Εἶναι περιττὸ νὰ τονίσω ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς δὲν ἀσκεῖ μόνο τὸ σῶμα· ἀσκεῖ καὶ τὴν ψυχή, τὸ ἦθος τοῦ παιδιοῦ. Ἀναπτύσσει τὸ βουλητικό του, τὴν ἐργατικότητά του, τὴν ἀνδρεία του. Τὸ μαθαίνει τὴν εὐγένεια στὶς κοινωνικὲς σχέσεις, τὸν ἱπποτισμὸ στοὺς κοινωνικοὺς ἀνταγωνισμούς. Τὸ σχολεῖο καὶ τὸ γυμναστήριο εἶναι δύο ἰσότιμα θάθρα καὶ ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ ἐπομένως καὶ τὴν Ἀστυνομία, γιὰ νὰ ἀγαπήση τὸ παιδὶ τὸ σχολεῖο καὶ τὴν ἄθληση πρέπει νὰ τὸ κάνη.

»Μὲ ρωτᾶτε γιὰ τὴν μουσική!

»Ποιὰ μουσική; Ὑπάρχει μουσικὴ ποὺ ἐξεγείρει τὴν ἡδυπάθεια —ἀκαίρως στὰ παιδιὰ— τὸν χυδαῖο σεξουαλισμό, ἀλλὰ καὶ ἄλλα χαμηλὰ ἔνστικτα, μουσικὴ ποὺ ἐκφράζει τὰ τυφλὰ πάθη τῶν ἀγρίων τῆς ζούγκλας καὶ ποὺ ὁ κουρασμένος ἄνθρωπος στὶς μεγαλουπόλεις χαίρεται ὅπως τὸ χασὶς καὶ τὸ ὄπιον. Καὶ ὑπάρχει ἡ μουσικὴ ποὺ καθαρίζει τὶς ψυχὲς ὅπως τὸ καθαρὸ νερὸ τῆς πηγῆς τὶς πέτρες ὅπου κυλάει. Ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ εἴδη εἶναι φυσικὸ νὰ ἀρέση στὰ περισσότερα παιδιὰ τὸ πρῶτο εἶδος. Ἄλλωστε ἡ μίμηση αὐτὴ τὴν ψυχοφθόρα μουσικὴ ἐπιβάλλει. Ἀλλὰ πῶς θὰ καθοδηγηθῆ τὸ παιδί, ὥστε νὰ ἀγαπήση τὴν ἄλλη, τὴν ἐξαγνίζουσα μουσική; Νὰ τοῦ προσφέρεται ὅσο τὸ δυνατὸν ἀφθονωτέρα, χωρὶς καμμιὰν ἐπιβολή. Νὰ τὴν προσφέρουν μὲ τρόπο εὐχάριστο γονεῖς καὶ δάσκαλοι, — ἂν καὶ ἀνάμεσα σ' αὐτούς, οἱ περισσότεροι προτιμοῦν ὅ,τι ἀκριβῶς βλάπτει.

Τὰ ἴδια λεκτέα καὶ γιὰ τὸν κινηματογράφο. Ἐδῶ μάλιστα τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἀμεσώτερα καὶ πιὸ ὁρατά. Τὸ παιδὶ μαθαίνει νὰ θαυμάζῃ τὸν γκάγκστερ. Δὲν ἀρκεῖ βέβαια ἡ ταμπέλα «ἀκατάλληλον δι' ἀνηλίκους», ποὺ γίνεται μᾶλλον σημεῖον ἕλξεως. Τὸ βάρβαρο θέαμα ἀρέσει στοὺς πρωτογόνους, ἄρα στὰ παιδιά, ἀρέσει στοὺς ἀπαίδευτους, εἴτε εἶναι ὁ ὄχλος τῆς Ρώμης μὲ τὶς θηριομαχίες, εἴτε ὁ ὄχλος τῆς Νέας Ὑόρκης μὲ τὰ ἀστυνομικὰ φίλμς.

»Ἂς πάρωμε παράδειγμα τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση. Ἐκεῖ, καὶ στὸν τομέα τῆς μουσικῆς καὶ στὸν τομέα τοῦ κινηματογράφου, ἀπὸ ἀπόψεως διαπαιδαγωγήσεως τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ ἁπλοῦ ἀνθρώπου, πηγαίνουν πολὺ πιὸ κοντὰ στὸ σωστὸ δρόμο. Ἂς μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ κύριοι κομμουνισταὶ νὰ θεραπεύσωμε στὸν τομέα τῆς παιδείας τὴν ἐλευθερία, ὅπως τὴν θεραπεύουν αὐτοὶ στὸν τόπο τους καὶ ὄχι ὅπως ζητοῦν νὰ τὴν θεραπεύσωμε ἐμεῖς ἐδῶ».

ΕΡΩΤ.: «Πότε πρέπει ν' ἀπασχολῇ σοβαρὰ τοὺς γονεῖς τὸ πρόβλημα «Παιδὶ» καὶ ποιά ἐπίδραση μπορεῖ ν' ἀσκήσῃ πάνω στὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτῆρος του τὸ περιβάλλον;»

ΑΠΑΝΤ.: «Ἡ φροντίδα γιὰ τὸ παιδὶ πρέπει νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸν πρῶτο μῆνα τῆς κυήσεως. Δὲν ὑπάρχει τίποτε στὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον ποὺ νὰ μὴ σχετίζεται μὲ τὸ παιδὶ ποὺ ἀναπτύσσεται. Ἕνας καυγὰς τῶν γονέων μπρὸς σ' ἕνα παιδὶ δύο ἐτῶν, μπορεῖ νὰ τὸ τραυματίσῃ ψυχικῶς γιὰ πάντα. Ἡ ψυχή του εἶναι πιὸ εὐαίσθητη ἀπὸ τὴν πιὸ εὐαίσθητη ὕλη. Ὅλα ἀποτυπώνονται μέσα του καὶ συσσωρεύονται στὸ ὑποσυνείδητό του. Τὸ παιδὶ δὲν πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ τίποτα τὸ ἄσχημο ἢ τὸ κακό. Πρέπει ὡς ποὺ νὰ στερεώσῃ κάπως, νὰ μὴν ὑποπτεύεται κἂν τὸ κακό».

ΕΡΩΤ.: «Πῶς θὰ ἠμποροῦσε ἡ Ἐκκλησία νὰ διαδραματίσῃ ἐξυγιαντικὸ ρόλο;»

ΑΠΑΝΤ.: «Ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν τεράστιος στὴν διάπλαση τοῦ παιδιοῦ. Τὸ παιδὶ δὲν μπορεῖ νὰ συγκροτήσῃ τὴν ψυχή του καὶ τὸν κόσμο του χωρὶς θρησκεία. Ἀλλὰ τὴν θρησκεία μπορεῖ νὰ τὴν ἐνσταλάξῃ στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ μόνο ἕνας ποὺ πιστεύει. Δὲν ἀρκεῖ τὸ ράσο· χρειάζεται ἡ πίστη. Νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ μὴν θίξω περισσότερο δημοσίᾳ αὐτὸ τὸ θέμα».

ΕΡΩΤ.: «Πῶς θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ βοηθήσῃ καὶ ἡ Ἀστυνομία;»

ΑΠΑΝΤ.: «Σᾶς μίλησα γιὰ τὴν εὐαισθησία τοῦ παιδιοῦ. Ἕνα σπασμένο σῆμα τῆς τροχαίας, μιὰ ἀκαταστασία στὸ δρόμο, ἕνας δυσάρεστος θόρυβος, ὅλα ἐπηρεάζουν τὴν ψυχή του. Μιὰ ἄδικη καταδίωξη, μιὰ κακομεταχείριση πολίτου χωρὶς λόγο τὴν συνταράσσουν.

»Ἡ Ἀστυνομία ὡς παράγων πολιτισμοῦ, εἶναι καὶ παράγων παιδείας. Μπρὸς στὸ παιδὶ πρέπει ὁ ἀστυνομικὸς νὰ μεταχειρισθῇ μὲ πιὸ ὑπομονὴ καὶ μὲ πιὸ προσοχὴ τὸν ἀδικοπραγοῦντα πατέρα. Πρέπει στὰ μάτια τοῦ παιδιοῦ ὁ τελευταῖος ἀστυφύλακας νὰ εἶναι ἡ ἐνσάρκωση τοῦ δικαίου νόμου. Καὶ τὸ παιδί, στὸ βάθος τῆς ψυχῆς του, κρύβει συνήθως μερικὰ σπέρματα ἠθικῆς ποὺ τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ διαισθανθῇ τὴν σημασία τοῦ δικαίου καὶ τῆς δικαιοσύνης».

ΕΡΩΤ.: «Τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε γιὰ τὴν προστασία τῶν ἀνηλίκων στὴ χώρα μας;»

ΑΠΑΝΤ.: «Ἡ προστασία τῶν ἀνηλίκων στὸν τόπο μας, ὅταν τὴν συγκίνουμε μὲ τὰ συμβαίνοντα σὲ ἄλλες χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἀσφαλῶς ὑστερεῖ. Φτώχεια, προσφυγιά, πόλεμοι, καὶ συμμοριτοπόλεμοι, εἶχαν γιὰ ἀποτέλεσμα τὰ παιδιὰ νὰ ἀναπτύσσωνται ὅπως τὰ ἀγριόχορτα στὰ ρεῖθρα τῶν δημοσίων ὁδῶν.

»Ἀλλὰ δὲν φταίει μόνο τὸ Κράτος. Δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ζητοῦμε ὅλα ἀπὸ τὸ Κράτος. Ὅταν δὲν κάνῃ τὸ καθῆκον της οὔτε ἡ οἰκογένεια, οὔτε ἡ Ἐκκλησία, οὔτε ὁ δάσκαλος, οὔτε ὁ βιομήχανος, οὔτε ὁ ἔμπορος, οὔτε τὰ συνδικᾶτα, μὲ τί μέσα θὰ ἐκπληρώσῃ ὅλων τὰ χρέη τὸ Κράτος;».

ΕΡΩΤ.: «Μὲ ποιὰ συμπεράσματα θὰ προτιμούσατε νὰ κλείσουμε τὴν σημερινή μας συζήτηση;»

ΑΠΑΝΤ.: «Τὸ παιδὶ εἶναι τὸ μέλλον. Τὸ μέλλον κατασκευάζεται ἀπὸ τὴν συνδρομὴ ὅλων τῶν δυνάμεων τοῦ παρόντος. Γύρω ἀπὸ τὸ παιδὶ χρειάζεται μιὰ σιωπηρὰ συμμαχία ὅλων τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων, μιὰ ἔντιμη συμμαχία ὅπου νὰ μὴν ἐμφιλοχωροῦν δολιότητες καὶ πολιτικὲς ἐπιδιώξεις.

»Ὑπάρχει τέτοια διάθεσις;

»Στὸ σύνολο ἀσφαλῶς ὄχι. Ἴσως ὅμως νὰ ὑπάρχη σὲ μερικοὺς παράγοντας. Ἂς ἀρχίσωμε μὲ αὐτούς. Μέσα σὲ αὐτοὺς μπορεῖ νὰ διαδραματίση ἕνα σημαντικὸν ρόλο καὶ ἡ Ἀστυνομία».

Φύγαμε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ κ. Προέδρου μὲ νέες δυνάμεις καὶ μὲ νέα διδάγματα γιὰ τὴν ἔρευνά μας. Φύγαμε γοητευμένοι... Δὲν πήραμε συνέντευξη. Παρακολουθήσαμε μιὰ σύντομη διάλεξη... μιὰ διάλεξη πολύτιμη γιὰ τὴ δουλειά μας, γεμάτη ἀλήθεια, σοφία καὶ ὑψηλὰ νοήματα...

***

Φύγαμε χαρούμενοι, γιατὶ τὴν ἔρευνα αὐτὴ τὴν ἐπιδοκιμάζει ἀνεπιφύλακτα ἡ ὑγιὴς κοινὴ γνώμη τῆς κοινωνίας μας... Καὶ γιατὶ ἀκόμα (πόσο χαιρόμαστε γι' αὐτό!) αὐτὴ ἡ ἔρευνά μας δίνει τὴν εὐκαιρία σὲ ἐκλεκτοὺς πνευματικοὺς ἡγέτας, διεθνοῦς ἀκτινοβολίας καὶ κύρους, νὰ ἐκτιμήσουν καὶ νὰ ἐπαινέσουν μιὰ ἀκόμα κοινωνικὴ προσφορὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, τοῦ ὁποίου πλέκουν τὸ ἐγκώμιο μὲ ἐνθουσιασμό...

Μιὰ τεραστία ἠθικὴ ὠφέλεια, ποὺ μᾶς συγκινεῖ βαθειά...

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσιαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

Ἀναμνήσεις

Ὑπὸ τοῦ τέως Ἀστυνόμου Α΄ κ. **ΒΑΣ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ**

Ἐν ἀπόγευμα, περὶ τὰ τέλη φθινοπώρου τοῦ ἔτους 1928, γραφεὺς τυγχάνων τοῦ ΣΤ΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀθηνῶν, ἔλαβον ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Διοικητήν μου, νῦν δικηγόρον - πολιτευτὴν κ. Ἰωάννην Γιαννοῦτσον, νὰ ἐνδυθῶ ἀψόγως καὶ καθ' ὅλα περιποιημένος, νὰ παρουσιασθῶ ἐνώπιον τοῦ τότε Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν, νῦν Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν συντάξει, κ. Ἰωάννου Καλυβίτου.

Παρουσιασθείς, μετὰ πάροδον μιᾶς καὶ πλέον ὥρας, εἰς τὸν Ὑπασπιστήν, ἀείμνηστον Τάσην Γεωργίου — ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι —, εὗρον ἐκεῖ δεκάδας συναδέλφων μου, τελούντων ἐν ἀναμονῇ. Εἷς μίαν στιγμὴν ἐξῆλθε τοῦ γραφείου του ὁ κ. Καλυβίτης, ὅστις ἀφοῦ μᾶς παρέταξεν, ἐπέλεξε, κατόπιν ἐπιθεωρήσεως, περὶ τοὺς δέκα, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶχον τὴν τιμὴν νὰ συμπεριληφθῶ καὶ ἐγώ, ὡς καὶ οἱ κ.κ. Ἰωάννης Κροντήρης καὶ Χρ. Σῦρος (συνταξιοῦχος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ὁ πρῶτος καὶ συνταξιοῦχος Ἀστυνόμος ὁ δεύτερος σήμερον). Μετὰ ταῦτα ἐλάβομεν τὴν ἐντολὴν νὰ προσκομίσωμεν τὴν ἐπομένην, εἰς τὸ ὑπασπιστήριον, ἀνὰ δύο φωτογραφίας ἕκαστος, ἄγνωστον εἰς ὅλους μας πρὸς τίνα σκοπόν.

Τὴν ἐπομένην, μετὰ τὴν προσκόμισιν τῶν φωτογραφιῶν, ἐλάβομεν νέαν ἐντολὴν νὰ τελῶμεν ἐν ἑτοιμότητι καὶ ἀναμονῇ διαταγῆς. Μετὰ τριήμερον διετάχθημεν, ὅπως, ἐν στολῇ καὶ ἄνευ χλαίνης, φέροντες ἐλάχιστα ἐφόδια (κάλτσες, μαντήλια κλπ.), εὑρισκώμεθα εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, παρουσιαζόμενοι εἰς τὸν τότε Ἀρχιφύλακα Μ. Κιβρικοσαῖον, ὅστις μᾶς ἐνεχείρισε τὰ διαβατήριά μας, μεθ' ὃ ἐπιβιβασθέντες τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας, ἐφθάσαμεν, περὶ τὴν αὐγήν, εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου παρεμείναμεν ἐπ' ὀλίγον.

Εἰς μίαν στιγμήν, πλησιάσας τὸν μέχρι τῆς προηγουμένης ἡμέρας ἐπὶ κεφαλῆς ἄγνωστόν μοι Ἀρχιφύλακα, παρεκάλεσα νὰ μὲ πληροφορήσῃ περὶ τοῦ προορισμοῦ μας.

Ὁ εἰρημένος (δὲν γνωρίζω ἂν εὑρίσκεται ἐν ζωῇ), λαβὼν ἰαβέρειον ὕφος, ἠρνήθη νὰ μὲ ἐνημερώσῃ σχετικῶς, ἀλλ' ὅταν τοῦ ἐδήλωσα, εἰς ἴδιον ὕφος, ὅτι ἡ ὁδήγησίς μας εἰς τὸ ἄγνωστον εἶναι ἀπαράδεκτος, δεδομένου ὅτι τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς πρὸς τὴν Πολιτείαν ὅρκον ἀμφότεροι ἔχομεν δώσει, μοῦ ἀπεκάλυψε δῆθεν ἐμπιστευτικῶς, ὅτι προορισμός μας ἦτο ἡ Βάρνα Βουλγαρίας, διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ μεταγωγὴν ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐκεῖ κρατουμένων ἐπικεκηρυγμένων καὶ καταδικασμένων εἰς θάνατον ἀδελφῶν Ρέτζου.

Ἐνταῦθα, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ, νὰ ἐξιστορήσω συνοπτικῶς τὰ τῶν Ρετζαίων, διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν οἱ παλαιοὶ καὶ διὰ νὰ πληροφορηθοῦν καὶ ἐνημερωθοῦν σχετικῶς οἱ νέοι.

Οἱ ἀδελφοὶ Ἰωάννης καὶ Εὐθύμιος Ρέτζοι, καταγόμενοι ἐκ τοῦ χωρίου Ἀνώγι περιοχῆς Ἰωαννίνων καὶ ὑπηρετοῦντες, περὶ τὸ τέλος τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου τὴν θητείαν των, ἐξ ἀκριτομυθιῶν ὁμοχωρίων των, ἐπληροφορήθησαν τὰ στοιχεῖα ταυτότητος τοῦ δολοφόνου τοῦ πατρός των, ἅτινα τοῖς ἦσαν ἄγνωστα μέχρι τότε. Ἀφοῦ ἐβεβαιώθησαν πλέον ἀπολύτως περὶ τοῦ δολοφόνου, ἐλιποτάκτησαν ἢ ἔτυχον ὀλιγοημέρου ἀδείας, ἐπιστρέψαντες δὲ εἰς τὴν γενέτειράν των, ἐξετέλεσαν τὸν φονέα τοῦ πατρός των, ἴσως δὲ καὶ ἄλλους, ἐνεχομένους εἰς τὴν δολοφονίαν, μεθ' ὅ, συστήσαντες συμμορίαν, ἀνῆλθον εἰς τὰ ὄρη, ἐπιδιδόμενοι ἔκτοτε εἰς ληστείας, φόνους, ἁρπαγὰς κλπ.

Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐπὶ πόσα ἔτη διετέλεσαν βασιλεῖς τῶν ὀρέων, πάντως, βέβαιον

εἶναι, ὅτι ἐπωφεληθέντες εὐεργετικοῦ νόμου, ἐδολοφόνησαν ἐπικεκηρυγμένους συντρόφους των, τυχόντες οὕτω ἀμνηστείας.

Ἔκτοτε ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ Ἰωάννινα, ζῶντες ἀνέτως, χάρις εἰς τὴν κτηθεῖσαν ἐκ τῆς ληστρικῆς δράσεώς των περιουσίας. Παρὰ ταῦτα ἐνωρίτατα ἀπεδείχθη ὅτι ἡ ζωὴ τῶν ὀρέων καὶ ὁ εὔκολος πλουτισμὸς εἶχαν διὰ παντὸς διαποτίσει τὰς ψυχάς των.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1926, ὁ γράφων, μαθητὴς ὢν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν Κερκύρας, ἀνεγίγνωσκεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν εἴδησιν περὶ τῆς ἐπισυμβάσης ληστείας μετὰ φόνων, εἰς θέσιν «Πέτρα», ἥτις εἴδησις συνετάραξε τὸ Πανελλήνιον.

Τί εἶχε συμβῆ;

Οἱ Ρετζαῖοι, διατηροῦντες στενὰς σχέσεις, οὐχὶ μόνον μετ' ἐγκληματικῶν τύπων, ἀλλά, δυστυχῶς καὶ μετ' ἀσυνειδήτων καὶ ἀργυρωνήτων δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανισμῶν, ἐπληροφορήθησαν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν, χρῶμα, τύπον καὶ ἀριθμὸν αὐτοκινήτου χρηματαποστολῆς τοῦ Κεντρικοῦ τῆς Τραπέζης, εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Ἰωαννίνων.

Ταχύτατα ὠργάνωσαν τὴν ἐκτελεστικὴν ὁμάδα, ἥτις κατέλαβε κατάλληλον θέσιν, εἰς τὴν τοποθεσίαν «Πέτρα», ἐκεῖθεν τῆς Ἄρτης καὶ ἅμα ὡς ἀντελήφθησαν μακρόθεν τὸ ἀναγνωρισθὲν αὐτοκίνητον, ἔσπευσαν νὰ θέσουν ἔμπροσθέν του ἐμπόδια.

Οἱ ἔνοπλοι συνοδοὶ τῆς χρηματαποστολῆς, ἀντιληφθέντες τὸν κίνδυνον, ἐκινήθησαν πρὸς ἄμυνα καὶ ἐξουδετέρωσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ ὁμοβροντία τῶν ἐνεδρευόντων, δρασάντων κεραυνοβόλως, ἐφόνευσε τρεῖς ἐπὶ τόπου. Οἱ ὑπόλοιποι δύο τῆς συνοδείας ἐσώθησαν διὰ τῆς φυγῆς, τραυματισμένοι. Ἐν συνεχείᾳ ἐπηκολούθησεν ἡ ἁρπαγὴ τῆς χρηματαποστολῆς ἐκ δέκα πέντε ἑκατομμυρίων (15.000.000) δραχμῶν καὶ ἡ ἐξαφάνισις τῶν δραστῶν.

Ἂν καλῶς ἐνθυμοῦμαι, ἡ ληστεία ἔλαβε χώραν τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν καὶ οἱ Ρετζαῖοι, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ ἄλλοθι, καθηλώθησαν ἀπὸ πρωΐας εἰς τὴν πλατείαν Ἰωαννίνων, προσπαθοῦντες ποικιλοτρόπως νὰ γίνουν ἀντιληπτοὶ ἀπὸ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον κόσμον.

Τὴν στιγμὴν μάλιστα, καθ' ἣν κατέφθασε καὶ διεδόθη ἡ εἴδησις τοῦ συνταρακτικοῦ γεγονότος, οἱ Ρετζαῖοι ἐπρωτοστάτησαν εἰς ἐκδηλώσεις ἀποτροπιασμοῦ πρὸς τὸ ἔγκλημα καὶ συμπαθείας πρὸς τὰ θύματα.

Οἱ ἐπιληφθέντες προανακριτικοὶ καὶ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ λοιποὶ ἁρμόδιοι, ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον ἐποπτείαν τοῦ εἰσαγγελέως Ἰωαννίνων Λεονταρίτου, ἀδελφοῦ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Θ. Λεονταρίτου, ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ ἀνακαλύψουν τοὺς δράστας, δὲν παρέλειψαν νὰ ζητήσουν καὶ τὴν γνώμην τῶν Ρετζαίων περὶ τῶν πιθανῶν ἐγκληματιῶν. Πᾶς τις μαντεύει τὴν δοθῆσαν ἀπάντησιν.

Μὲ τὴν πρόοδον ὅμως τῶν ἀνακρίσεων, εὐλόγως, ἐγεννήθησαν ὑπόνοιαι καὶ κατὰ τῶν Ρετζαίων, ὡς ἠθικῶν αὐτουργῶν τοῦ διαπραχθέντος εἰδεχθοῦς ἐγκλήματος, πλὴν ὅμως, οὗτοι, ἐγκαίρως ἐνημερώθησαν ἀπὸ τὸν πράκτορά των καὶ ἐτέθησαν ἐν ἐπιφυλακῇ. Ὅταν ὅμως αἱ ὑπόνοιαι μετεβλήθησαν εἰς ἐνδείξεις καὶ ἐπέκειτο, ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν, ἡ σύλληψίς των, διέβησαν τὰ ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα καὶ ἐκεῖθεν, διὰ μέσου τῶν ὁμόρων χωρῶν, κατέφυγον καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς Βάρναν Βουλγαρίας, ὅπου μὲ ψευδώνυμα, βεβαίως, ἵδρυσαν ἀποθήκην σιτηρῶν καὶ παρεμφερῶν εἰδῶν.

Ἡ παραμονή των εἰς Βάρναν ἐτηρήθη μυστικὴ ἐπὶ μίαν καὶ πλέον διετίαν, ἀλλ' ὁ δαιμόνιος Κουτσουμάρης διέκοψεν ὁριστικῶς τοὺς ρεμβασμούς των.

Ὁ τότε Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἠθῶν καὶ Λεσχῶν, Ἀστυνόμος Α΄ κ. Ἀριστοτέλης Κουτσουμάρης, νῦν δικηγόρος, πλαισιούμενος ἀπὸ ἐκλεκτοὺς συνεργάτας, τοὺς ἀειμνήστους Ἰωάννην Παγόπουλον, Ἰωάννην Λούκαν, Ντῖνον Λαμπρινό-

πουλον, ὡς καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀφανεῖς ἥρωας, ἐκίνησε πάντα λίθον, πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ κρησφυγέτου τῶν Ρετζαίων, οἵτινες ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον καταδικασθῆ εἰς θάνατον καὶ ἐπικηρυχθῆ ἁδρῶς.

Ἀνακαλύψας, τέλος, τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀθηνῶν καὶ τῇ μεσολαβήσει τοῦ θιασώτου τῆς Ἀστυνομίας, ἀειμνήστου Κλεάνθους Γεωργιάδου, διοικητικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, ἐπέτυχε τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐντολῆς τῆς συλλήψεως εἰς αὐτούς.

Τῇ συνδρομῇ τοῦ Προξένου μας ἐν Βάρνα καὶ τῆς τοπικῆς Ἀστυνομίας τῆς Βουλγαρίας, ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τῶν Ρετζαίων, ἥτις ἐγνωστοποιήθη μὲ τὸ συνθηματικὸν τηλεγράφημα τοῦ σεβαστοῦ Ἀρχηγοῦ «Θρίαμβος - Καλυβίτης».

Μετὰ τὴν σύλληψιν, ὁ μὲν Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ἐπέστρεψεν ἀμέσως εἰς Ἀθήνας, οἱ δὲ ἄλλοι παρέμειναν εἰς Βάρναν, πρὸς ἐνέργειαν τῶν νομίμων διατυπώσεων, διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐγκλημάτιῶν.

Συνεχίσαντες τὸ ταξιδιόν μας, ἐφθάσαμεν τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν, ὅπου καὶ διενυκτερεύσαμεν. Τὴν ἑπομένην ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Πύθιον, ἔνθα καὶ παρεμείναμεν ἐπί τινας ἡμέρας, ἴσως περισσότερον τῆς ἑβδομάδος, ἐν ἀναμονῇ διαταγῆς εἰσόδου μας εἰς Βουλγαρίαν.

Ἐπὶ τέλους, ἐλάβομεν διαταγὴν συνεχίσεως τοῦ ταξιδίου μας καὶ ἐπιβιβασθέντες τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν παραμεθόριον πόλιν Σβίλεγκράντ.

..Ἐκεῖ, προφανῶς κατόπιν ἐντολῆς τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς, μᾶς ὑπεδέχθη εἷς Βούλγαρος ἐνωμοτάρχης, ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, ἑλληνομαθής, εὐπροσήγορος καὶ εὐγενής, εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις του.

Ἀφοῦ μᾶς παρέθεσε γεῦμα εἰς ἑστιατόριον καὶ μᾶς ἐξενάγησεν εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῆς πόλεως, μᾶς ἀφῆκε νὰ συνεχίσωμεν μόνοι, ἀφοῦ ἠτήσατο συγγνώμην, δηλώσας ὅτι θὰ μετέβαινεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἐπ' ὀλίγον καὶ θὰ ἐπανήρχετο.

Περὶ τὸ ἑσπέρας καὶ μεταξὺ 20ῆς ἕως 22ας ὥρας, κατέφθασεν ἐκ Βάρνας ἡ φέρουσα τὴν συνοδείαν ἀμαξοστοιχία. Ἅμα τῇ σταθμεύσει, ἐπρόβαλεν ἔκ τινος παραθύρου βαγονίου ἡ κεφαλὴ τοῦ κ. Κουτσουμάρη, ὅστις, ἀντικρύσας ἡμᾶς, συνέστησεν ἀναμονήν, διὰ νεύματος. Παρῆλθεν ἀρκετὴ ὥρα, ἀγωνιῶντες νὰ εἰσέλθωμεν, διὰ νὰ ἀντικρύσωμεν τοὺς ἀπαισίους τὴν ὄψιν, κατὰ τὴν φαντασίαν μας, ληστάς.

Διεδόθη ὅτι ἡ καθυστέρησις ὠφείλετο εἰς τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου παραδόσεως καὶ παραλαβῆς ἀπὸ τὴν βουλγαρικὴν Ἀστυνομίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν τοιαύτην. Νεωτέρα ἔκδοσις, ὅτι ἡ παραλαμβάνουσα Ἀστυνομία, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς χειροπέδας εἰς τὴν παραδίδουσαν, προεκάλει καθυστέρησιν, διότι δὲν ἀνευρίσκετο σιδηρουργός, διὰ νὰ ἀπασφαλίσῃ τὰς χειροπέδας καὶ ἄλλα πολλά.

Διηπορήσαμεν καὶ εὐλόγως, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἄποψις ὅτι αἱ χειροπέδαι - βραχιόλια ἐστεροῦντο κλειδῶν καὶ ἀπητεῖτο τοιαύτη διαδικασία, ἀλλ' ὅταν, κατόπιν ἐντολῆς, εἰσήλθομεν εἰς τὸ βαγόνιον, ἐμείνομεν κυριολεκτικῶς κατάπληκτοι. Καὶ ἀνομολογῶ κατάπληκτοι, διότι ἀπὸ τὸ ἓν μέρος ἡ φαντασία μας ἠμβλύνθη, ἀντικρύσαντες δύο κοινὰς φυσιογνωμίας, ἐξαιρέσει τῆς τοῦ Εὐθυμίου, τοῦ ὁποίου ἡ σκυθρωπότης παρουσίαζεν αὐτὸν κάπως ἄγριον, ἡ εὐρωπαϊκὴ ὅμως περιβολή των καὶ ἰδία τὰ βαρύτιμα παλτά, ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὴν σκέψιν μας τὸ δέος, ὅπερ πρό τινων στιγμῶν μᾶς κατεῖχεν, ἀλλά, ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος, ὅταν ἀντικρύσαμεν, ἀντὶ χειροπεδῶν - βραχιολίων, δύο ἁλυσσίδας, μήκους δύο περίπου μέτρων ἑκάστην καὶ βάρους δέκα τεσσάρων ὀκάδων τοῦ Ἰωάννου καὶ δέκα ἓξ ὀκάδων ,λόγῳ σωματικῆς διαφορᾶς, τοῦ Εὐθυμίου, πάλιν μᾶς κατέλαβε δέος. Τὸ ἓν ἄκρον τῆς ἁλυσσίδος ἦτο προσδεδεμένον, διὰ συμπαγοῦς κρίκου, εἰς τὸν ἄνω τῶν σφυρῶν χῶρον τῆς κνήμης, τὸ δ' ἕτερον ἄκρον, διὰ κρίκου ἐπίσης, περιβάλλον μασχάλην καὶ ὦμον.

Ἀφοῦ ἐτελείωσαν αἱ περὶ παραδόσεως καὶ παραλαβῆς διατυπώσεις, ἐξεκινήσαμεν μὲ κατεύθυνσιν τὸ Πύθιον. Ἐκεῖ παρέμεινεν ἡ ἁμαξοστοιχία ἐπί τινας ὥρας, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀφικνουμένης τοιαύτης, πρὸς παραλαβήν τῶν, δι' Ἑλλάδα, προοριζομένων ἐπιβατῶν. Κατὰ τὴν παραμονήν μας εἰς Πύθιον, ἐφωδιάσθημεν, ἀπὸ τὸ ἐκεῖ κυλικεῖον, μὲ ξηρὰν τροφήν, διά τε τοὺς συνοδοὺς καὶ συνοδευομένους.

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς ἑπομένης ἐξεκινήσαμεν καὶ ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, ἐνισχύθημεν διὰ πέντε χωροφυλάκων καὶ ἑνὸς ἐνωμοτάρχου, ἐνόπλων, δὲν μᾶς ἐδόθησαν ὅμως ἐξηγήσεις, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡμεῖς ἐζητήσαμεν νὰ πληροφορηθῶμεν τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεώς μας, καθ' ὅσον ἀνηρχόμεθα ἐν συνόλῳ εἰς δέκα τρεῖς, ἀριθμὸς ἱκανοποιητικός, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν καλῶν συνθηκῶν ἀσφαλείας.

Τὰς προκεχωρημένας νυκτερινὰς ὥρας ἐφθάσαμεν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ παρὰ τὸ ἀκατάλληλον τοῦ χρόνου, εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν εἶχε συγκεντρωθῆ ἀρκετὸν πλῆθος κόσμου, πλὴν εἰς οὐδένα ἀπολύτως ἐπετράπη ἡ ἄνοδος εἰς τὸ βαγόνιον τῆς συνοδείας. Δὲν ἐνθυμοῦμαι κατὰ τίνα τρόπον εἷς φωτορεπόρτερ ἠδυνήθη νὰ ἀνέλθη εἰς τὸ βαγόνιον καὶ ἑτοιμάση τὴν φωτογραφικήν του μηχανήν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὁ μὲν Ἰωάννης ἀπεποιήθη τὴν προσφορὰν ἀπαθανατίσεως, ὁ δὲ Εὐθύμιος, οὐχὶ μόνον προσεφέρθη προθύμως νὰ φωτογραφηθῆ, ἀλλ' ἐπετίμησε τὸν ἀδελφόν του Ἰωάννην, διὰ τὴν προβληθεῖσαν ἄρνησίν του. Ὁ τελευταῖος, μὲ τὴν σειράν του, τοῦ ἀπήντησεν: «Ἄντε νὰ χαθῆς, ἀνόητε, δὲν ξέρεις ἀκόμα τί σοῦ γίνεται καὶ ποῦ βρίσκεσαι», καθ' ὃν χρόνον ὁ φωτορεπόρτε ἐξεδιώκετο κακὸς - κακῶς, μὴ προλαβὼν νὰ φωτογραφήσῃ.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἁμαξοστοιχίας καὶ ἐνῶ εὑρισκόμεθα ἐγγὺς τῆς Κατερίνης, ἀντελήφθημεν τὸν μακαρίτην Λαμπρινόπουλον νὰ παραλαμβάνῃ τὸ ὅπλον ἑνὸς χωροφύλακος, ὡς καὶ δεσμίδας σφαιρῶν, τὸ ὁποῖον, μετὰ δοκιμὴν τοῦ κινητοῦ οὐραίου καὶ ἀφοῦ ὥπλισε καὶ ἠσφάλισεν, ἀφῆκεν εἰς τινα γωνίαν. Ἀκολούθως προέβη εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἠλεκτρικῶν διακοπτῶν τοῦ βαγονίου. Ἐν τούτῳ τῷ μετιξύ, ἡμεῖς οἱ κατώτεροι ἀστυνομικοί, εἴχαμεν καταλλήλως εἰδοποιηθῆ παρά τινος τῶν ἀξιωματικῶν μας, ὅτι ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν συνέβαινεν ἢ ὑπέπιπτεν εἰς τὴν ἀκοήν μας, νὰ μὴ μετακινηθῶμεν ἐκ τῶν θέσεών μας, ἐκτὸς ἐὰν ρητῶς διετασσόμεθα.

Δεδομένου ὅτι οὐδένα τῶν λόγων τῶν ἀσυνήθων δι' ἡμᾶς κινήσεων, ὡς αἱ ἀνωτέρω, ἐγνωρίζομεν, φυσικὸν ἦτο νὰ ἀνησυχήσωμεν. Ἀλλ' ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, ἐπληροφορήθημεν ἐπὶ τέλους περὶ τίνος ἐπρόκειτο καὶ οὕτω ἐλύθη ἡ ἀπορία μας ἐν σχέσει μὲ τὴν πρόσληψιν ἐνόπλων χωροφυλάκων. Διότι εἴμεθα μὲν τύποις ὡπλισμένοι οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ περίστροφα μάρκας «Γουέμπλεϋ», οὐσίᾳ ὅμως ἄοπλοι. Ἐκφράζομαι δὲ μετὰ πικρίας διὰ τὸν ἀτυχῆ ἐφοδιασμὸν τῶν ἀστυνομικῶν διὰ περιστρόφων «Γουέμπλεϋ», διότι εἶχον ἄμεσον προσωπικὴν ἀντίληψιν τῶν συχνῶν ἀφλογιστιῶν των, ἐνίοτε δὲ καὶ τῶν ἐνσφηνώσεων τοῦ βλήματος εἰς τὴν κάννην.

Εἰς Κιλκὶς ἦτο ἐγκατεστημένος εἷς γαιοκτήμων καὶ μεγάλος κτηνοτρόφος, πρώην ληστοτρόφος, ἴσως καὶ ληστής, ὀνόματι Κολοβός. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ σημειῶ, ὡς πιστεύω, ὅτι τὸ μικρὸν πριγκηπᾶτον τοῦ Κολοβοῦ ἀπετέλεσε τὴν ἀφετηρίαν τῆς ἐκτυλίξεως τοῦ μίτου τῆς Ἀριάδνης, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ καταφυγίου τῶν Ρετζαίων.

Ὁ Κολοβὸς ἦτο πενθερὸς τοῦ μεταγομένου Ἰωάννου Ρέτζου. Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς μας εἶχον τὴν πληροφορίαν, ὅτι κατὰ τὴν διέλευσιν τῆς ἁμαξοστοιχίας ἐκ τῆς περιοχῆς Κατερίνης καὶ εἰς τοποθεσίαν, ἥτις προσεφέρετο δι' ἐπιδρομάς, ὁ Κολοβός, ἡγούμενος ὁμάδος πιστῶν του, θὰ ἔστηνεν ἐνέδραν, μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τὸν ἐξαναγκασμόν, δι' οἱουδήποτε προσφόρου μέσου, εἰς στάθμευσιν τῆς ἁμαξοστοιχίας καὶ ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροῦ του Ἰωάννου καὶ τοῦ συμπεθέρου του

Εὐθυμίου. Εἰς τὰς προετοιμασίας καὶ λοιπὰς κινήσεις τῆς φρουρᾶς, μόνον ὁ Εὐθύμιος παρέμεινεν ἀσυγκίνητος, μηδεμίαν δοὺς προσοχήν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὁ ὁποῖος, παρ' ὅλον ὅτι προσεπαθοῦμεν νὰ τὸν ἀπασχολῶμεν μὲ διαφόρους ἐρωτήσεις, εἰς ἃς εὐστόχως ἀπήντα, μὲ τὸ ἀέτειον βλέμμα του τὰ πάντα παρηκολούθει. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ὁ Ἰωάννης Ρέτζος, εἰς τὴν συγκεκριμένην ταύτην περίπτωσιν, μετεβλήθη εἰς «μέντιουμ» τῆς σκέψεως τῶν προϊσταμένων μας. Εἰς ἐπίρρωσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ μου τούτου, ἐπικαλοῦμαι τὸ γεγονὸς ὅτι, εὐθὺς ὡς ἀπεμακρύνθημεν ἐκ τῆς ἐπικινδύνου ζώνης, πλησιάζοντες πλέον τὴν Λαρισαϊκὴν πεδιάδα, κατελήφθη ἀπὸ καταφανῆ μελαγχολίαν, μὴ παρέχων ἔδαφος πρὸς συνέχισιν τῆς συζητήσεως. Ἀποκλείω τὴν περίπτωσιν τῆς μυήσεώς των, διότι, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς συλλήψεώς των, ἐτέθησαν εἰς αὐστηροτάτην ἀπομόνωσιν. Τέλος, μετὰ τὴν Λάρισαν, συνεχίσαμεν τὸ ταξίδιόν μας, ἄνευ τινὸς ὀχλήσεως καὶ περὶ ὥραν 11ην πρωϊνήν, ἐτερματίσαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

Χωρὶς οὐδόλως νὰ θεωρηθῶ ὑπερβολικός, σημειῶ ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτευούσης εἶχε κατακλύσει τὸν ἐντὸς καὶ πέριξ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ χῶρον.

Εὐθὺς ὡς ἐξῆλθον τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον τοὺς συνοδευομένους παρέλαβε νέα φρουρά, μὲ ὑπεδέχθη ὁ συνάδελφος καὶ φίλος Λαζάρου Νικόστρατος, μετέπειτα καθηγητὴς ξένων γλωσσῶν, ὅστις μετὰ τὸν τυπικὸν χαιρετισμόν, μοὶ ἔθεσε βροχὴν ἐρωτήσεων περὶ τῶν ἐντυπώσεών μου ἐκ τοῦ ταξιδίου. Καὶ ἐνῶ ἐπίστευα ὅτι ἡ περιπέτειά μας ἔληξε, μετὰ 48ωρον περίπου ἀϋπνίαν, ἐπέπρωτο νὰ ἐπισφραγισθῇ αὕτη, μὲ τὴν γνωριμίαν τῆς μητρὸς τῶν Ρετζαίων, ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας:

Καθ' ὃν χρόνον ἐβαδίζομεν καὶ συνεζητούσαμεν, ὁ Νικόστρατος, εἰς μίαν στιγμὴν μοῦ ἀπεκάλυψεν, ὅτι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ὁδοῦ Πατησίων, παραπλεύρως τῆς σημερινῆς «Ἀλάσκας», ὅπου τότε τὸ λαϊκὸν ξενοδοχεῖον «Πατρίς», διέμενεν ἡ μήτηρ τῶν Ρετζαίων καὶ μοῦ ἐπρότεινε νὰ μεταβῶμεν, διὰ νὰ τὴν γνωρίσωμεν. Παρ' ὅλον ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐπαρκὴς δικαιολογία τῆς ἐπισκέψεώς μας, δὲν προέβαλον ἀντίρρησιν καὶ κατηυθύνθημεν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Πλησιάζοντες πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον, ἀντικρύσαμεν εἰς τὸν ἐξώστην τούτου καθημένην μίαν μαυροφορεμένην γυναῖκα καὶ ἀμέσως ὑπωψιάσθημεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τῆς μητρὸς Ρέτζου.

Ἡ καθαρίστρια, τὴν ὁποίαν συνηντήσαμεν, ἀνερχόμενοι τὴν κλίμακα, ἐπεβεβαίωσε τὴν ὑποψίαν μας.

Μετ' ὀλίγον καὶ μετὰ προηγηθέντα χαιρετισμόν, ἐβεβαιώθημεν ἀπὸ τὴν ἰδίαν διὰ τὴν ταυτότητά της. Ἀκολούθως τῆς εἴπον: «Ἔρχομαι ἀπὸ τὰ παιδιά σου μὲ τὰ ὁποῖα ἤρθαμε μαζὶ ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ἐπιφορτίσθηκα νὰ σοῦ φέρω τὰ σεβάσματά τους, νὰ σοῦ πῶ νὰ μὴ στεναχωρῆσαι καὶ ὅτι μὲ τὴν ἀναψηλάφησιν τῆς δίκης ἐλπίζουν νὰ ἀπαλλαγοῦν». Εἰς ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα παρέμεινεν ἀκίνητος, προσπαθοῦσα, προφανῶς, νὰ διακρίνῃ τὰς ἀντιδράσεις τοῦ προσώπου μου. Δι' ὅλα δὲ ταῦτα, ἠρκέσθη εἰς ἓν ξηρὸν «εὐχαριστῶ», στρέψασα ἀκολούθως τὴν προσοχήν της πρὸς τοὺς ἐφημεριδοπώλας, τοὺς διαλαλοῦντας τὴν μεταγωγὴν τῶν Ρετζαίων.

Περαίνων τὸ ἀφήγημά μου, πληροφορῶ τοὺς ἀναγνώστας, ὅτι οἱ Ρετζαῖοι, μετά τινας μῆνας, ἐξετελέσθησαν ἐν Κερκύρᾳ, διὰ τυφεκισμοῦ.

Β. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ

ΜΥΚΗΝΑΙ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυφύλακος κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Τὴν δόξαν καὶ τὴν φήμην των αἱ Μυκῆναι ὀφείλουν, οὐχὶ εἰς τὸν μετριώτατον ρόλον των ἐν τῇ ἱστορικῇ ἐποχῇ, ἀλλὰ εἰς τὴν διὰ ἀνασκαφῶν ἀποδειχθεῖσαν μυθώδη οὕτω δύναμιν εἰς τὸν πλοῦτον τῶν κραταιῶν δυναστῶν τῆς Μυκηναϊκῆς πόλεως. Ὁ πανίσχυρος ὁμηρικὸς Βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν Ἀγαμέμνων, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ἀρχηγὸς (ἀρχιστράτηγος) τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν καὶ μόνην περισωθεῖσαν ἱστορικὴν ἀναλαμπὴν πολὺ πλουσιωτέρων καὶ ἐνδοξωτέρων δυναστειῶν. Ἤδη, κατὰ τὴν πρωτοελλαδικὴν περίοδον (3η χιλιετηρὶς π.Χ.), τὸ ὕψωμα ἐφ' οὗ ἡ πόλις ὑπῆρχεν ἦτο κατωκημένον. Ἡ μεγάλη ὅμως τῆς πόλεως δύναμις ἐμφανίζεται αἰφνιδίως περὶ τὸ 1600 π.Χ. διὰ μιᾶς ἰσχυροτάτης δυναστείας, ἧς οἱ περίφημοι πλήρεις θησαυρῶν τάφοι ἀνευρέθησαν ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως. Ἔκτοτε αἱ Μυκῆναι ἐπιζοῦν ἀδιακόπως ἡμέρας μεγαλείου καὶ δόξης, ἔχουσαι τὸν πρωτεύοντα ρόλον ἐν Ἑλλάδι μέχρι τέλους τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ Χαλκοῦ Αἰῶνος τῆς ἀνθρωπότητος. Ὀλίγα ἔτη μετὰ τὸν Ἀγαμέμνονα (δύο γενεὰς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ) ἐπισυμβαίνει ἡ κάθοδος τῶν Δωριέων, ἥτις σημαίνει τὸ τέλος τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Κατὰ τὴν μυθολογίαν, αἱ Μυκῆναι ἐκτίσθησαν ὑπὸ τοῦ Περσέως, ὅστις δισκοβολῶν ἐφόνευσεν ἀκουσίως τὸν πάππον του καὶ Βασιλέα τοῦ Ἄργους Ἀκρίσιον.

Ἡ Βασιλεία περιῆλθεν εἰς αὐτόν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν τοῦ ἦτο πλέον εὐχάριστον νὰ βασιλεύῃ εἰς τὸ Ἄργος, ἀντήλλαξε τὴν ἀρχήν του πρὸς τὴν τοῦ ἐξαδέλφου του Μεγαπένθους. Ἔγγονος τοῦ Περσέως ἦτο ὁ περίφημος Εὐρυσθεύς, ὅστις ἐπεφόρτισε τὸν Ἡρακλέα νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς δώδεκα ἄθλους.

Ἐπὶ τῶν Δωριέων, ἡ πρώτη πόλις ἦτο τὸ Ἄργος. Αἱ Μυκῆναι δὲν ἐξηφανίσθησαν, ἀλλὰ περιέπεσαν εἰς ἀσημότητα. Μετὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους, οἱ Ἀργεῖοι ἐπολιόρκησαν καὶ κατέλαβον τὰς Μυκήνας, οἱ κάτοικοι ἐξεπατρίσθησαν καὶ ἡ πόλις ἐρημώθη.

Ἡ Ἀκρόπολις εὑρίσκεται ἐπὶ λόφου μεταξὺ δύο ὑψηλῶν βουνῶν, περιβάλλεται δὲ διὰ παχέος Κυκλωπείου τείχους, ἐκτισμένου διὰ μεγάλων λίθων. Ἔχει σχῆμα ἀκανονίστως τριγωνοειδές, ἀπέχει δέ, μετὰ τοῦ ἀναλόγου τοιούτου τῆς Τίρινθος, τὰ δύο κυριώτερα παραδείγματα τῆς καλουμένης Κυκλωπείου οἰκοδομικῆς τέχνης. Τὸ μέγιστον πάχος των φθάνει τὰ μέτρα. Μία σύραγξ ὁδηγεῖ εἰς σημεῖον ἐκτὸς τῆς Ἀκροπόλεως, ὑπογείως ἐντὸς ταύτης, καὶ καταλήγει εἰς βαθὺ φρέαρ, εἰς ὃ ἔφθανε τὸ ὕδωρ πηγῆς. Ἡ ἐν λόγῳ δεξαμενὴ εἶχε διαμορφωθῆ καὶ ὡς τοιαύτη συλλογῆς ὀμβρίων ὑδάτων ἐν περιπτώσει πολιορκίας καὶ διακοπῆς τοῦ ὕδατος τῆς πηγῆς. Κατήρχετό τις εἰς τὴν δεξαμενὴν διὰ 99 βαθμίδων, τὰ τοιχώματα εἶχον ἐπιχρισθῆ δι' ἀμμοκονιάματος ὑδατοστεγοῦς, οὕτως ὥστε οἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἠδύναντο νὰ ἀντλῶσιν ὕδωρ, κατερχόμενοι βαθμῖδα πρὸς βαθμῖδα, ἐν περιπτώσει διακοπῆς ὑπὸ ἐχθρικῆς ἐνεργείας τοῦ ὕδατος τῆς πηγῆς. Ὁ περίβολος τοῦ τείχους εἶχε δύο πύλας, μίαν πρὸς Β. μικρὰν καὶ ἀπὸ τὴν κυρίαν εἴσοδον, τὴν περιλάλητον πύλην τῶν Λεόντων, ὀνομασθεῖσαν οὕτω ἐκ τοῦ ὑπερθεν ταύτης γνωστοῦ ἀναγλύφου. Ὁ περίβολος κατεσκευάσθη περὶ τὸ 1400—1350 π.Χ. ὅτε καὶ τὰ τείχη τῆς Τίρινθος. Δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ ἐκ τῆς πύλης τῶν Λεόντων, ὑπάρχει ὁ κυκλικὸς περίβολος τῶν Βασιλικῶν τάφων, ὁ σπουδαιότερος καὶ ἱερώτερος χῶρος τῆς ὅλης Ἀκροπόλεως, ὁπόθεν προέρχονται οἱ ἀνεκτίμητοι θησαυροὶ τοῦ Κρητομυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἐντὸς τοῦ περιβόλου ἀνεκάλυψαν ἀρκετοὺς τάφους ὁ Σλῆμαν καὶ ὁ Σταματάκης, πέντε ὁ πρῶτος καὶ ἕνα ὁ δεύτερος, εὑρίσκοντο δὲ ἐντὸς αὐτῶν δέκα ἐννέα τάφοι. Οἱ τάφοι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς δυναστείαν τοῦ ΙΣΤ΄ αἰῶνος, πρὶν τὸ ἐξωτερικὸν τεῖχος ἀνεγερθῇ,

βραδύτερον δὲ ὅταν τοῦτο ἀνηγέρθη, ἐγένετο εἰς σχῆμα τόξου καὶ περιέβαλεν ἐντὸς καὶ τοὺς τάφους, ἔνθα ἠσκεῖτο ἡ λατρεία τῶν νεκρῶν μέχρι τοῦ τέλους τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Τὸ ἀνάκτορον περιελάμβανε τὸ μεσημβρινοδυτικὸν ἥμισυ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τῆς Ἀκροπόλεως. Τὰ λείψανά του δὲν διατηροῦνται καλῶς, ἀνεκαλύφθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ Τσούντα τὸ 1886. Περιελάμβανε προθαλάμους, κλιμακοστάσιον, δωμάτιον τοῦ θρόνου, αὐλὴν καὶ ἐξαιρετικὰς ἐγκαταστάσεις ἀποχετεύσεως, ἦτο δὲ πιθανῶς διώροφον. Ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμησις ἦτο μεγαλοπρεπής. Ἡ κατοικίδιος συνοικία ἔκειτο βορείως τοῦ Ἀνακτόρου, διέμενον δὲ ἐν αὐτῇ αἱ γυναῖκες καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικόν. Μέγας μόνιμος πληθυσμὸς οὔτε ὑπῆρξε ποτέ, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν. Κύριος αὐτῆς προορισμὸς ἦτο νὰ προφυλάττῃ, ἐν ὥρᾳ πολιορκίας, τοὺς κατοίκους, οἵτινες συνέρρεον ἐντὸς αὐτῆς. Ἐν καιρῷ εἰρήνης ὅμως μόνος ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλικῆς φρουρᾶς καὶ ἴσως προύχοντες ἢ μεγιστᾶνες ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ αἵματος ἀπετέλουν τοὺς διαρκεῖς κατοίκους τῆς Ἀκροπόλεως. Πᾶς ὁ ὑπόλοιπος πληθυσμὸς κατῴκει τὴν ἀνοχύρωτον κάτω πόλιν, ἥτις ἐξεχύνετο ἐπὶ τῶν κλιτύων καὶ ὑψωμάτων πέριξ τῆς Ἀκροπόλεως.

Οἱ τάφοι διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας. Τοὺς κτιστοὺς δηλ. θολωτοὺς καὶ τοὺς λαξευτοὺς ἢ θαλαμωτούς. Πάντες ἦσαν ὑπόγεια κατασκευάσματα, ἐντελῶς ἀόρατα. Διαφέρουσι δὲ τελείως τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως Βασιλικῶν τάφων. Εἰς τοὺς λαξευτοὺς σκάπτεται εἰς τὴν κλιτὺν λόφου μ ἐμαλακὸν πέτρωμα μακρὺς δρόμος, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἀνοίγεται ὁ νεκρικὸς θάλαμος. Οἱ θολωτοὶ τάφοι ἦσαν τὰ ἐξοχώτερα δημιουργήματα τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ. Θαυμαστώτερος ὅλων εἶναι ὁ τοῦ Ἀτρέως ἢ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Ὁ δρόμος εἶναι ἐπενδεδυμένος διὰ κανονικῶν ὀρθογωνίων λαξευτῶν πωρίων καὶ εἶναι μήκους 36 μέτρων καὶ πλάτους 6. Τὸ στόμιον ἔχει ὕψος 5,40 μ. καὶ πλάτος 2,66—2,46 μ. Ἐπ' αὐτοῦ ἐπικάθηνται ὡς ἀνώφλια δύο πελώριαι πλάκες, ὧν ἡ ἐσωτέρα 9X5X1 μ., ζυγίζει 120.000 χιλιόγραμμα ἢ 93.500 ὀκάδες. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἐκόσμουν τὴν εἴσοδον ἡμικιόνια ἐκ πρασίνου μαρμάρου καὶ ἄλλα ποικιλόχρωμα μάρμαρα μὲ γλυπτὰ κοσμήματα. Ὁ θόλος ἔχει διάμετρον 14.60 μ. καὶ ὕψος 13.30 μ. εἶναι δὲ καὶ αὐτὸς κατασκευασμένος ἰσοδομικῶς ἐκ μεγάλων πελεκητῶν λίθων. Τὸ ἐσωτερικὸν ἦτο περιτέχνως κεκοσμημένον διὰ χαλκῶν ροδάκων. Ἐξαιρετικὸς ὁ τάφος οὗτος φέρει παραπλεύρως ἕν μικρότερον ὀρθογώνιον δωμάτιον προσιτὸν ἐκ τοῦ θόλου διὰ θύρας καὶ διαστάσεων 8.50X6. Ὁ τάφος τοῦ Ἀτρέως προξενεῖ εἰς τὸν ἐπισκέπτην καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν, ἥτις κατατάσσει τοῦτον μεταξὺ τῶν περιφημοτέρων ἀρχαιολογικῶν Μνημείων τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τοὺς ἓξ Βασιλικοὺς τάφους ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, εὑρέθησαν ἀπίστευτοι ἀρχαιολογικοὶ θησαυροί. Οἱ νεκροὶ ἔκειντο ἐκτάδην ἐντὸς τῶν τάφων. Οἱ σκελετοὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀνακαλύψεως διετηροῦντο καλῶς ἂν καὶ εὐθὺς κατόπιν διελύθησαν εἰς κόνιν.

Τινῶν τὰ πρόσωπα ἐκαλύπτοντο ὑπὸ χρυσῶν προσωπίδων. Εἰς τοὺς τάφους εὑρέθησαν πλουσιώτατα κτερίσματα μεγίστης σπουδαιότητος καὶ ἰδιαιτέρας σημασίας, ὡς ἔργα τέχνης ἢ ἱστορικὰ μνημεῖα. Τοιαῦτα εἶναι χρυσοῦν ρητὸν ἐν σχήματι λεοντοκεφαλῆς, ποτήρια χρυσᾶ καὶ λαβαὶ ξιφῶν ἢ ἐγχειριδίων, τέλος δὲ τὰ περίφημα ὅπλα πολυτελείας, ἤτοι ξίφη καὶ προπαντὸς ἐγχειρίδια, ὧν αἱ λεπίδες ἔφερον ἔξοχον διακόσμησιν. Πάντα τ' ἀνωτέρω εὑρήματα διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας. Εἰς τὰ γνήσια Μινωϊκὰ ἔργα τὰ ὁποῖα εἰσήχθησαν ἐκ Κρήτης, εἴτε ἐπονήθησαν ἐπὶ τόπου ὑπὸ Κρητῶν τεχνητῶν καὶ εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐντοπίας τέχνης, τὰ ὁποῖα δεικνύουν ὀλίγον μὲν γηγενῆ χαρακτῆρα, πολὺ δὲ Μινωϊκὴν ἐπίδρασιν.

Ὁ Μυκηναϊκὸς πολιτισμὸς εἶναι ἀπότοκος τοῦ Μινωϊκοῦ, ἔχει ἐν τούτοις ἰδιαι-

ΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΙ*

Ὑπὸ τοῦ κ. **ΠΕΛΟΥ ΚΟΥΤΟΥΠΗ**

Τελευταίως συνηθίζεται πολὺ νὰ κατακρίνεται κάθε ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ ἰδεολογικὴ μάχη καὶ κάθε ἐναντίον του ἐνεργητικὴ ἀντίδρασις. Ὑπάρχουν μάλιστα μερικοὶ οἱ ὁποῖοι — δίχως νὰ εἶναι καθόλου κομμουνισταὶ — κατηγοροῦν δριμύτατα ὅσους προμαχοῦν εἰς τὸν ἰδεολογικὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ. Παριστάνουν τοὺς δῆθεν ἀντικειμενικούς, τοὺς δῆθεν νουνεχεῖς καὶ νηφαλίους, καὶ κατηγοροῦν τοὺς ἄλλους, τοὺς μαχομένους τὸν Κομμουνισμόν, ὡς «ἐξάλλους ἀντικομμουνιστάς», ὡς ἐπικινδύνους διὰ τὸν τόπον.

Δηλαδὴ οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ὑποστηρίζεται ἡ ἄποψις ὅτι ὅσοι μάχονται τὸν Κομμουνισμὸν εἶναι ἐχθροὶ καὶ τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ἔθνους.

Κατήντησε νὰ ἐμφανίζουν τὸν ὅρον «ἀντικομμουνισμὸν» ὡς δεινὴν ὕβριν καὶ ὡς ἐπικίνδυνον ἰδεολογικὸν προσανατολισμόν.

Δὲν ἀναφερόμεθα ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰς ὅ,τι λέγουν οἱ κομμουνισταί. Αὐτοὶ δύνανται νὰ λέγουν ὅ,τι θέλουν.

Ἀναφερόμεθα εἰς τοὺς ἄλλους. Εἰς αὐτοὺς ποὺ πράγματι δὲν εἶναι κομμουνισταί, ποὺ ἐνῶ ἀντιπαθοῦν τοὺς κομμουνιστὰς ἐν τούτοις ἐμφανίζονται ὡς συμβιβασταί, ὡς δῆθεν ἀνώτεροι παθῶν. Καὶ μὲ εὐρεῖαν τάχα ἀντίληψιν. Καὶ πού, πολλὲς φορές, δὲν διστάζουν νὰ συμφωνήσουν ἢ καὶ νὰ συνεργασθοῦν μαζὶ μὲ τοὺς κομμουνιστάς.

Δὲν θὰ σταθοῦμε στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι ἀδίστακτος καὶ ἔναντι τῶν φίλων του καὶ ἔναντι τῶν ἐχθρῶν του. Καὶ ἐπομένως οὐδὲν ἔχουν νὰ κερδήσουν ὅσοι, γιὰ ὁποιονδήποτε λόγον, παριστάνουν τοὺς συμβιβαστικοὺς μὲ αὐτοὺς ποὺ εἶναι ἀσυμβίβαστοι στὰ πάντα, μὲ τοὺς κομμουνιστάς.

Ἀκόμη δὲν θὰ σταθοῦμε στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς ἀποτελεῖ ἀποδεδειγμένως τὸν πιὸ ἐπικίνδυνο καὶ σατανικὸν ἐχθρὸ τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους. Ἑπομένως δὲν εἶναι νοητὴ ὁποιαδήποτε ἰδεολογικὴ συνύπαρξις μαζί του ἢ ὁποιαδήποτε μαζί του συναλλαγή. Θὰ σταθοῦμε σὲ κάτι ἄλλο: Κατηγοροῦν οἱ συμβιβασταὶ τοὺς μαχομένους τὸν Κομμουνισμόν, ὡς δῆθεν μισαλλοδόξους, ὡς δῆθεν ἐξάλλους ἀντικομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν ἀντικομμουνισμόν τους ἐπιτυγχάνουν τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα: ἐνισχύουν τὸν Κομμουνισμόν. Κατ' ἀρχὴν δὲν ὑπάρχουν ἀντικομμουνισταὶ καὶ ἀντικομμουνισμός. Ὑπάρχουν ὑπερασπισταὶ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ ἰδανικῶν.

Ὅποιος μάχεται ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, ὑπὲρ τοῦ καθεστῶτος, ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ὑπὲρ τῆς Εἰρήνης, μάχεται ταυτόχρονα καὶ ἀναγκαστικὰ ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι καταλυτὴς τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, ἐθνικὸς μειοδότης, ἐχθρὸς τῆς Δημοκρατίας. Δηλαδὴ δὲν εἶναι ἀντικομμουνισταὶ οἱ μαχόμενοι τὸν Κομμουνισμόν. Ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι ἀντιδημοκράτης. Δὲν εἶναι ἄρνησις ἡ ὑπεράσπισις τῆς Δημοκρατίας, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ Κομμουνισμὸς ὁ πιὸ θανάσιμος ἐχθρός. Ἄρνησις εἶναι ὁ Κομμουνισμός.

τέρας ἐκφάνσεις ἐν τῇ τέχνῃ του. Ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ παρουσιάζει προτίστως τὰ μνημειώδη τείχη τῶν Ἀκροπόλεων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄγνωστα εἰς τὴν Μινωϊκὴν Κρήτην. Ὁ τρόπος τῆς κατασκευῆς των διὰ μεγάλων λίθων ὠνομάσθη Πελασγικὸς ἢ Κυκλώπειος.

Ἐπίσης οἱ θολωτοὶ τάφοι εἶναι χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Ι. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Ἡ «θέσις» εἶναι αὐτοὶ ποὺ μάχονται τὸν Κομμουνισμόν. Αὐτοὶ ὑπερασπίζουν ἰδανικὰ καὶ ἰδεώδη. Θεσμοὺς καὶ παραδόσεις. Πατρίδα, θρησκεία, οἰκογένεια, λαϊκὲς ἐλευθερίες, τὶς ὁποῖες ὑπονομεύει, διαβρώνει, μηδενίζει ὁ Κομμουνισμός. Ἀλλὰ οὔτε αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα μας.

Τὸ θέμα μας εἶναι νὰ μᾶς ποῦν οἱ ἀντικειμενικοί, οἱ εἰρηνισταί, οἱ νουνεχεῖς, οἱ φιλάνθρωποι ἐὰν πιστεύουν πράγματι ὅτι ὁ Κομμουνισμὸς ἀποτελεῖ θανάσιμον κίνδυνον γιὰ τὸ Ἔθνος, γιὰ τὸν Λαό, γιὰ τὴν Δημοκρατία. Νὰ μᾶς ποῦν ἐὰν πιστεύουν ὅτι δύναται ποτὲ ὁ Κομμουνισμὸς νὰ γίνῃ νομιμόφρων, νὰ μὴ συνωμοτῇ, νὰ μὴ διαβρώνῃ, νὰ μὴν ὑπονομεύῃ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ. Καὶ πρέπει ἐπίσης νὰ μᾶς ποῦν οἱ διαλλακτικοί, οἱ συμβιβασταί, οἱ δῆθεν ἐχέφρονες, πῶς ἀντιμετωπίζεται ἡ ψευδολόγος, ἡ φαρισαϊκὴ καὶ ἡ σατανικὴ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα. Πῶς ἀντιμετωπίζεται ὁ ἰδεολογικὸς ἐκμαυλισμὸς τῆς ἀγνῆς νεολαίας μας, ἡ συκοφάντησις ὅλων τῶν θεσμῶν καὶ τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν. Ἡ προδοσία τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ.

Δίνει ὁ Κομμουνισμὸς μιὰ συνεχῆ προπαγανδιστικὴ μάχη ἐναντίον ὅλων αὐτῶν ποὺ οἱ μὴ κομμουνισταὶ πιστεύουν ὡς ὅσια καὶ ἱερά, ὡς ταυτισμένα μὲ τὸν ἄνθρωπο καὶ συνυφασμένα μὲ τὴ ζωή.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆ προπαγανδιστικῆς ἐκστρατείας τοῦ Κομμουνισμοῦ, εἶναι καθῆκον παντὸς ἀντιπάλου του, νὰ δίνῃ καθημερινῶς, σὲ κάθε εὐκαιρία τὴν ἰδεολογικὴ μάχη. Εἶναι καθῆκον παντὸς Ἕλληνος καὶ παντὸς Δημοκράτου νὰ μάχεται τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας μὲ ὅλα τὰ ὅπλα ποὺ τοῦ δίνει ἡ πίστις του σ' αὐτὰ τὰ ἰδανικά. Ἀλλὰ ποιά εἶναι αὐτὰ τὰ ὅπλα; Δὲν εἶναι ἄραγε ἡ θέσις στὴν κομμουνιστικὴ ἄργησι; Δὲν εἶναι ὁ ἀληθινός, ὁ γενναῖος, ὁ εἰλικρινὴς λόγος στὸν κομμουνιστικὸν ὑποκριτικὸν καὶ ἀνέντιμον ἀντίλογον; Βεβαίως δὲν ἀντιμετωπίζεται μόνον μὲ τὰ ὅπλα τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς ἀληθείας ὁ Κομμουνισμός.

Βεβαίως δὲν εἶναι ἀρκετὸ τὸ ὅπλον τῶν ἰδανικῶν τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Δημοκρατίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἀλλὰ οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ πὼς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ ὅπλα ὁ λόγος τῆς ἀληθείας ἐναντίον τοῦ ἀντιλόγου τοῦ ψεύδους, ἐναντίον δηλαδὴ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας.

Ἐὰν οἱ συμβιβασταί, οἱ δῆθεν νουνεχεῖς, δὲν τολμοῦν νὰ δώσουν καὶ αὐτοὶ ἀνοικτὰ τὴν μάχην τῶν ἰδεῶν, ὅπως τὴν δίδουν ἄλλοι, σ' αὐτὸ δὲν πταίουν οἱ «ἄλλοι». Πταίει ἡ δική τους ἔλλειψις γενναιότητος καὶ παρρησίας. Αὐτὴ ὅμως ἡ ἀπουσία σ' ἕνα διαρκῆ ἀγώνα ὑπάρξεως ἐναντίον ἑνὸς ἀδιστάκτου ἀντιπάλου, ἐναντίον τοῦ Κομμουνισμοῦ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμφανίζεται ὡς ἐθνικὴ ὑπηρεσία.

Μποροῦν οἱ δειλοὶ ἢ οἱ ἀπόντες νὰ σιωποῦν. Δὲν δύνανται ὅμως νὰ κατηγοροῦν τοὺς ἄλλους ποὺ προμαχοῦν. Αὐτὸ πάει πολύ. Καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂς μᾶς ποῦν οἱ δογματικοὶ τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς ἰδεολογικῆς συνυπάρξεως μὲ τὸν Κομμουνισμό, τί ἀκριβῶς ἐπιθυμοῦν.

Ἐπιθυμοῦν μήπως νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κομμουνιστὰς νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι προστατεύουν τὶς λαϊκὲς ἐλευθερίες; ἢ ὅτι εἶναι πατριῶτες; Ἢ μήπως πιστεύουν οἱ συμβιβασταὶ ὅτι ἡ κατάλυσις τῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ παράδοσις τῆς ἐξουσίας στὸν Κομμουνισμὸ θὰ φέρῃ τὴν εὐτυχία στὸν Λαὸ ποὺ ἐτυφεκίσθη, ἐσφαγιάσθη, ἐλεηλατήθη, ἐτυραννήθη ἀπὸ τὸν Κομμουνισμόν; Δηλαδὴ δικαιοῦται ὁ Κομμουνισμὸς νὰ δρᾶ ἐλεύθερος εἰς βάρος τῆς Δημοκρατίας καὶ δὲν δικαιοῦται ἡ Δημοκρατία νὰ ἀντιδρᾶ σ' αὐτὴ τὴν κομμουνιστικὴ δρᾶσι; Δὲν δικαιοῦται ἡ Δημοκρατία νὰ μάχεται καὶ νὰ ἀμύνεται; Σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα τί ἔχουν νὰ ποῦν οἱ «νουνεχεῖς», οἱ «νηφάλιοι», οἱ συμβιβασταί;

ΠΕΛΟΣ ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ

---

* Τὸ σχόλιον τοῦτο μετεδόθη ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος τήν 13.5.1966.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΝΕΩΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ

ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ἁρμόζουσαν σεμνότητα ἐγένετο τὴν 4ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ ὥρας 19ης—20.30 ἡ ὁρκωμοσία 51 Ὑπαστυνόμων καὶ 65 νέων Ἀρχιφυλάκων. Καὶ τὸ μὲν καλλιμάρμαρον κτίριον τῆς λεωφόρου Κηφισίας ἐγνώρισε καὶ πάλιν μίαν ἀπὸ τὰς ἐξαιρετικὰς ἐκείνας στιγμὰς ποὺ τόσον πολὺ μᾶς ἔχει συνηθίσει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀλλὰ ὁ ἀστυνομικὸς ὀργανισμός, ἀπὸ τὴν ὁρκωμοσίαν αὐτὴν εἶδε τὴν μεγαλυτέραν ἴσως ἐνίσχυσίν του εἰς νέον αἷμα, εἰς στελέχη τῆς αὔριον ποὺ εἶναι παγκοίνως γνωστὸν τὸ πόσον ἔχει τὴν ἀνάγκην των.

Αἱ Ἀστυνομικαί μας Σχολαὶ ἐπέτυχαν καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ καταπλήξουν τὸ μέγα πλῆθος ἐπισήμων καὶ μή, ποὺ κατέκλυσαν τὸν χῶρον διὰ τὴν μεγάλην πράγματι στιγμήν. Ὁ Διοικητής, ὁ ἀκάματος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Π. Λυκούσης, ὁ Ὑποδιοικητής, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Κ. Πολίτης, ὁ Κοσμήτωρ, Ἀστυνόμος Α΄ κ. Λ. Παπαθανασίου, ὁ Διοικητὴς Σχολῆς Ἀστυφυλάκων, Ἀστυνόμος Α΄ κ. Α. Ντουφεξῆς, ὁ Γραμματεύς, Ἀστυνόμος Β΄ κ. Π. Βλαχάκης καὶ ἅπαντες οἱ Ὑπαστυνόμοι ἐκπαιδευταί, κατώρθωσαν νὰ παρουσιάσουν πλὴν τοῦ θαυμαστοῦ διακόσμου καὶ ἕνα φαντασμαγορικὸν σύνολον παρατάξεως. Κατώρθωσαν ἐπίσης νὰ τηρηθῇ κατὰ τρόπον ἄψογον τὸ ὅλον τελετουργικὸν τῆς ὁρκωμοσίας καὶ νὰ δοθῇ ἐν συνεχείᾳ μία ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας δεξιώσεις διὰ τὸ σύνολον τῶν παρευρεθέντων. Τὰ ἐνθουσιώδη σχόλια ποὺ ἠκούσθησαν ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν καὶ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια ποὺ ἐξεφράσθησαν πρὸς τὸν κ. Π. Λυκούσην καὶ τοὺς ἐπιτελεῖς του, εἶναι νομίζω καὶ ἡ μεγαλυτέρα ἀμοιβὴ διὰ τοὺς ἀξίους παράγοντας τοῦ θερμοκηπίου ποὺ ὀνομάζεται «Σχολαὶ Ἀστυνομίας Πόλεων»

***

ΤΗΝ ΛΑΜΠΡΑΝ τελετὴν τῆς ὁρκωμοσίας ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των: Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ Ἀρχηγὸς Ε.Β.Χ. κ. Ν. Παναγιωτακόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας κ. Κ. Μαράκας, ὁ Διευθυντὴς Γ.Δ.Ε.Α. Ἀντιστράτηγος κ. Σ. Τζανετῆς, ὁ Διοικητὴς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ἀντιναύαρχος κ. Χ. Φούφας, ὁ Ἐπίσκοπος Ἀττικῆς κ. Ἰάκωβος, οἱ πρώην Ἀρχηγοὶ Ἀστυνομίας κ.κ. Ι. Καλυβίτης, Ν. Νέρης, Δ. Κόλλιας καὶ Ν. Βερελῆς, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Γ. Χαλοῦλος, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Ν. Νικητάκης, Κ. Τασιγεώργος, Α. Κωτσιᾶς, Δ. Ὑφαντῆς, Γ. Χατζηελευθερίου, Μ. Βούλγαρης, Α. Στρατῆς, Β. Σακελλαρίου, Σ. Μανέττας, Θ. Γαλανόπουλος, Η. Μπούρας, Κ. Στόκας, Κ. Τσιοῦγκος, Ι. Κασίμης, Α. Φιλίππου κ.λ. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ἀεροπορίας Σμήναρχος κ. Κ. Κόκκας, ὁ Διοικητὴς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Ε.Β.Χ. Συνταγματάρχης κ. Β. Ἀλεξόπουλος, ἡ Διοικοῦσα τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων Ἀντισυνταγματάρχης κ. Κλ. Ἀβαγιάννου, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς καὶ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Προστασίας Ἀνηλίκων τοῦ ἐπινείου κ. Ἀθηνᾶ Δηλαβέρη, ὁ πρώην βουλευτὴς καὶ βιομήχανος Πειραιῶς κ. Κρ. Δηλαβέρης, ἡ Γενικὴ Γραμματεὺς τοῦ Ο.Φ.Α. Ἀθηνῶν κ. Χρ. Παπαδάκη, ἡ Γενικὴ Γραμματεὺς τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς κ. Μ. Γερανέα κ.ἄ., ὡς καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν Ἀστυνομικῶν μας Σχολῶν κ.κ. Δ. Γαλανός, Κ. Δασκαλόπουλος, Κ. Γεωργόπουλος, Κ. Δεμερτζῆς, Γ. Ἁγιουτάντης, Δ. Κατσιμαγκλῆς, Δ. Ντζιώρας, Χ. Πατσούρης, Δ. Κοκκινάκης, Ι. Ἀθανασούλης, Κ. Λεμονῆς, Ζ. Γιακουμῆς, Ν.

Γκιουζέπης, Δ. Δημητριάδης, Γ. Κουσιάδης, Ν. Κορφιάτης, Ι. Πολυμενάκος, Χ. Κόντος, Π. Ραυτόπουλος κ.λ. Ὁμοίως παρέστησαν ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἄλλων Σχολῶν καὶ μέγα πλῆθος οἰκείων τῶν νέων βαθμοφόρων.

Περὶ τὴν 19ην ὥραν καὶ μὲ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκου - ὁ ὁποῖος ἐγένετο δεκτὸς μὲ θύελλαν χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν — ἤρχισεν ἡ κατανυκτικὴ ἱερουργία ὑπὸ τοῦ βοηθοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, Ἐπισκόπου Κεργίτσης κ. Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος ἐβοηθεῖτο ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ καθηγητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Ε. Ἐλευθεριάδου. Τὸ πέρας τῆς ἱερουργίας διεδέχθη ἐμπεριστατωμένη καὶ πλήρης λαμπρῶν ὑποθηκῶν Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Π. Λυκούση, ἡ ὁποία ἀναγνωσθεῖ-

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος ἐπιθεωρεῖ τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους.

σα παρὰ τοῦ Γραμματέως κ. Π. Βλαχάκη προεκάλεσε ρίγη συγκινήσεως καὶ ψυχικῆς ἀνατάσεως εἰς τὸ πολυπληθὲς κοινόν. Ἡ Ἡμερησία αὕτη Διαταγή, πού γέμει παραινέσεων πρὸς πάντα εὐσυνείδητον ἀστυνομικόν, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Νέοι Ὑπαστυνόμοι, νέοι Ἀρχιφύλακες»,

»Κατὰ τὴν λαμπρὰν αὐτὴν τελετήν, τὴν ὁποίαν τιμᾶ διὰ τῆς παρουσίας του ὁ ἐξοχώτατος κ. Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, ἐδώσατε τὸν ἱερὸν ὅρκον πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα, ἀπὸ αὔριον δὲ ἀναλαμβάνετε καθήκοντα τοῦ νέου βαθμοῦ σας.

Αἰσθήματα χαρᾶς, συγκινήσεως καὶ ὑπερηφανείας πλημμυρίζουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν ψυχήν σας.

Καὶ συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν χαράν σας, αἰσθανόμενοι ζωηρὰν ἱκανοποίησιν, διότι μετὰ μακράν, συστηματικὴν καὶ δημιουργικὴν ἐκπαίδευσιν ἐν τῇ Σχολῇ θὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὴν Πατρίδα νέα στελέχη μὲ πλή-

ρη ἐπαγγελματικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, μὲ ἦθος καὶ χαρακτῆρα, μὲ ὄνειρα καὶ εὐγενῆ ἰδανικὰ καὶ πρὸ παντὸς μὲ ἀνωτέραν ἀντίληψιν περὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀποστολῆς των.

Νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες,

Μὲ τὴν σειρὰν σας καὶ σεῖς πυκνώνετε τὰς τάξεις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Σώματος, οἱ ὁποῖοι, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ θεσμοῦ, μὲ τὴν πίστιν των πρὸς τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὴν προσήλωσίν των εἰς τὰ ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἐξετέλεσαν πάντοτε εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκον των, ἠγωνίσθησαν σκληρῶς καὶ πολλοὶ τούτων ἔπεσαν ἡρωϊκῶς εἰς τὴν διηνεκῆ μάχην κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας καὶ ἐδημιούργησαν μίαν ὑψηλὴν παράδοσιν, μίαν ἱερὰν παρακαταθήκην δι' ἡμᾶς τοὺς νεωτέρους.

Καὶ αὐτῆς τῆς εὐγενοῦς παραδόσεως, νέοι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀρχιφύλακες καλεῖσθε νὰ γίνετε συνεχισταί.

Μὴ παραλείπετε εὐκαιρίαν ἐξυψώσεως τοῦ θεσμοῦ· οὕτω πως δὲν τιμᾶτε μόνον ἑαυτοὺς καὶ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀλλὰ περισσότερον τὸ Κράτος, οὗτινος εἶσθε οἱ σπουδαιότεροι ἐκπρόσωποι.

Ὁ βαθμός σας ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον μοχλὸν εἰς τὴν ἱεραρχίαν τοῦ Σώματος. Σεῖς θὰ ἔρχεσθε εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μὲ τὸν πολίτην, σεῖς θὰ ἐπιλαμβάνεσθε τοῦ συνόλου περίπου τῶν Ἀστυνομικῶν ὑποθέσεων καὶ σεῖς θὰ ἔχετε ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν καὶ ἐπίβλεψιν τὸν ἀστυφύλακα.

Αἱ εὐθύναι σας, ὅθεν, ἔναντι τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πολιτείας εἶναι μεγάλαι.

Καλλιεργεῖτε εἰς τὸν χαρακτῆρα σας τὰ ὑψηλὰς ἀξίας καὶ ἀρετάς, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ κοσμοῦν ἕνα τέλειον βαθμοφόρον. Δι' ἡμᾶς προέχει πάντοτε τὸ ἦθος καὶ ὁ χαρακτήρ.

Διὰ τὴν πλήρη καὶ εὔορκον ἐπιτέλεσιν τοῦ προρισμοῦ σας, ἀπαιτεῖται ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή, ἐργασία, συνείδησις, πίστις, πνοή, ὑψηλὸν φρόνημα, θάρρος, πειθαρχία, λεπτότης καὶ ἀνωτερότης χαρακτῆρος, δικαιοσύνη, ἀξιοπρέπεια, σεβασμὸς πρὸς τὸν πολίτην, ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὸν Βασιλέα.

Μὲ συνείδησιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς σας, βαδίσατε τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀρετῆς, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος δὲν προσμετρᾶται εἰς ἀπολαυὰς καὶ ἐπιβραβεύσεις, ἀλλὰ μέτρον τούτου εἶναι πάντοτε ἡ ἐθνικὴ συνείδησις τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ παντὸς ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου.

Συμπεριφέρεσθε ψυχραίμως καὶ εὐγενῶς παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ παρέχετε τὸν ἑαυτόν σας φωτεινὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Μὴ ξεχνᾶτε, ὅτι ἡ εὐγένεια ὑποχρεώνει καὶ ἐπιβάλλει, τὸ δὲ παράδειγμα διδάσκει.

Τοιουτοτρόπως ἐνισχύετε τὸ κῦρος σας ὡς κρατικῶν ὀργάνων, ἐξυψώνετε τὸ γόητρον τῆς πολιτείας καὶ ἀποκτᾶτε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ, ἥτις τυγχάνει λίαν ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ ἔργου.

Μὴ λησμονῆτε, ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἀποτελεῖ τὸν καθρέπτην τοῦ πολιτισμοῦ τῆς χώρας καὶ μὴ σᾶς διαφεύγῃ ἐπίσης, ὅτι εἶσθε οἱ ἐγγυηταὶ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, ὅρων κεφαλαιωδῶν διὰ τὴν ὕπαρξιν ὁμαλοῦ κοινωνικοῦ ρυθμοῦ, διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον.

Ἐφαρμόσατε τὸν νόμον πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ὁμοιομόρφως καὶ ἀμεροληπτως μὲ λογικὴν καὶ σύνεσιν, πλήξατε δὲ αὐστηρῶς πᾶσαν ἀντεθνικὴν ἐκδήλωσιν στρεφομένην ἀμέσως ἢ ἐμμέσως κατὰ τῆς ὑποστάσεως τῆς Πατρίδος καὶ τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων. Ὑπεράνω ὅλων προβάλλει φωτοβόλος ἡ αἰωνία Ἑλλάς, μὲ τὴν ἀσύγκριτον καὶ μεγαλειώδη ἱστορίαν της, πρὸς τὴν ὁποίαν πιστεύσατε ἀπεριορίστως καὶ ὑπερασπίσατέ την, ἂν χρειασθῇ, μέχρις αὐτοθυσίας, ἔναντι παντὸς ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.

Νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες,

Αἰσθανόμεθα αὐτὴν τὴν στιγμὴν τοὺς πόθους σας, τὰ ὄνειρά σας, τὰς φιλοδοξίας σας. Σᾶς συνοδεύουν αἱ εὐχαὶ ὅλων μας δι' ἕνα λαμπρὸν μέλλον. Ὁ δρόμος σας θὰ εἶναι ἐν πολλοῖς ἀνηφορικὸς καὶ δύσκολος. Ἀλλὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι θὰ φθάσετε ἐκεῖ ὑψηλὰ ποὺ ἀτενίζετε αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἂν εἶσθε ἐμποτισμένοι μὲ τὴν πίστιν εἰς τὰ ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος καὶ τὰς ὑψηλὰς παραδόσεις τοῦ τετιμημένου Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τῆς πολιτείας καὶ τῆς Ὑπηρεσίας καὶ πάντοτε συνεπεῖς πρὸς τὸν ἱερὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἐδώσατε, σᾶς χαιρετῶ καὶ σᾶς προσκαλῶ ν' ἀναφωνήσωμεν:

Ζ ή τ ω τ ὸ Ἔ θ ν ο ς!
Ζ ή τ ω ὁ Β α σ ι λ ε ύ ς!».

Τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ κ. Π. Λυκούση διεδέχθη ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ μας κ. Χ. Ἀποστολάκου, ἡ ὁποία ἤγειρε κύματα ἐνθουσιασμοῦ καὶ προεκάλεσε τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν παρευρισκομένων. Ἡ λαμπρὰ ὁμιλία τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς:

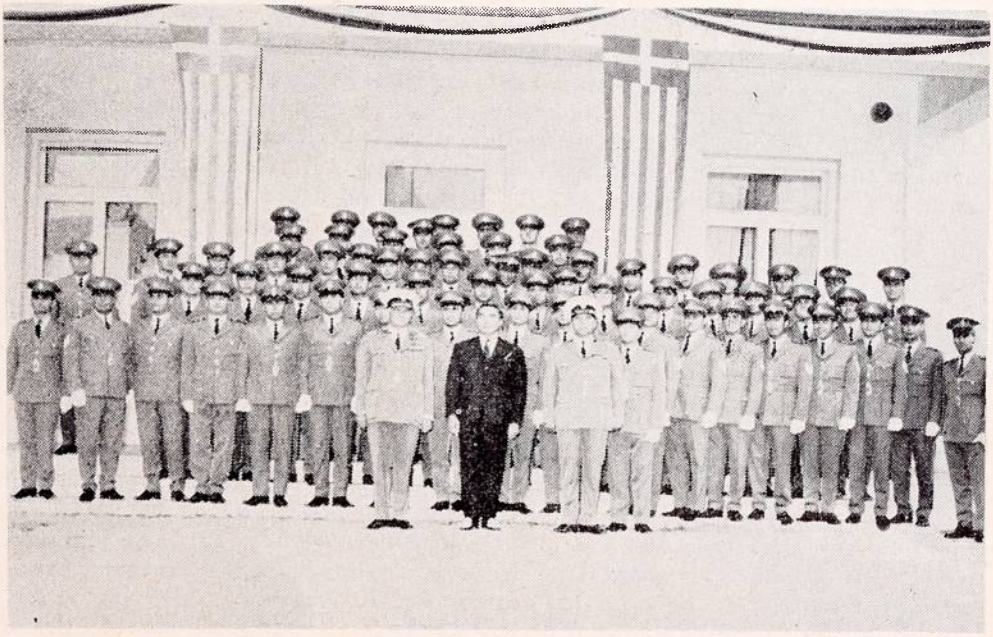
«Τὸ Ἔθνος, ὅπως καὶ κάθε Ἕλλην, δὲν λησμονοῦν ποτὲ ὅτι ἀγνὸν αἷμα, ἀπὸ τὸν πλέον ἐπίλεκτον καὶ μαχητικὸν πατριωτισμὸν τῶν συναδέλφων σας, ἐπότισε τὴν Ἑλληνικὴν Γῆν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος. Ἠγωνίσθησαν οἱ συνάδελφοί σας μὲ πάθος καὶ αὐτοθυσίαν καὶ ἔπεσαν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῶν περιουσίων ἀγαθῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἐπίστευσεν ἀνέκαθεν ἡ Ἑλληνικὴ Φυλή. Ἐκάλυψαν μὲ τὴν Γαλανόλευκο κάθε πτυχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς. Ἠγωνίσθησαν διὰ τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα μὲ τὰ ὁποῖα ἡ δόξα στεφανώνει τὸν Θάνατον καὶ ἐκληροδότησαν τὸ ἄφθιτον παράδειγμα τῶν Ἑλληνικῶν Γενεῶν εἰς τοὺς ἐπιγόνους των. Καὶ εἶμαι ὑπερήφανος, ἀλλὰ καὶ συγκεκινημένος, διότι σήμερον μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν σας, σᾶς καλῶ ν' ἀκολουθήσετε τὸ παράδειγμα ἐκείνων. Καλεῖσθε ἐσεῖς οἱ ὁποῖοι — ὅπως ὀρθῶς ἐτονίσθη εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ σας ἀποτελεῖτε τὴν βάσιν καὶ τὸν μοχλὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων — εἰς ἐξ ἴσου ὅπως καὶ εἰς τὸ Παρελθὸν κρισίμους πολιτικοὺς καὶ ἐθνικοὺς καιροὺς νὰ ὑπερασπίσετε ὅτι Ἑλληνικὸν Ὑψηλὸν Ἰδανικὸν ὑπάρχει. Τὴν Πατρίδα, τὴν Θρησκεία, τὴν Οἰκογένεια, τοὺς Θεσμούς, τὴν ζωήν, τὴν τιμήν, τὴν περιουσίαν τῶν νομοταγῶν ἑλλήνων πολιτῶν.

Καλεῖσθε νὰ γνωρίζετε ὅτι δὲν ἀποτελεῖτε μιὰν κοινωνικὴν τάξιν ἡ ὁποία συνδέεται διὰ τῶν ὑλικῶν καὶ μόνον συμφερόντων. Σεῖς εἶσθε τὸ Σῶμα καὶ τὸ βίωμα τῆς κρατικῆς δυνάμεως, τῆς ἀτελευτήτου ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἰσχύος τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους. Καὶ καλεῖσθε νὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῶν θυσιῶν τῶν προγόνων μας, τῶν προγόνων μας ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν ποταμοὺς αἵματος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος καὶ τῶν ὁποίων καλεῖσθε νὰ συνεχίσετε τὰς παραδόσεις.

Δύσκολον καὶ βαρὺ τὸ ἔργον σας. Πρέπει νὰ εἶσθε ἕτοιμοι διὰ θυσίας, διότι καλεῖσθε σεῖς νὰ ὑπερασπίσετε τὸ ἱερώτερον, τὸ ὑπέρτατον ἀγαθόν: τὴν Ἐλευθερίαν. Κι' εἶναι δυνατὸν χάριν τῆς Πατρίδος, χάριν τοῦ Ἔθνους, ἐὰν κινδυνεύσουν, χάριν τῆς Ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, εἶναι δυνατὸν νὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ προσφερθῇ καὶ θυσία τοῦ αἵματος. Καὶ νὰ εἶσθε ἕτοιμοι καὶ αὐτὴν νὰ τὴν προσφέρετε, ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψιν σας τοῦτο: Ὅτι ὅλα τὰ ἀγαθά, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ σοφία καὶ ὁ πλοῦτος, κατακτῶνται μὲ τὴν προσπάθειαν καὶ μὲ τῆς τύχης ἀκόμη τὴν βοήθεια, ἀλλὰ ὑπάρχει ἕνα ἀγαθόν, τὸ ὑπέρτατο τῶν ἀγαθῶν, ἡ Ἐλευθερία, καὶ εἰς τρόπος κτήσεως ὑπάρχει δι' αὐτήν: ἡ θυσία τοῦ αἵματος. Διότι μὲ τὴν θυσίαν τοῦ αἵματος καρποφορεῖ, γιγαντοῦται καὶ διασφαλίζεται ἡ Ἐλευθερία.

Ζήτω τὸ ἀθάνατον Ἑλληνικὸν Ἔθνος! Ζήτω ὁ γενναῖος Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων! Ζήτω τὰ ἡρωϊκὰ τέκνα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας!»

Ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπονομὴ τῶν πτυχίων εἰς τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, μία θαυμάσια καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἄψογος παρέλασις τῶν ὁρκισθέντων Ὑπαστυνόμων καὶ Ἀρχιφυλάκων, καὶ ἡ ὅλη τελετὴ ἔκλεισε μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰ συγχαρητήρια πρὸς τοὺς νέους θλαστοὺς τῆς Ἀστυνομίας ποὺ τόσον ἐπαξίως ἀνῆλθον τὰς πρώτας βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας. Καὶ τὴν συνέχειαν ἀνέλαβεν ἡ

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χρ. Ἀποστολάκος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσου, τοῦ διοικητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, Ἀστυν. διευθυντοῦ Α' τάξεως κ. Π. Λυκούση καὶ τῶν ὁρκισθέντων νέων Ἀρχιφυλάκων.

πλουσία ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν δεξίωσις, ἡ ὁποία... οὐδένα ἄφησε ἀσυγκίνητον καὶ οὐδένα ἐστέρησε τῆς οἱουδήποτε βαθμοῦ ἐπιδόσεως εἰς τὸ ἑλληνικώτατον «φαγοπότι»...

***

ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ἐκφράζουν καὶ αἱ στῆλαι πρὸς ὅλους ὅσοι ἐκοπίασαν διὰ τὴν ἐπιτυχεστάτην καὶ πλήρη ἐκπλήξεων ἐκδήλωσιν τῆς ἐφετεινῆς ὁρκωμοσίας. Εἰς τοὺς νέους Ὑπαστυνόμους καὶ Ἀρχιφύλακας δέ, εὔχονται ἐκ βάθους καρδίας πᾶσαν εὐτυχίαν, ταχεῖαν περαιτέρω ἄνοδον καί, πρὸ παντός, ὑγείαν καὶ ψυχοσωματικὴν δύναμιν διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν νέων των καθηκόντων.

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Οἱ ὁρκισθέντες νέοι Ὑπαστυνόμοι καὶ Ἀρχιφύλακες εἶναι οἱ κάτωθι:

Ὑπαστυνόμοι:

1) Παπαδογεώργος Σίμων, 2) Τσιακιρίδης Παναγιώτης, 3) Καρρᾶς Κομνηνός, 4) Μπαλέζος Μιχαήλ, 5) Παῦλος Χαράλαμπος, 6) Ἡλιόπουλος Δημήτριος, 7) Βλαχάκης Ἰωάννης, 8) Πηγουνάκης Ἐμμανουήλ, 9) Μπαλάσκας Νικόλαος,

10) Ἀντωνάκος Σαράντος, 11) Χούγιας Γεώργιος, 12) Κυριακόπουλος Παντελῆς, 13) Θεοδωρόπουλος Γιαννῖκος, 14) Σφαλτὸς Δημήτριος, 15) Γιαννακάκος Βασίλειος, 16) Κατσίφης Γεώργιος, 17) Γκάνος Γεώργιος, 18) Μπιρμπίλης Γεώργιος, 19) Ζάννης Ἀναστάσιος, 20) Γιαννακόπουλος Νικόλαος, 21) Ξυμιαλῆς Παναγιώτης, 22) Σαρδέλλης Ἀπόστολος, 23) Γλυμῆς Εὐθύμιος, 24) Δημόπουλος Διονύσιος, 25) Κοντογιάννης Ἀλέξανδρος, 26) Πολύζος Βασίλειος, 27) Κουγιτέας Κωνσταντῖνος, 28) Σουρουνάκης Ἐμμανουήλ, 29) Μπαρμπαρούτσης Φώτιος, 30) Παπασταυρόπουλος Νικόλαος, 31) Κορτσαλὸς Δημήτριος, 32) Σακελλαρόπουλος Γρηγόριος, 33) Χειλάκης Κωνσταντῖνος, 34) Χήνας Ἰωάννης, 35) Ντζήμας Κωνσταντῖνος, 36) Καλύβας Ἰωάννης, 37) Γιαννοῦτσος Λουκᾶς, 38) Κραββαρίτης Εὐθύμιος, 39) Χαλκιᾶς Νικόλαος, 40) Χαδέλλας Ἰωάννης, 41) Σπανὸς Γεώργιος, 42) Μπάκας Ἀπόστολος, 43) Σταυρόπουλος Σωτήριος, 44) Χαραλαμπάκης Ἐμμανουήλ, 45) Φλῶρος Λάμπρος, 46) Παπαμῖχος Ἀλκιβιάδης, 47) Δρακοπαναγιωτάκης Δημήτριος, 48) Κοντογιάννης Ἡρακλῆς, 49) Καλογερόπουλος Ἀθανάσιος, 50) Τσαλίκης Παναγιώτης καὶ 51) Μητρόπουλος Θεοχάρης.

Ἀρχιφύλακες:

1) Καβαζίδης Σάββας, 2) Σταμόπουλος Ἄγγελος, 3) Μάνδαλος Σωτήριος, 4) Παταριᾶς Κωνσταντῖνος, 5) Τσουκαλᾶς Δημήτριος, 6) Μανώλης Δημήτριος, 7) Παπαχριστόπουλος Κωνσταντῖνος, 8) Ντάζος Βασίλειος, 9) Διβριώτης Ἀναστάσιος, 10) Μαρσέλης Παναγιώτης, 11) Χατζηκωνσταντινίδης Νικόλαος, 12) Κατσαβὸς Γεώργιος, 13) Γερογιάννης Δημήτριος, 14) Πολίτης Νικόλαος, 15) Φωτεινὸς Γεώργιος, 16) Σβανᾶς Θεόδωρος, 17) Γεώργας Παντελῆς, 18) Θεοδωρόπουλος Γεώργιος, 19) Θεοδωρόπουλος Νικόλαος, 20) Μπουτόπουλος Γεώργιος, 21) Παναγιωτόπουλος Δημήτριος, 22) Κόρδας Κωνσταντῖνος, 23) Καμπούρης Χρῖστος, 24) Βουρβαχάκης Ἰωάννης, 25) Μπορότης Σπυρίδων, 26) Γεωργόπουλος Χριστόφορος, 27) Κωνσταντίνου Ἰωάννης, 28) Ἀναγνώστου Φώτιος, 29) Γλυκὸς Παναγιώτης, 30) Ζαρκάδας Θωμᾶς, 31) Μπούσιας Δημήτριος, 32) Σκαλτσᾶς Γεώργιος, 33) Γιαννάκος Γεώργιος, 34) Γεωργόπουλος Κωνσταντῖνος, 35) Ντάκος Δημήτριος, 36) Χριστοφιλέας Ἰωάννης, 37) Παπαδάκης Ἰωσήφ, 38) Καρρᾶς Παναγιώτης, 39) Πραβίτας Δημήτριος, 40) Μανοῦσος Γεώργιος, 41) Γούσιος Χρῖστος, 42) Χουλάκης Σταῦρος, 43) Βλάχος Γεώργιος, 44) Πατρινέλης Ἠλίας, 45) Τζιφῆς Κωνσταντῖνος, 46) Ἐλευθεριάνος Χρῖστος, 47) Γρηγοράκης Κωνσταντῖνος, 48) Λιανὸς Κωνσταντῖνος, 49) Οἰκονόμου Κωνσταντῖνος, 50) Γεωργίου Ἀθανάσιος, 51) Παπαδῆμος Κοσμᾶς, 52) Παπαθανασίου Γεώργιος, 53) Μυλωνᾶς Εὐάγγελος, 54) Γκούμας Ἰωάννης, 55) Σαμψάκης Ὄθων, 56) Σιδερίδης Γεώργιος, 57) Λάζαρης Ἀλέξανδρος, 58) Παπαδήμας Ἀγγελάκης, 59) Γριβέας Δημήτριος, 60) Στιβακτάκης Ἀναστάσιος, 61) Μανιακάκης Ἐμμανουήλ, 62) Μπρασινίκας Νικόλαος, 53) Μισιχρόνης Γεώργιος, 64) Γιαννόπουλος Ἀπόστολος καὶ 65) Μπαρλαμᾶς Κωνσταντῖνος.

ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΤΟΥΣ 1966

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΡΥΟΥ

Μὲ ἰδιαιτέραν ἀγωνιστικὴν λαμπρότητα, διεξήχθη τὸ πρωτάθλημα σκοποβολῆς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας ἔτους 1966, ἀπὸ 23—26 Ἰουνίου ἐ.ἔ.

Τὰ ἀγωνίσματα πολεμικοῦ τυφεκίου διεξήχθησαν εἰς τὸ Σκοπευτήριον τοῦ Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως Μονάδων Καταδρομῶν, Μ. Πεύκου, τὸ δὲ περιστρόφου εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Καισαριανῆς.

Αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, κατόπιν ἐντατικῆς προπαρασκευῆς, παρέταξαν τοὺς ἐπιλέκτους σκοπευτάς των, διὰ νὰ διεκδικήσουν τὸν τίτλον τοῦ νικητοῦ.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας ἔλαβον μέρος ὁ Στρατός, τὸ Βασιλικὸν Ναυτικόν, ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Ἀεροπορία, ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ καὶ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτούς, ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμὰς ἐπέτυχε πολλὰς ὁμαδικὰς καὶ ἀτομικὰς νίκας, ἀναδειχθεῖσα καὶ πάλιν πρωταθλήτρια.

Ἀναλυτικώτερον τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΤΥΦΕΚΙΟΝ — ΒΟΛΗ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Ὀρθίως ἀτομικῶς:

1ος	Ἀστυφ.	Σκαραφίγγας Ἰωάννης	145) 200	Α.Π.
2ος	»	Φωτόπουλος Γεώργιος	129) 200	Α.Π.
3ος	Λοχίας	Πανούσης	121) 200	Σ.Ξ.

Ὀρθίως ὁμαδικῶς:

1η	ΟΜΑΣ	ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ	506
2α	»	ΣΤΡΑΤΟΥ	459
3η	»	ΕΛΛ. ΒΑΣ. ΧΩΡ) ΚΗΣ	313

Γονυπετῶς ἀτομικῶς:

1ος	Ὑπ) λαξ	Τριανταφυλόπουλος Ν.	162) 20	Α.Π.
2ος	Ἀστυφ.	Φωτόπουλος Γ.	152) 20	Α.Π.
3ος	»	Σκαραφίγκας Ἰωάν.	152) 20	Α.Π.
4ος	Λοχίας	Πανούσης	152) 20	Σ.Ξ.

Γονυπετῶς ὁμαδικῶς:

1η	ΟΜΑΣ	ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ	597
2α	»	ΣΤΡΑΤΟΥ	581
3η	»	ΕΛΛΗΝ. ΒΑΣ. ΧΩΡ) ΚΗΣ	481

Πρηνηδὸν ἀτομικῶς:

1ος	Ὑπαρχ.	Τριανταφυλόπουλος Ν.	170) 200	Α.Π
2ος	Λοχίας	Πανούσης	169) 200	Σ.Ξ.
3ος	Ἀστυφ.	Σκαραφίγκας Ἰωάν.	166) 200	Α.Π.
4ος	Χωρ) λαξ	Παναγάκος Ἠλ.	166) 200	Ε.Β.Χ.

Πρηνηδόν ὁμαδικῶς:

1η	ΟΜΑΣ	ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ	636
2η	»	Ε. Β. ΧΩΡ) ΚΗΣ	609
3η	»	ΣΤΡΑΤΟΥ	602

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΤΥΦΕΚΙΟΝ: ΤΡΕΙΣ ΣΤΑΣΕΙΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Ἀτομικῶς:

1ος	Ἀστυφ.	Σκαραφίγκας Ἰωάν.	463	Α.Π.
2ος	Ὑπαρχ.	Τριανταφυλλόπουλος Ν.	446	Α.Π.
3ος	Λοχίας	Πανούσης	442	Σ. Ξ.

Ὁμαδικῶς:

1η	ΟΜΑΣ	ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ	1737
2α	»	ΣΤΡΑΤΟΥ	1646
3η	»	Ε. Β. ΧΩΡ) ΚΗΣ	1411

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΤΥΦΕΚΙΟΝ: ΒΟΛΗ ΤΑΧΕΙΑ

(Τρεῖς στάσεις: Ὀρθίως—Γονυπετῶς—Πρηνηδόν)

Ἀτομικῶς:

1ος	Ἀστυφ.	Φωτόπουλος Γ.	406	Α.Π.
2ος	»	Σκαραφίγκας Ἰωάν.	387	Α.Π.
3ος	Ὑπαρχ.	Τριανταφυλλόπουλος Ν.	379	Α.Π.

Ὁμαδικῶς:

1η	ΟΜΑΣ	ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ	1503
2α	»	ΣΤΡΑΤΟΥ	1096
3η	»	Ε. Β. ΧΩΡ) ΚΗΣ	1065

ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Ἀτομικῶς:

1ος	Λοχαγὸς	Κασούμης Δ.	287	Σ. Ξ
2ος	Ἀνθ) στὴς	Πραπαβέσης	284	Σ. Ξ.
3ος	Ἀρχ) λαξ	Κιτσάκης Δ.	283	Α.Π.

Ὁμαδικῶς:

1η	ΟΜΑΣ	ΣΤΡΑΤΟΥ	1121
2α	»	ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ	1081
3η	»	Ε. Β. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1071

ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟΝ: ΒΟΛΗ ΤΑΧΕΙΑ

Ἀτομικῶς:

1ος	Ἀνθ) γὸς	Μαρμαρίδης Γ.	293	Ε.Β.Α.
2ος	Ὑπο) γὸς	Παπαγεωργόπουλος Α.	292	Σ. Ξ.
3ος	Ἀστυφ.	Σκουτέλας Σ.	285	Α.Π.

Ὁμαδικῶς:

1η	ΟΜΑΣ	ΣΤΡΑΤΟΥ	1128
2α	»	ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ	1127
3η	»	Ε. Β. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	1106

ΣΥΝΟΛΟΝ ΤΑΧΕΙΑΣ ΒΟΛΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Ἀτομικῶς:

1ος	Ἀνθ) γὸς	Μαρμαρίδης Γ.	575	Ε.Β.Α.
2ος	Λοχαγὸς	Κασούμης Δ.	571	Σ. Ξ.
3ος	Ὑπολ) γος	Παπαγεωργόπουλος Α.	570	Σ. Ξ

Ὁμαδικῶς:

1η	ΟΜΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥ	2249
2α	» ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ	2208
3η	» Ε. Β. ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ	2176

Ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων ἐπραγματοποιήθη τὴν 26.6.66, εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σκοπευτήριον Καισαριανῆς, παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχηγοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. Ἀντιστρατήγου κ. Τσολάκα, τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας κ. Εὐαγγ. Καραμπέτσου, τοῦ Ὑπαρχηγοῦ Γ.Ε. ΕΘ.Α. Ἀντιστρατήγου κ. Μανέττα Ἰωάν., Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν τῶν Ὅπλων καὶ Σωμάτων, ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ε.Δ. καὶ Σ.Α., παραγόντων σκοπευτικῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων, ὡς καὶ πλήθους κόσμου.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμὰς κατεχειροκροτήθη ὑπὸ πάντων τῶν παρευρισκομένων διὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν της καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας συνεχάρη προσωπικῶς ἕνα ἕκαστον τῶν σκοπευτῶν.

Ὁ Ὑπαρχηγὸς Γ.Ε.ΕΘ.Α., Ἀντιστράτηγος κ. Μανέττας Ι., εἰς σχετικὴν διαταγήν του, τονίζει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Οἱ διεξαχθέντες Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες Ἐνόπλων Δυνάμεων 1966 ἐσημείωσαν πλήρη ἐπιτυχίαν ἀπὸ ἀπόψεως συμμετοχῆς, ὀργανώσεως καὶ ἀποτελεσμάτων. Ἅπαντες οἱ ἀγωνισθέντες ἀθληταὶ καὶ οἱ συμβαλόντες εἰς τὴν ὀργάνωσιν εἶναι ἄξιοι θερμῶν συγχαρητηρίων. Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, ὅπερ ὠργάνωσε τὰς βολὰς διὰ περιστρόφου καὶ τὸ Κ.Ε.Μ.Κ. τὰς βολὰς διὰ πολεμικοῦ τυφεκίου, ἐπέτυχον ἀπολύτως εἰς τὸ ἔργον των, ἐμφανίσασα, ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀρίστην εἰκόνα».

Ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμὰς ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν κάτωθι:

Α΄. ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΤΥΦΕΚΙΟΝ

1. Ἀρχιφύλαξ Καλφακάκος Δημήτριος.
2. Ὑπαρχ. Τριανταφυλλόπουλος Ν.
3. Ἀστυφ. Μπέλμπας Κωνσταντῖνος.
4. Ἀστυφ. Φωτόπουλος Γεώργιος.
5. Ἀστυφ. Σκαραφίγκας Ἰωάννης.

Β΄. ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΟΝ 0,38

1. Ἀρχιφύλαξ Κιτσάκης Δημήτριος.
2. Ἀστυφ. Παπαχρήστου Εὐθ.
3. Ἀστυφ. Σκουτέλας Σταῦρος.
4. Ἀστυφ. Εὐαγγελίου Εὐάγγελος.
5. Ἀστυφ. Σιῶμος Δημήτριος.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΡΕΚΟΡ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ

Ὁ Ἀστυφύλαξ Σκοπευτὴς Ἰωάννης Σκαραφίγκας ἐπέτυχε κατὰ τοὺς προκριματικοὺς ἀγῶνας Σκοποβολῆς εἰς τὸ τυφέκιον 0,22 τῆς 12.6.66 διὰ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὸ Παγκόσμιον Πρωτάθλημα ἐπίδοσιν 598) 600. Ἡ ἐπίδοσίς του αὕτη κρίνεται ὡς ἀρίστη, καταρρίπτουσα τὸ Παγκόσμιον καὶ Ὀλυμπιακὸν ρεκὸρ 596 καὶ 597 ἀντιστοίχως.

Ὁ κ. Σκαραφίγκας ἀνεχώρησε τὴν 9.7.66 διὰ τὸ Βισμπάντεν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ὅπου θὰ διεξαχθῇ τὸ Παγκόσμιον Πρωτάθλημα Σκοποβολῆς.

Β. ΚΡΥΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— Ο ΚΛΕΠΤΗΣ σκοῦτερ Θ. Γεράκης, ἐτῶν 19, συνελήφθη, ἀφοῦ τραυματίσθηκε στὸ πόδι ἀπὸ κυνηγό, στὸ 60 χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Καβάλας.

— ΓΙΑ ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ ἀνηλίκου παρεπέμφθη νὰ δικασθῆ ἡ Ἑλένη Δεγαΐτη, ἐτῶν 54, ποὺ εἶχε ἀναλάβει τὴ διατροφὴ ἀνηλίκου 4 1) 5 ἐτῶν καὶ ἐπὶ δύο χρόνια τὸ ἔδερνε καὶ τὸ ἔδενε μὲ ἁλυσίδες, ὅταν ἔβγαινε ἀπὸ τὸ σπίτι της.

— ΚΛΟΠΗ αὐτοκινήτου Ι.Χ. 99995 διέπραξαν δύο νεαροὶ ἀπὸ γκαράζ τοῦ Βοτανικοῦ. Ἐπεσημάνθησαν καὶ ἀπὸ περιπολικὸ τῆς Χωροφυλακῆς, ἀλλὰ ἀμέσως ἐγκατέλειψαν τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἐξηφανίσθησαν.

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Χρ. Πουρνάρας, ἐτῶν 24, συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια. Ἡ δράση του εἶναι πλουσιωτάτη. Μερικὲς ἀπὸ τὶς διαρρήξεις του εἶναι ἡ κλοπὴ 9.000 δραχμῶν ἀπὸ τὸ κατάστημα Τσιτσοπούλου τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, ἡ διάρρηξη γραφείου στὴν ὁδὸ Πεσματζόγλου, ἀπὸ ὅπου πῆρε 7.500 δραχμές, ἡ κλοπὴ 10.000 δραχμῶν ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο τῆς Τριπόλεως καὶ ἡ ἁρπαγὴ 800 δολλαρίων ἀπὸ ἕνα τουρίστα, ποὺ κολυμποῦσε στὴ Γλυφάδα.

— ΚΛΟΠΗ μπαταριῶν ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ Ν. Κακουλῆ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μιλτιάδου 3, ἀπεπειράθη ὁ Ν. Μπελαβίλας ποὺ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω.

— ΕΠΕΤΕΘΗ κατὰ τριῶν ἀστυφυλάκων ἡ Α. Βγενοπούλου, ἐτῶν 21, ὅταν συνέλαβαν τὸν μικροπωλητὴ σύζυγό της. Τὸν ἕνα ἀστυφύλακα τὸν δάγκωσε στὸ χέρι, τὸν δεύτερο τὸν χαστούκισε καὶ τὸν τρίτο τὸν χτύπησε στὸ κεφάλι μὲ τὴν τσάντα της. Συνελήφθησαν καὶ ἐστάλησαν στὸν εἰσαγγελέα.

— 100 ΚΛΟΠΕΣ εἶχε διαπράξει σὲ διάστημα ὀλίγων μηνῶν ὁ Α.Μ., ἐτῶν 14, ποὺ συνελήφθη, στὸν Πειραιᾶ. Εἶχε λεηλατήσει πολλὰ σπίτια κι' ἕνα αὐτοκίνητο.

— ΣΑΤΥΡΟΣ νεαρὸς ὁ Ι. Τσακογιάννης, ἐτῶν 18, συνελήφθη καὶ προεφυλακίσθη, γιατὶ ἐπετέθη μὲ ἀνηθίκους σκοποὺς κατὰ τῆς 8ετοῦς μαθητρίας, στὴν αὐλὴ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ψυχικοῦ.

— ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΗΣΤΟΣΥΜΜΟΡΙΑ ἀποτελοῦσαν οἱ Ἠλ. Λιβιεράτος, ἐτῶν 20, Θ. Μυλωνᾶς ἢ Βερεσές, ἐτῶν 19 καὶ δύο 16 ἐτῶν παιδιά, ποὺ συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς. Εἶχαν διαπράξει, κατὰ τὶς νυκτερινὲς ὧρες τῆς 4.6.66, ληστεία εἰς βάρος τοῦ βαρκάρη Ἀθ. Καρβούνη, τὸν ὁποῖο σὲ μιὰ ἐρημικὴ ἀκτὴ τῆς Πειραϊκῆς χερσονήσου, ἀφοῦ τὸν ἐξυλοκόπησαν, τοῦ πῆραν 1.300 δραχμές.

— ΔΙΕΡΡΗΞΑΝ τὸ γραφεῖο τοῦ λυκειάρχου τοῦ Α΄ Λυκείου Τριπόλεως καὶ ἀφήρεσαν τὰ ἀπουσιολόγια καὶ τὸ βιβλίο πράξεων τὰ ὁποῖα ἔκαψαν. Ἦσαν οἱ μαθηταὶ Σπυρ. Γκέκας, ἐτῶν 21 καὶ τρεῖς ἀνήλικοι. Συνελήφθησαν καὶ ἐστάλησαν στὸν εἰσαγγελέα.

— ΚΛΟΠΕΣ σὲ καταστήματα διέπραξε ὁ Γ.Γ. Μακρῆς, ὑπάλληλος ξενοδοχείου, ποὺ συνελήφθη ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια. Ὡμολόγησε 7 κλοπὲς ἐκ καταστημάτων.

— ΚΛΟΠΗ ἀρχαίου εὐαγγελίου ἀπὸ τὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Ὄρους διέπραξε

ὁ Γερμανὸς φοιτητὴς Φ. Βέρνερ, ἐτῶν 28. Συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη εἰς 2½ ἐτῶν φυλάκιση.

— ΓΙΑ ΛΑΘΡΑΙΟ συνάλλαγμα συνελήφθη ὁ ἔμπορος γουναρικῶν Π. Τάνες. Συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρω, ἐνῶ συνηλλάσσετο μὲ δολλάρια, πεσέτες Ἱσπανίας, κορῶνες Νορβηγίας καὶ γενικὰ μὲ ὅλα τὰ νομίσματα.

— ΕΠΙΣΗΣ γιὰ λαθραῖο συνάλλαγμα κατεδικάσθη σὲ 7 μηνῶν φυλάκιση ὁ ἔμπορος γουναρικῶν Α. Μητσάκης.

— ΟΜΟΙΩΣ γιὰ ἀπόπειρα ἐξαγωγῆς στὸ ἐξωτερικὸ ξένου συναλλάγματος κατεδικάσθη σὲ 7 μηνῶν φυλάκιση ὁ Ι. Φιλιππόπουλος, ἔμπορος στὴν ὁδὸ Ἑρμοῦ.

— ΓΙΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ μὲ ξένο συνάλλαγμα κατεδικάσθησαν σὲ 7 μῆνες φυλάκιση οἱ Ν. Κουβέλης καὶ Ν. Χατζηκωνσταντῆς, ζωέμποροι.

— ΣΚΟΤΩΣΕ μὲ πολλὰ χτυπήματα στὸ κεφάλι μὲ τσεκούρι τὸν ψαρὰ Σίμο Μπίκο, πατέρα τριῶν παιδιῶν, ὁ τσοπάνος Κ. Κλώτσας, ἐτῶν 16. Αἰτία γιατὶ τὸ θῦμα ἔπιασε τὸν τσοπάνο στὴν παραλίμνη Θεσσαλονίκης ἐπ' αὐτοφώρω νὰ κλέβη καὶ νὰ καταστρέφη τὰ δίκτυα του. Ὁ δράστης παρεδόθη στὴν Ἀστυνομία.

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Ἀθ. Σκάρπας συνελήφθη ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια καὶ ὁμολόγησε 8 διαρρήξεις σὲ κινηματογράφους στὸν Κολωνό, Περιστέρι καὶ Αἰγάλεω ὅπου ἔκλεψε 20.000 δραχ. Τὸ σύστημα ποὺ ἀκολουθοῦσε ἦταν νὰ μένη μέσα στὸν κινηματογράφο μετὰ τὴ λήξη τῆς τελευταίας παραστάσεως.

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Α.Κ., 16 ἐτῶν, συνελήφθη γιατὶ διέρρηξε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νικοπόλεως ἀριθ. 50 σπίτι τοῦ Σταύρου Μαρκεζίνη καὶ ἀφήρεσε 2.500 δραχμές, 5 λίρες, 24 δολλάρια καὶ διάφορα κοσμήματα, ἀξίας 4.000 δραχ. Ὁ δράστης ἔκλεψε στὸ Φάληρο τὶς τσάντες τῆς Εὐθ. Καρατάση, Μ. Ψαροπούλου καὶ Αἰκ. Χατζημιχάλη.

— ΕΚΛΕΠΤΑΝ τρόφιμα ἀπὸ τὶς ἀποθῆκες τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς οἱ ὑπάλληλοι αὐτῆς Κ. Βεζιριάνης, Ι. Παναγιώτου, Μ. Φράγγος, Α. Βαρότσης, Γ. Ἀργυρόπουλος καὶ ὁ παντοπώλης Βαρωτῆς. Ἡ σύλληψη ἔγινε ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τελωνείου Πειραιῶς, ποὺ παρακολούθησε τὸ κατάστημα τοῦ Βαρωτῆ, ὅπου ἐπωλοῦντο τρόφιμα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς.

— ΓΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ εἰσαγωγῆς λαθραίως καλλυντικῶν συνελήφθη στὴν Εἰδομένη ἡ Ἀν. Καλιντήρη. Παρεπέμφθη στὸν εἰσαγγελέα.

— ΣΚΟΤΩΣΕ μὲ χτυπήματα ποὺ ἔδωσε στὸ κεφάλι τὸν Ι. Τεκίδη, ὁ παπὰς τοῦ χωριοῦ Ξηροπόταμος τῆς περιοχῆς Λαγκαδᾶ Ἀναστ. Θεοχάρης. Αἰτία εἶναι ὅτι τὸ θῦμα ἔβοσκε τὰ πρόβατά του στὰ χωράφια τοῦ παπᾶ. Συνελήφθη καὶ ὁμολόγησε τὴν πράξη του.

— ΛΕΗΛΑΤΟΥΣΕ τὰ σακκάκια τῶν γιατρῶν στὰ νοσοκομεῖα «Εὐαγγελισμός» «Ἀρεταίειον», «Ἱπποκράτειον», «Λαϊκόν», καὶ «Ἀλεξάνδρας» ὁ συλληφθεὶς Ι. Κωστόπουλος, ἐτῶν 26, ὅπου κατὰ τὶς ὧρες τῶν ἐπισκέψεων ἐρευνοῦσε στὰ ροῦχα τοῦ προσωπικοῦ ποὺ ἦσαν κρεμασμένα στὰ ἀποδυτήρια καὶ τὰ γραφεῖα.

— ΚΛΟΠΕΣ ἀπὸ διάφορα σπίτια ὁμολόγησε ὁ Ἐμ. Γεωργίου, ἐτῶν 22, ποὺ συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια.

— ΑΠΑΤΕΣ καὶ πλαστογραφίες ἔκαμνε ὁ Γ. Ἰακώβου, ὁ ὁποῖος συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς. Ἐκκρεμοῦν εἰς βάρος του 9 μηνύσεις ἐπαγγελματιῶν ἀπὸ τοὺς ὁποίους πῆρε ἐμπορεύματα ὡς ἐκπρόσωπος ἐργοστασιαρχῶν Λεβαδείας, ὑπογράφοντας συναλλαγματικὲς χωρὶς ἀντίκρυσμα, ποὺ τὶς σφράγιζε μὲ πλαστὴ σφραγίδα τῶν ἐργοστασίων.

— Η ΑΠΑΤΕΩΝ Γεωργία Ξεκάρφωτη συνελήφθη καὶ ὁμολόγησε 4 ἀπάτες εἰς βάρος καταστηματαρχῶν στοὺς ὁποίους παρουσιάζετο ὡς ἀπεσταλμένη γνωστῶν των προσώπων καὶ ἀπέσπα διάφορα χρηματικὰ ποσά.

— ΥΠΕΞΗΡΕΣΕ 2.400 δραχ. ὁ σερβιτόρος «Γιῶργος» ποὺ ἐργάσθηκε γιὰ πρώτη μέρα στὸ κέντρο τῆς ἀκτῆς Πρωτοψάλτη 18. Καταζητεῖται.

— ΔΙΕΡΡΗΞΑΝ περίπτερο στὰ Μέγαρα οἱ συλληφθέντες Α. Παπαθανασίου καὶ Σ. Νικολάου, ἀνήλικοι.

— 5.750 ΔΡΑΧ. ἔκλεψε ὁ οἰκοδόμος Ι. Κωστόπουλος ἀπὸ δωμάτια τῶν ἰατρῶν τοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πειραιῶς. Συνελήφθη καὶ ἀπεστάλη στὸν εἰσαγγελέα.

— ΣΤΟΛΗ σμηναγοῦ συνελήφθη νὰ φοράη ὁ Δ. Μωραΐτης, ποὺ συνελήφθη στὴν ὁδὸ Πατησίων—Στουρνάρα.

— ΔΙΑΡΡΗΞΗ ἔκαναν δύο ἀνήλικοι ἀδελφοί, 10 καὶ 15 ἐτῶν, στὸ σπίτι τοῦ Δ. Μπουφλᾶ, στὰ Ἄνω Λιόσια, ἀπ' ὅπου πῆραν 500 δραχμές. Ἀλλὰ οἱ ὕποπτες κινήσεις τους τοὺς πρόδωσαν καὶ συνελήφθησαν.

— ΔΙΑΡΡΗΞΗ τοῦ σχολείου στὴ Νάουσα ἐπεχείρησαν τέσσαρες μαθηταί, γιὰ νὰ κλέψουν τὰ θέματα τῶν διαγωνισμῶν. Τοὺς ἀντελήφθη ὁ φύλακας, καταδιώχθηκαν, συνελήφθησαν καὶ ἐστάλησαν στὸν εἰσαγγελέα καὶ ἀπεβλήθησαν ἀπὸ ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους.

— ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ἐπώλουν οἱ Χ. Ἀναγνωστόπουλος, Δ. Λαγκαδινός, Π. Κομνηνὸς καὶ Ἀντ. Γιαννόπουλος, ποὺ συνελήφθησαν στὴν Πάτρα καὶ κατεσχέθη μεγάλη ποσότης χασίς.

— ΤΡΑΓΙΚΟΣ ὁ θάνατος τοῦ κρεοπώλη Προκόπη Τσοπανέλλη, στὴ Μυτιλήνη. Βρέθηκε στὸ χαντάκι τοῦ δρόμου, Παλαιοκήπου — Παπάδου, σκοτωμένος μὲ βαρειὲς πέτρες καὶ μὲ τὸ κεφάλι πολτοποιημένο. Ἡ ἀστυνομία ἀνεκάλυψε καὶ συνέλαβε τοὺς δράστες, ποὺ ἦσαν τρεῖς νεαροὶ μαθητές, οἱ Π. Πατέρης, ἐτῶν 19, ὁ Ε. Πατέρης, ἐτῶν 18 καὶ Γ. Κατσούργης, ἐτῶν 17 καὶ ἕνας ἐργάτης, ὁ Γ. Χατζηκωνσταντῆς. Ὅλοι γύριζαν ἀπὸ διασκέδαση τραγουδώντας καὶ ὅταν ἔφτασαν στὸ σημεῖο τοῦ δράματος, ἄκουσαν σκυλιά. Τότε ἄρχισαν νὰ πετοῦν πέτρες καὶ ὅταν πλησίασαν εἶδαν ὅτι σκότωσαν ἄνθρωπο.

— ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ σπουδαῖος ὁ Στυλ. Λαζαρίδης, ἐτῶν 36, συνελήφθη ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς. Εἶναι Τοῦρκος ὑπήκοος, τοξικομανὴς καὶ σεξουαλικῶς ἀνώμαλος, ἦταν δὲ ὁπλισμένος μὲ ἕνα τεράστιο μαχαίρι. Ὡμολόγησε 100 καὶ πλέον διαρρήξεις ἀπὸ τὶς ὁποῖες 13 στὴ Ν. Σμύρνη, 10 στὴ Γλυφάδα, 5 στὴν Κηφισιά, 1 στὸ Μαρούσι καὶ 1 στὸν Ἅγιο Ἐλευθέριο Πατησίων. Συνεχίζονται οἱ ἀνακρίσεις.

— ΕΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕ, ἐνῶ μετεφέρετο στὸ νοσοκομεῖο φυλακῶν Ἀβέρωφ, ὁ κατάδικος ἔμπορος ναρκωτικῶν Γ. Μπαχαρίας.

— ΟΙ ΙΕΡΟΣΥΛΟΙ Στ. Σαμπράκος καὶ Χρ. Ἀντωνακάκης συνελήφθησαν, γιατὶ εἶχαν κλέψει 14 εἰκόνες βυζαντινὲς ἀπὸ ἐκκλησίες τῶν προαστίων.

— ΚΛΟΠΕΣ 4 διέπραξε στὴ Θεσσαλονίκη ὁ Ρουμᾶνος ὑπήκοος Ζανὸ Τζικαλονάος, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη σὲ 7 μηνῶν φυλάκιση.

— ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΣ συναλλάγματος, ποὺ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα σὲ ξένα νομίσματα 2.000.000 δραχμές, συνελήφθη στὸ Πρίντεζι. Ὀνομάζεται Ἀνδρέας Ψαρώνης, γεννηθεὶς στὸ Κάϊρο. Ἐζητήθη ἡ ἔκδοσή του.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. **Ι. ΡΑΪΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Ποτλῆ Μιχαήλ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καπετὰν Λαχανᾶ 21, στὰ «Θυμαράκια».

Ὁ Μιχαὴλ Ποτλῆς, νομοδιδάσκαλος καὶ πολιτικός, γεννήθηκε στὴ Βιέννη τὸ 1810, καταγόμενος ἀπὸ τὸν Ἤπειρο. Τὸ 1837 ἐγκατεστάθη στὴν Ἀθήνα καὶ διωρίσθη πρωτοδίκης καὶ ἀργότερα ἐφέτης στὸ Ναύπλιο. (1842). Τὸ 1843 παρητήθη καὶ ἤρχισε νὰ δικηγορῆ. Τὸ 1855 διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν καὶ διετέλεσε ὑπουργὸς Παιδείας. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μεταπολιτεύσεως (1864), ἐξ αἰτίας τῶν πολιτικῶν του πεποιθήσεων, ἠναγκάσθη νὰ καταφύγη στὴν Βιέννη, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὸ 1863.

Πουκεβὶλ Φραγκίσκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ 26, κοντὰ στὴν πλατεῖα «Βάθης».

Ὁ Φραγκῖσκος Πουκεβὶλ (1770—1838), Γάλλος περιηγητὴς καὶ ἱστοριογράφος, διετέλεσε πρόξενος τῆς Γαλλίας στὴν Πάτρα (1817). Μὲ τὰ ἔργα του: «Ταξίδιον στὴν Ἑλλάδα», «Ἱστορία τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος», «Ἱστορία καὶ περιγραφὴ τῆς Ἑλλάδος» κ.ἄ. συνετέλεσε τὰ μέγιστα στὴν δημιουργία καὶ γιγάντωσι τοῦ φιλελληνισμοῦ στὴν Εὐρώπη, γι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ τὸ ὄνομά του συνεδέθη ἄρρηκτα μὲ τὴν νεώτερη Ἑλλάδα.

Πουλίου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας 213, ἀπέναντι στὸ ὑγειονομικὸ κέντρο.

Οἱ Πούλιοι Μαρκίδαι, ἀδελφοὶ λογοτέχνες ἀπὸ τὴν Μακεδονία, ἔζησαν τὸν ΙΗ΄ αἰῶνα. Στὴν Βιέννη συνέστησαν τὸ φερώνυμο τυπογραφεῖο καὶ ἵδρυσαν τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφημερὶς» πρώτην ἑλληνικὴν ἐφημερίδα (1791—1797) ἡ ὁποία ὅμως ἐπαύθη γιατὶ ἐδημοσιεύθη σ' αὐτὴ ἡ ἐπαναστατικὴ προκήρυξι τοῦ Ρήγα Φερραίου.

Πουλοπούλου Ἠλία.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀποστόλου Παύλου 51, ἀπέναντι στὸ ἄλσος τοῦ «Θησείου».

Ὁ Ἠλίας Πουλόπουλος, βιομήχανος ἀπὸ τὴν Καρύταινα, ὑπῆρξεν ὁ ἱδρυτὴς τοῦ πρώτου ἐργοστασίου πίλων στὴν Ἀθήνα.

Πουλχερίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Β. Βουλγαροκτόνου 67, στὴ Β. πλευρὰ τοῦ λόφου «Στρέφη».

Ἡ Πουλχερία, κόρη τοῦ αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατέρα της (414 μ.Χ.), σὲ ἡλικία 15 χρόνων, ἀνηγορεύθη συναυτοκράτειρα τοῦ ἀδελφοῦ της Θεοδοσίου Β΄. Σ' αὐτὴν ὀφείλεται ἡ σύγκλησις τῆς Γ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου στὴν Ἔφεσο τὸ 431 μ.Χ., ἡ ὁποία κατεδίκασε τὶς αἱρέσεις τοῦ Νεστορίου καὶ τοῦ Εὐτυχίου.

Ἡ Πουλχερία, ἦταν γυναίκα μὲ ἐξαιρετικὴ μόρφωσι καὶ πολὺ ἀφοσιωμένη στὴν Ἐκκλησία. Ὅταν ἀπέθανεν ὁ ἀδελφός της, 450 μ.Χ., ἀνέλαβε μόνη της τὴν διακυβέρνησι τῆς χώρας της καὶ ἀργότερα παντρεύτηκε τὸν στρατηγὸ Μαρκιανό, τὸν ὁποῖο καὶ ὀνόμασε αὐτοκράτορα. Γιὰ τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπηρεσίες της, τὴν ἵδρυσιν εὐαγῶν ἱδρυμάτων καὶ γενικὰ τὴν ἐνάρετη ζωή της, ἡ Ὀρθόδοξη Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τὴν κατέταξε μεταξὺ τῶν ἁγίων.

Πραβίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου 58, στὸν «Ἅγιον Βασίλειο» τοῦ «Ρούφ».

Πράβιον ὠνομάζετο παλαιότερα ἡ ἐπαρχία Παγγαίου καθὼς καὶ ἡ πρωτεύουσα αὐτῆς Ἐλευθερούπολις. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Περιστέρι.).

Πραΐδου Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 229, ἀπέναντι στὸν Κιν)φο «Δώρα».

Ὁ Γεώργιος Πραΐδης, πολιτικὸς στοὺς χρόνους τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὄθωνος, γεννήθηκε τὸ 1791 στὰ Μουδανιὰ τῆς Μ. Ἀσίας. Ὅταν εὑρίσκετο στὸ Βουκουρέστι, ἐμυήθη στὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχία τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος στὶς παραδουνάβιες ἡγεμονίες, κατῆλθε στὴν Ἑλλάδα ὅπου ἠκολούθησε τὴν πολιτικὴ γραμμὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου. Τὸ 1823 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσι τοῦ γραφείου τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Καποδιστρίου κατέλαβεν ἀνώτερες διοικητικὲς θέσεις, διεφωνήσας ὅμως μὲ τὸν Μαυροκορδᾶτο προσεχώρησε στὴν ἀντιπολίτευση. Τὴν ἐποχὴ τοῦ Ὄθωνος διετέλεσε γραμματεὺς (ὑπουργὸς) τῆς Δικαιοσύνης καὶ μετὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1843 διωργάνωσε τὸ ἐλεγκτικὸ Συνέδριο, τοῦ ὁποίου διετέλεσε καὶ βασιλικὸς Ἐπίτροπος. Ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὸ 1873.

Πραμάντων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη, στὴν πλατεία «Φιλοπάππου».

Τὰ Πράμαντα, ἡ γνωστὴ κωμόπολις τῆς ἐπαρχίας Δωδώνης στὸ νομὸ Ἰωαννίνων, μέχρι τὸ 1881 ἀνῆκον στὴν Τουρκία καὶ προσηρτήθησαν στὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν συνθήκη τοῦ Βερολίνου. Οἱ ποταμοὶ Ἄραχθος καὶ τῶν Χρηστῶν, ποὺ εὑρίσκονται κοντὰ στὰ Πράμαντα, ἀπετέλουν μέχρι τὸ 1912 τὴν ἑλληνοτουρκικὴ μεθόριο. Σήμερα τὰ Πράμαντα ἔχουν περὶ τοὺς 900 κατοίκους.

Πραντούνα Χρίστου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κατεχάκη 52, στὸ συνοικισμὸ «Ἑλληνορώσων».

Ὁ Χρῖστος Πραντούνας, ἀνθυπίλαρχος, γεννήθηκε τὸ 1873 στὴν Ἀθήνα. Μετέσχε τοῦ πολέμου τοῦ 1897 καὶ ἐφονεύθη κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος τὴν 21ην Ἀπριλίου 1906.

Πραξαγόρα.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σφιγγὸς 25, στὰ «Ταμπούρια» τοῦ Ἁγίου Σώστη (ἐργατικὲς πολυκατοικίες).

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της στοὺς συνώνυμους: 1) περιώνυμο Κῶο γιατρὸ τοῦ Δ΄ π.Χ. αἰῶνος, τελευταῖο ἐκ τῶν Ἀσκληπιάδων, διδάσκαλο τοῦ Πλειστονίκου

τοῦ Ἡροφίλου κ.ἄ., συγγραφέα σημαντικοῦ περὶ ἀνατομικῆς ἔργου καὶ 2) Ἀθηναῖον ἱστορικὸν συγγραφέα τοῦ Δ΄ μ.Χ. αἰῶνος, συγγραφέα, πλὴν τῶν ἄλλων, ἱστορίας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, τῆς ὁποίας καὶ σώζονται ἀποσπάσματα.

Πραξίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀλόπης 45, κοντὰ στὴν «Ἁγία Αἰκατερίνη» τῶν «Πετραλώνων».

Ὁ Πραξίας, ἀρχαῖος Ἕλλην γλύπτης καὶ ζωγράφος, Ἀθηναῖος τὴν καταγωγή, ἦταν μαθητὴς τοῦ μεγάλου γλύπτου Καλάμιδος καὶ ἤκμασε περὶ τὰ μέσα τοῦ Ε΄ π.Χ. αἰῶνος. Ὁ Πραξίας ἐκόσμησε μὲ γλυπτὰ ἔργα τὸ Α΄ ἀέτωμα τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος στοὺς Δελφούς.

Πραξιτέλους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Θ. Κολοκοτρώνη 14, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Γεώργιο» τοῦ Καρύτση.

. . Ὁ Πραξιτέλης, ἕνας τῶν πέντε μεγαλυτέρων γλυπτῶν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου, ἦταν, πιθανώτατα, Ἀθηναῖος, γυιὸς τοῦ γλύπτου Κηφισοδότου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ πατέρας τοῦ Κηφισοδότου τοῦ νεωτέρου καὶ τοῦ Τιμάρχου, ἐπίσης γλυπτῶν. Ὁ Πραξιτέλης γεννήθηκε καὶ ἔδρασε κατὰ τὸν Δ΄ π.Χ. αἰώνα. Περιώνυμα γιὰ τὴν χάρι των εἶναι τὰ ἀγάλματα τοῦ «Ἀπόλλωνος σαυροκτόνου», τῆς «Κνιδίας Ἀφροδίτης», τοῦ «Ἔρωτος», τοῦ «Ἑρμοῦ» τῆς Ὀλυμπίας, τοῦ «Ἀναπαυομένου σατύρου» κ.ἄ. Ἡ νεωτέρα κριτικὴ θεωρεῖ τὸν Πραξιτέλην ὡς πρωτοπόρο, μαζὶ μὲ τὸν σύγχρονό του Σκόπα, τῆς νεωτέρας Ἀττικῆς Σχολῆς, σὲ σχέσι μὲ τὴν ἀρχαιοτέρα Ἀττικὴ Σχολὴ τοῦ Φειδίου κλπ. Ἂν ὁ Φειδίας ὑπῆρξεν ὑπέροχος καλλιτέχνης στὴν ἰδεολογικὴν ἔκφρασι τῆς θείας μεγαλειότητος, ὁ Πραξιτέλης ὑπῆρξεν ἀσύγκριτος στὴν ἀπόδοσι τῆς ὡραιότητος τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἰδίως τῆς γυναικείας ὀμορφιᾶς. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πράσνικα.

Συνέχεια τῆς ὁδοῦ Ἠλία Κοκκώνη (Αἰγαίου 71), στὴν Ἄνω Ν. Σμύρνη.

Μὲ τὸ ὄνομα «Πράσνικας» διεκρίθη ἕνας ἀπὸ τοὺς κλέφτες καὶ ἀρματωλοὺς ποὺ συνεπολέμησαν μὲ τοὺς περιφήμους Μπουκουβαλαίους καὶ ἐφονεύθη τὸ 1728, πολεμώντας κατὰ τοῦ Τουρκαλβανοῦ Τσάκαλου.

Πρασσᾶ Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Διδότου 8, στὴ «Νεάπολι».

Ὁ Γεώργιος Πρασσᾶς, ἀρχίατρος τοῦ στρατοῦ, γεννήθηκε στὴ Λαμία τὸ 1855. Μετέσχε τῶν πολέμων τοῦ 1897 καὶ 1912—1913 καὶ ἀπέθανεν, ἀπὸ χολέρα, στὴν Μακεδονία τὴν 8ην Ἰουλίου 1913.

Πρατίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Εὐτυχίδου 31, ἀπέναντι στὸ ἄλσος Παγκρατίου.

Ὁ Πρατίνας, ἀρχαιότατος τραγικὸς ποιητὴς τῶν ἀρχῶν τοῦ ΣΤ΄ π.Χ. αἰῶνος, ἐκ Φλειοῦντος τῆς Ἀργολίδος, ἦταν γυιὸς τοῦ Πυρρωνίδου, καὶ εἰσήγαγε στὴν Ἀθήνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σατυρικοῦ δράματος.

Πρεβέζης.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πλατεία «Κολωνοῦ» καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Φοινίκης, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Μελέτιο» τῶν Σεπολίων.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ πόλι τῆς Ἠπείρου, τὴν πρωτεύουσα τοῦ ὁμωνύμου νομοῦ, ποὺ εὑρίσκεται στὸ στόμιο τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου. Πρέβεζα — λέξις ἀλβανικὴ— σημαίνει πέραμα. Στὴν θέσι τῆς σημερινῆς πόλεως ὑπῆρχε στὴν ἀρχαιότητα ἡ πόλις Βερενικία ἢ Βερενίκη, ποὺ ἱδρύθη τὸ 290 π.Χ. ἀπὸ τὸν βασιλέα Πύρρο πρὸς τιμὴν τῆς πενθερᾶς του Βερενίας, συζύγου τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Πτολε-

μαίου τοῦ Λάζου. Σήμερα ἡ Πρέβεζα ἔχει περὶ τοὺς 11 χιλιάδες κατοίκους. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πρεμετῆς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Διοχάρους 21, ὄπισθεν τοῦ νοσοκομείου «Συγγροῦ».

Ἡ Πρεμετή, πόλις τῆς ἑλληνικῆς Βορείου Ἠπείρου, εὑρίσκεται στὴν ἀριστερὴ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Ἀώου καὶ συνδέεται, μὲ ἁμαξιτὸ δρόμο, μὲ τὸ Ἀργυρόκαστρο, Τεπελένι, Κορυτσὰ καὶ τὰ Ἰωάννινα. Ἡ Πρεμετὴ εἶναι ἡ πατρὶς τῶν οἰκογενειῶν Δούκα καὶ Γκίκα, ποὺ διέπρεψαν στὴν Μολδοβλαχία, τοῦ Ἀποστόλου Ἀρσάκη, τοῦ γνωστοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου ποὺ ἵδρυσε τὸ πρῶτο στὴν Ἀθήνα Ἀρσάκειο τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας. Κατελήφθη ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ τὴν 27 Φεβρουαρίου 1913 καί, κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τῶν Μ. Δυνάμεων, τὸν Μάρτιο τοῦ 1914 ὑπήχθη στὴν Ἀλβανία. Κατὰ τὸν ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο τοῦ 1940, ἡ Πρεμετὴ κατελήφθη ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ τὴν 3 Δεκεμβρίου 1940. Σήμερα ἔχει περὶ τοὺς 5 χιλιάδες κατοίκους. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Πρέσπας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σπύρου Πάτση 101, κοντὰ στὴν «Ἁγία Μαρκέλλα» τοῦ «Βοτανικοῦ».

Μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ εἶναι γνωστὲς δύο λίμνες ποὺ εὑρίσκονται δυτικὰ τῆς Φλωρίνης. Ἡ Μεγάλη Πρέσπα, ἔχει ἔκτασι 285 τετρ. χλμ. καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος της (200 περίπου τετρ. χιλμ.) ἀνήκει στὴ Σερβία, τὸ δὲ ὑπόλοιπο στὴν Ἑλλάδα (47,8) καὶ στὴν Ἀλβανία. Ἡ Μικρὰ Πρέσπα χωρίζεται ἀπὸ τὴν μεγάλη μὲ ἕνα στενὸ ἰσθμὸ καὶ ἔχει ἔκτασι 44 τετρ. χιλμ. Στὶς ὄχθες καὶ τὶς νησίδες τῆς Μεγάλης Πρέσπας σώζονται ἀξιόλογα βυζαντινὰ μνημεῖα.

Πρετεντέρη - Τυπάλδου Χαραλάμπους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Νιρβάνα 51, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Δημήτριο — Ὅπλων» (Τρεῖς Γέφυρες).

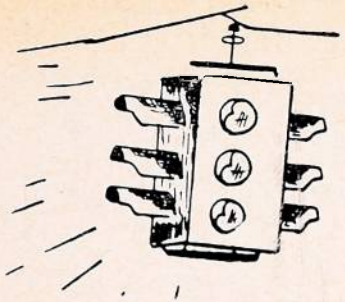
Ὁ Χαράλαμπος Πρετεντέρης - Τυπάλδος, γιατρός, γεννήθηκε στὸ Ληξούρι τῆς Κεφαλληνίας τὸ 1821. Τὸ 1846 ἔγινε διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων. Τὸ 1851 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἰατρικῆς στὴν Ἰόνιον Ἀκαδημίαν καὶ ἐδίδαξε σ' αὐτὴ μέχρι τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, ὁπότε καὶ διωρίσθη καθηγητὴς στὸ Ἐθνικὸ Πανεπιστήμιο. Δυὸ φορὲς ἐξελέγη βουλευτὴς τῆς Κεφαλληνίας στὴν Ἰόνιο Βουλή. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1864 διωρίσθη βασιλικὸς ἀρχίατρος. Ὑπῆρξεν εἷς τῶν θεμελιωτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἀπέθανε τὸ 1886.

Πριάμου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχιλλέως 7, στὰ Σφαγεῖα (Ταῦρος).

Ὁ Πρίαμος, ὁ περίφημος βασιλιὰς τῆς Τροίας, ἦταν γυιὸς τοῦ Λαομέδοντος καὶ τῆς Στρυμοῦς ἢ τῆς Πλακίας, σύζυγος τῆς Ἑκάβης καὶ πατέρας τοῦ Ἕκτορος, τοῦ Πάριδος, τοῦ Δηιφόβου, τοῦ Τρωΐλου, τῆς Κρεούσης, τῆς Πολυξένης, τῆς Κασσάνδρας κ.ἄ. Ὄντας γέροντας δὲν ἔλαβε μέρος στὸν Τρωϊκὸ πόλεμο, ἀλλὰ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Νεοπτολέμου ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἑρκείου Διός. Στὴν τέχνη, ὁ Πρίαμος ἀπεικονίσθη, ἰδίως, ἱκετεύοντας τὸν Ἀχιλλέα νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ πτῶμα τοῦ γυιοῦ του Ἕκτορα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια καὶ συνοικισμοὺς τῶν Ἀθηνῶν).

(Συνεχίζεται)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ ἡ Μάγδα Χατζηαργυρίου, ὁ Δ. Μουστάκης καὶ ὁ Θ. Κοτσαμπάνης, ὅταν, στὴν ὁδὸ Θεσσαλονίκης — Καβάλας, ἀνετράπη λεωφωρεῖο.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ πέντε, οἱ Μαγδ. Δερβερίδου, Ἄννα Ἀσλανίδου. Στυλ. Νιακίδου, Εὐδ. Παπανικολάου καὶ Στυλ. Μαλιανίδου, ὅλοι ἐπιβάτες λεωφορείου, ποὺ ἀνετράπη στὸ 31 χλμ. τῆς ὁδοῦ Σερρῶν — Θεσσαλονίκης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ θανάσιμα ἡ Κυρ. Ἀντωνιάδου, ποὺ τὴν παρέσυρε Ι.Χ., μὲ ὁδηγὸ τὸν Γερμανὸ Ἄχιν Κέλερ, στὸ 55 χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Ἀθηνῶν.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Λαμπρινὴ Χατζηδούλη, ἐπιβάτις μοτοποδηλάτου καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ ὁδηγὸς αὐτοῦ Γρ. Παναγιωτόπουλος, ὅταν τὸ μοτοποδήλατο ντεραπάρησε καὶ συνεκρούσθη στὴ θέση «Βραχάκια» μεταξὺ Βαρκίζης καὶ Βάργης, μὲ τὸ Ι.Χ. 109333 καὶ τὸ Ι.Χ. 134404, μὲ ὁδηγοὺς τοὺς Ν. Γρηγορίου καὶ Ν. Κάζη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ πέντε ἐπιβάτες, οἱ Ν. Παναγιωτάρας, Χ. Μαρινάκης, Ι. Σουρικήλ, Γ. Κατσιώτης καὶ Ε. Ἀγγελοπούλου, ὅταν τὸ λεωφορεῖο 40476 φρενάρησε ἀπότομα, στὴν ὁδὸ Ἡλιουπόλεως.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Β. Παπαδόπουλος, ἐτῶν 6, ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 125193, στὴν ὁδὸ Μαιζῶνος.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σπ. Σπυρόπουλος, ἐτῶν 52, τὸν ὁποῖο παρέσυρε Ι.Χ., μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀπ. Καράμπελα, στὸ Βόλο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Μιχαλόπουλος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε, στὸν Πύργο, μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Θεοδωρόπουλο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Μιχ. Ἐλευθερίου ὅταν ἀνετράπη, στὴν Ἱστιαία, ὁ ἀγροτικὸς ἑλκυστήρας ποὺ ὁδηγοῦσε.

— ΕΞΑΠΛΗ σύγκρουση ἔγινε στὴ λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας καὶ διεκόπη γιὰ ἀρκετὴ ὥρα ἡ συγκοινωνία, μπροστὰ στὴν Ἀμερικανικὴ Πρεσβεία. Συνεκρούσθησαν τὸ 3581 μοτοποδήλατο καὶ τὰ Ι.Χ. αὐτοκίνητα 198558, 19000, 6577, 114667 καὶ VIK 65—77. Ἐτραυματίσθησαν οἱ ὁδηγοὶ τοῦ δικύκλου καὶ τοῦ Ι.Χ. 198558.

— ΝΕΚΡΟΙ 2, οἱ Δ. Μάτης, ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ., ποὺ συνεκρούσθη, στὸ 34 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων — Πρεβέζης μὲ δυτιοφόρο ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Π. Γκιάτσας. Ἐπίσης ἐφονεύθη καὶ ὁ ἐπιβάτης τοῦ Ι.Χ. Ι. Τόλης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Καλφοῦζος, ἐτῶν 19, ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος, ποὺ ἀνετράπη στὸ χωριὸ Βλαρτὴ Κοζάνης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Τζαβέλης, ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος, ποὺ ἀνετράπη στὴ Λαμία.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Κατίνα Ξανθοπούλου καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Β. Βασιλείου, ὁδηγὸς Ι.Χ. καὶ οἱ Μαρία σύζ. Βούσουρα καὶ Γ. Κώνστας, ὅταν τὸ Ι.Χ. 209600 ἐπέπεσε στὸ σταματημένο 163331 φορτηγό, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Εὐστ. Ἐξωμάδας, στὸ Σκαραμαγκᾶ.

— ΝΕΚΡΟΙ οἱ Χρ. Κανισῆς, ἔμπορος, καὶ Ἐλευθέριος, ἀγνώστου ἐπωνύμου

καὶ τραυματισμένος ὁ ὁδηγὸς Κ. Μπακόλας, ὅταν τὸ 12674 φορτηγό, βγαίνοντας ἀπὸ τὴ γέφυρα τῆς λίμνης Ἀμβρακίας, ἔπεσε στὴν ὄχθη καὶ ἀνετράπη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Βάζος, ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ 55494 μοτοποδήλατο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἐμ. Δώρη, στὴ λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Μακρῆς, ποὺ ἔπεσε ἀπὸ τρακτέρ, τὸ ὁποῖο ὁδηγοῦσε ὁ ἀδελφός του Ἀντώνιος, στὸ 35 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Μαρκοπούλου.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Θ. Σιμίγκας, ὁδηγὸς βυτιοφόρου, τὸ ὁποῖο ἀνετράπη, στὸ 56 χλμ. τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Βεροίας.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ Ἀλέξ. Σεμέν, ἀνταποκριτὴς τοῦ ρωσικοῦ πρακτορείου Τάς, ὅταν τὸ Δ.Σ. 3723 ποὺ ὁδηγοῦσε, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε σὲ στύλο τῆς ΔΕΗ, στὴ διασταύρωση ὁδοῦ Πατησίων — Ἁγίου Μελετίου.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ σοβαρὰ ὁ 7ετὴς Γ. Κουρῆς, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 141296, μὲ ὁδηγὸ τὸν Χρ. Ἀνδριώτη, στὴν ὁδὸ Ἴμβρου.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Μαρία Δημητρούλη, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 141279, μὲ ὁδηγὸ τὸν δικηγόρο Ι. Παπαδόπουλο, μπροστὰ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο «Χίλτον».

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ Χαρ. Παπαγιαννόπουλος καὶ ἡ γυναίκα του Ἀγλαΐα, ποὺ τοὺς παρέσυρε, στὴ λεωφόρο Καβάλας, τὸ Ι.Χ. 144717 μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀχ. Μαμούρη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, οἱ Γ. Βαρλάμης (ὁδηγὸς τρικύκλου), Χρ. Θεολόγης καὶ Π. Τσόγκας, ὅταν τὸ ὄχημα ἀνετράπη, κοντὰ στὰ Καμμένα Βούρλα.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρά, οἱ Ἀν. Ἀντωνίου καὶ Σπ. Ἀντωνόπουλος, ὁδηγὸς καὶ ἐπιβάτης τρακτέρ, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ τὸ 46927 λεωφορεῖο, στὴν ὁδὸ Λαμίας — Ὑπάτης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο, ἡ Ἀλέξ. Παπαγεωργίου, ὁδηγὸς τρικύκλου καὶ Ἀναστ. Κωνσταντινίδης συνεπιβάτης, ὅταν, στὴν ὁδὸ Ἰλισσοῦ — Ἀναπαύσεως, τὸ Ι.Χ. 213888 ἔπεσε πάνω στὸ τρίκυκλο 6212 καὶ τοῦτο ἔπεσε στὸ ἐπιβατικὸ ΕΓΛ681.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ δύο, οἱ Ἀμ. Κεραμίδα καὶ Ἄννα Ζερβουδάκη, ποὺ ἐπέβαιναν δικύκλων, τὰ ὁποῖα συνεκρούσθησαν στὴν Κηφισιά.

— ΝΕΚΡΟΣ νέος ἀγνώστου ταυτότητος καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Π. Μαγκλάρας, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινε ὁ ἄγνωστος, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη στὴ Φιλοθέη μὲ φορτηγό.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Μπακούρης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὁ ὁποῖος πολὺ μεθυσμένος ἔπεσε πάνω σὲ μαντρότοιχο, στὴν ὁδὸ Σαλαμῖνος — Παλουκίων.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ στρατιώτης Λ. Γεωργουλέας, ὁ ὁποῖος ἔπεσε ἀπὸ στρατιωτικὸ φορτηγό, ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ Πλανὸ Καλαμῶν, ἀπὸ ἀπροσεξία του.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Τσαντόπουλος, ὁδηγὸς ἑλκυστῆρος, ὁ ὁποῖος ἀνετράπη στὰ Φάρσαλα.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Κοτρῶτσος, ὁ ὁποῖος παρεσύρθη ἀπὸ ἀλωνιστικὴ μηχανὴ τὴ στιγμὴ ποὺ τὴν τροφοδοτοῦσε μὲ βενζίνη, στὸ Μελισσοχώρι Λαρίσης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀναστ. Κανέλλος, ὁδηγὸς «βέσπας», ποὺ συνεκρούσθη μὲ Ι.Χ., στὴν Κόρινθο.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Αἰκ. Κοσμίδου, τὴν ὁποία παρέσυρε δίκυκλο μοτοποδήλατο, στὴ συμβολὴ τῶν δρόμων Ἀσπροπύργου καὶ Ἐλευσῖνος. Ὁ δράστης ἐγκατέλειψε τὸ θῦμα του καὶ ἔφυγε.

— ΤΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ δύο, Ἡ Ἑλένη Λεμονῆ (πεζὴ) καὶ ἡ Σοφ. Μπαμπλέντη, ἐπιβάτις μοτοποδηλάτου, τὸ ὁποῖο ὁδηγοῦσε ὁ Χρ. Τράκας, ὅταν ἀνετράπη στὰ Ν. Λιόσια.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ἀθαν. Λιάρος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ ἀνετράπη στὸ χωριὸ Μαρμαγιάννη Ἁγυιᾶς.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Γιαννόπουλος καὶ τραυματισμένος σοβαρὰ ὁ ὁδηγός, ὅταν ὁ γεωργικὸς ἑλκυστήρας ἀνετράπη στὴν Ὀρεστιάδα.

— ΤΕΣΣΑΡΕΣ νεκροὶ καὶ ἕξι τραυματίες ὑπῆρξαν τὰ θύματα συγκρούσεως δύο ἐμπορικῶν ἁμαξοστοιχιῶν, στὸ 189 χλμ. γραμμῆς Σ.Ε.Κ. Πειραιῶς — Λιανοκλαδίου. Ἡ σύγκρουση ἦταν σφοδροτάτη, ἡ ἀτμομηχανὴ τῆς μιᾶς ἁμαξοστοιχίας σφηνώθηκε στὴ δηζελομηχανὴ τῆς δευτέρας καὶ ἐπηκολούθησε πυρκαϊά, ἐνῶ 8 βαγόνια ἐξετροχιάσθησαν. Νεκροὶ εἶναι οἱ Ἠλ. Ντόσκαρης, Ν. Βουγῆς, Κ. Πετρουτσόπουλος καὶ Ἀλιφαντήρης. Ὑπεύθυνος εἶναι ὁ σταθμάρχης τοῦ σταθμοῦ Μπράλλου Ν. Μπαρούτης, ὁ ὁποῖος ἐξηφανίσθη.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Πούλιος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ συνεκρούσθη, στὴν Κομοτινή, μὲ γεωργικὸ ἑλκυστήρα, ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Πολ. Οὐζουνίδης.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χὸστ Χίττερ, Γερμανὸς τουρίστας, ποὺ τὸν παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 205173, στὴν Κάτω Βούλα.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ σοβαρὰ τρεῖς, οἱ Γερμανοὶ Τζὼρτζ Νόουσιν καὶ τὰ παιδιά του Γκέχαρτ καὶ Κρίστοφερ, ὅταν τὸ αὐτοκίνητό τους προσέκρουσε σὲ δέντρο, παρὰ τὴν Νέαν Ἀπολλωνίαν, στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Θεσσαλονίκης — Καβάλας.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Ἀρίβας, ἐτῶν 17, τὸν ὁποῖον παρέσυρε τὸ Δ.Χ. 148917, μὲ ὁδηγὸ τὸν Βασ. Καγῆ, στὴν ὁδὸ Πατρῶν.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Γκουμέρογλου, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ λεωφορεῖο 30430 στὸ Ν. Ψυχικό. Ὁ ὁδηγὸς Κ. Ἰωσηφάκης συνελήφθη.

— ΝΕΚΡΑ ἡ Χρυσάνθη Κατσίκη, ποὺ ἔπεσε ἀπὸ κάρρο, ἔξω ἀπὸ τὶς Σέρρες.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ἡ σύζυγος Α. Χατζαρίδη, τὴν ὁποία παρέσυρε μὲ τὸν ἑλκυστήρα του ὁ ἄντρας της, ὕστερα ἀπὸ λογομαχία, στὸ χωριὸ Ρυάκι Κατερίνης. Ὁ δράστης συνελήφθη.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Α. Κυρκιλῆς, ὁδηγὸς ταξί, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ τὸ Κ.Υ. 2890, στὴ διασταύρωση τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας καὶ Μαυρομματαίων.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 4 ἀστυνομικοί, ὅταν τὸ περιπολικὸ Ἀμέσου Δράσεως, στὴν ὁδὸ Ζησιμοπούλου — Ἀμφιθέας, γιὰ νὰ ἀποφύγη σύγκρουση μὲ ἀντίθετα ἐρχόμενο αὐτοκίνητο, παρεξέκλινε τῆς πορείας του καὶ ἔπεσε πάνω σὲ στύλο τῆς ΔΕΗ.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ δύο, ἡ Ὄλγα Παπᾶ (ὁδηγὸς) καὶ Σοφία Ζήρνα, ὅταν τὸ αὐτοκίνητό τους, στὸ 107 χλμ. τῆς ὁδοῦ Καβάλας — Θεσσαλονίκης, προσέκρουσε σὲ δέντρο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Γιαννόπουλος, ἐτῶν 11, μαθητής, ὁ ὁποῖος στὸ χωριὸ Εὔα Μεσσηνίας ἔπεσε ἀπὸ γεωργικὸ ἑλκυστήρα.

— ΝΕΚΡΟ βρέφος 2 ἐτῶν, ὁ Φ. Καραβασίλης, ὅταν διέφυγε τὴν προσοχὴ τῆς μητέρας του ποὺ ταξίδευε μὲ φορτηγὸ καὶ ἔπεσε ἀπὸ τὴν καρρότσα στὴν ὁδὸ Διονύσου — Πορταριᾶς.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ἡ Αἰκατερίνη Σκουλουδάκη κατὰ τὴ σύγκρουση τοῦ Ι.Χ. 122332 καὶ ἄλλου αὐτοκινήτου, μὲ ὁδηγοὺς τοὺς Ν. Μοσχιὸ καὶ Ἀν. Σκουλουδάκη.

Ν. Α.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 1966

Α) Κατὰ μῆνα Ἰούνιον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—30 εἰς Ἀθήνας — Πειραιᾶ — Πάτρας καὶ Κέρκυραν:

1)	Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατρούς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι	1.896		Μέλη
2)	Ἐξητάσθησαν εἰς ἰατρεῖα τῆς ἐκλογῆς των	3.433		»
3)	Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατρούς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.757		»
4)	Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ	26		»
5)	Εἰσήχθησαν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	224		»
6)	Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια	37	νέα	»
7)	Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν — Πειραιῶς	3.030		»
8)	Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 5.770 δρχ. εἰς	9		»
	Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	10.412		»

9) Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 7.836 συνταγαί.

Β) Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Μάϊος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα τακτικὰ	Δρχ.	481.061.—
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	780.112.—
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.261.173.—
ΕΞΟΔΑ	»	982.949.—
ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ	»	278.224.—

Γ) Τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. Γ 10) 54733 ἐγκ. 388 ἀπὸ 4.6.66 ἐγκυκλίου Διαταγῆς του, ἐντέλλεται, ὅπως, ἐφεξῆς, μὴ γίνωνται δεκτὰ βιβλιάρια νοσηλείας πρὸς ἔγκρισιν ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἔχουσι θεωρηθῆ διὰ τὸ ἔτος 1966 καὶ δὲν φέρουσι τὴν δι' ἐρυθρᾶς μελάνης παρατήρησιν «ΥΠΕΒΛΗΘΗ ΔΗΛΩΣΙΣ διὰ τὸ ἔτος 1966».

Ὡσαύτως ὑπομιμνήσκεται ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις πολυγραφημένων, δακτυλογραφημένων ἢ χειρογράφων ὑπευθύνων δηλώσεων.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὁμιλία τοῦ ἐ.ἀ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. ΚΑΡΑΝΑΣΟΥ Δημητρίου, κατὰ τὴν συνεστίασιν τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Συνταξιούχων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, λαβοῦσαν χώραν τὴν 25—5—66, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἑστιατορίου «Ἑλληνικόν».

Κύριε Ἀρχηγέ,
κ.κ. Διευθυνταί,
Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἀποστράτων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, εἶχε τὴν ἔμπνευσιν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀποψινῆς συνεστιάσεως, γεγονὸς τὸ ὁποῖον τὸ πρῶτον ἤδη λαμβάνει χώραν εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ χρονικά, μὲ σκοπόν, καθ' ἃ καὶ ἐν τῇ προσκλήσει ἐκτίθεται, τὴν ἀναζωπύρωσιν τῶν παλαιῶν μας δεσμῶν ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῆς ἑδραιώσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων διὰ συναδελφικῶν συζητήσεων.

Διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ ὡραίαν ταύτην πρωτοβουλίαν, διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συνεστιάσεως, διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων μας, ἐκφράζω τὰ θερμότατα συγχαρητήρια πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως, ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ καὶ Παλαίμαχον Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος κ. Ν. Νέργην, ὅλοι δὲ μαζὶ εὐχόμεθα ὅπως ἡ παροῦσα συνάντησίς μας ἀποτελέσῃ ἀπαρχὴν εὐρυτέρων καὶ συχνοτέρων συγκεντρώσεών μας, τόσον διὰ τὴν μεταξύ μας ἐπαφὴν καθ' ἑαυτὴν πρὸς ἀναζωπύρωσιν τοῦ παρελθόντος, ὅσον καὶ διὰ τὴν διὰ συλλογικῆς ἐνεργείας προώθησιν τῶν ἀπασχολούντων τὴν τάξιν μας ζητημάτων.

Λυπούμεθα διότι δὲν παρευρίσκεται ἀνάμεσά μας, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, δι' ὅπερ θὰ ἠσθανόμεθα ἰδιαιτέραν τιμήν, καθ' ὅσον εἶναι ὁ μόνος Ὑπουργός, ὅστις ἐπέδειξεν πάντοτε, ὡς συνδικαλιστὴς ἐπικεφαλῆς τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. καὶ ἐξακολουθεῖ ἐπιδεικνύων ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ καὶ ἤδη Ὑπουργός, ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, τὴν ἐξύψωσιν τούτων εἰς τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν ἀπὸ ἀπόψεως σοβαρότητος, κοινωνικῆς ἀποστολῆς καὶ ἐμψύχου ὑλικοῦ καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν χρονιζόντων Ἀστυνομικῶν ζητημάτων, προεξάρχοντος τοῦ οἰκονομικοῦ, ἅτινα συνεχῶς ὑποστηρίζει μετὰ ζέσεως καὶ ἀσυγήθους μαχητικότητος, ἐπὶ Ὑπουργίας δὲ τούτου ἐπεβλήθη ὑπὲρ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἡ ἀξιόλογος εἰσφορὰ 2.50% ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων, ὡς καὶ ἡ 24ωρος ἀνὰ 15θήμερον ἀνάπαυσις τῶν ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι οἱ παριστάμενοι ὧδε ἄμεσοι συνεργάται του, ἤτοι ὁ Ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κ. Ε. Καραμπέτσος καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ κ.κ. Διευθυνταί, θὰ διαβιβάσουν εἰς αὐτὸν τὰς ἀπόψεις μας καὶ θὰ συμβάλλουν τὰ μέγιστα, ὥστε μὲ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον νὰ προχωρήσῃ οὗτος εἰς τὴν ἐπίλυσιν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων πολλῶν καὶ ποικίλων καὶ ἀπὸ μακροῦ λιμναζόντων Ἀστυνομικῶν ζητημάτων, ἅτινα ἡ Ἕνωσίς μας μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ, ὡς εἶναι ἡ ψήφισις ἑνὸς δικαίου μισθολογίου, ἐξασφαλίζοντος ἀνθρωπίνην διαβίωσιν καὶ κοινωνικὴν παράστασιν, ὅπερ μισθολόγιον θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν καὶ τὴν ἀντίστοιχον αὔξησιν τῶν ἡμετέρων συντάξεων.

Ἀλλὰ ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ πρώην συναδέλφου μας κ. Δ. Βρανοπούλου, ὅστις καὶ παρευρίσκεται ἀπόψε ἐν μέσῳ Ὑμῶν διὰ τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ἡ προώθησις καὶ ἐπίλυσις ἀρκετῶν προβλημάτων τοῦ Σώματός μας. Ἅπαντες οἱ συνάδελφοι θὰ εἴμεθα πάντοτε πρὸς αὐτὸν εὐγνώμονες, τὸν παρακαλοῦμεν δὲ ὅπως συνεχίσῃ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνθέρμου ζήλου τὸ ἔργον του.

Ὡς Ἀστυνομικοὶ δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν καὶ ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας εἰς ἣν μὲ τὸ πέρασμά μας συνεβάλομεν καὶ πάντες ἡμεῖς. Ἔστω καὶ μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα, ἀλλὰ μὲ τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως καὶ τὸ ἀξιοθαύμαστον ἔμψυχον ὑλικόν, κατώρθωσαν ταῦτα νὰ σημειώσουν ἀλματώδη πρόοδον, ὥστε νὰ θεωροῦνται σήμερον ἐφάμιλλα τῶν καλυτέρων τοιούτων τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης.

Δυστυχῶς ἀπὸ ἀπόψεως ἀπολαυῶν ταῦτα ὄχι μόνον ὑστεροῦν εἰς μέγα βαθμὸν τῶν ξένων Ἀστυνομιῶν, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τῶν πλείστων δημοσιοϋπαλληλικῶν κλάδων, ὑπηρετούντων ὑπὸ ἀσυγκρίτως καλυτέρας συνθήκας καὶ συνεπῶς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας δὲν εὑρίσκονται, ὡς ἔδει, εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν μισθολογικὴν θέσιν καὶ εἶναι αἱ ἀποδοχαί των ἄκρως δυσανάλογοι μὲ τὴν σοβαρότητα τῆς ἀποστολῆς των καὶ τῆς προσφερομένης σκληρᾶς, ἐπιπόνου, ἅμα δὲ καὶ ἐπικινδύνου ὑπηρεσίας των.

. . . . . .

Δαπανήσαντες τὰ ζωτικότερα ἔτη τῆς ζωῆς μας εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, εὑρέθημεν μὲ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἀπόμαχοι τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ πρόωρον γῆρας ζωγραφισμένον εἰς τὰ πρόσωπά μας, ἅτινα αὐλακώνουν βαθειαὶ ρυτίδες, μαρτυροῦσαι τὰς ταλαιπωρίας, τὸν κάματον καὶ τὴν σκληρὰν καὶ ἀγχώδη ζωὴν ποὺ διήλθομεν προσφέροντες τὰς ὑπηρεσίας μας εἰς τὸ εὐγενές, πολιτισμένον καὶ ἔνδοξον πλέον Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐκφράζομεν τὴν βαθεῖαν λύπην μας, διότι ἀπὸ ἀνάμεσά μας ἐλλείπουν ταύτην τὴν στιγμὴν πλεῖστοι ὅσοι θεμελιωταὶ τοῦ Σώματος καὶ τὰ μέγιστα συμβαλόντες εἰς τὴν ἐκλάμπρυνσιν καὶ ἐξύψωσιν αὐτοῦ, ὑποκύψαντες, ἄλλοι μὲ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἄλλοι πρώρως, εἰς τὴν μοῖραν τῶν ἀνθρώπων.

Ἀναμιμνησκόμεθα ἐπίσης ταύτην τὴν στιγμὴν τοὺς κατὰ τὸ ἐθνοκτόνον κίνημα 1944 πεσόντας συναδέλφους μας καὶ τόσους ἄλλους θυσιασθέντας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Σώματος καὶ μέχρι σήμερον καὶ διαπιστοῦμεν ὅτι ἄφθονον ρέει ἑκάστοτε τὸ αἷμα τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος πρὸς ἐδραίωσιν τῆς δημοσίας Τάξεως, τὴν προάσπισιν τῆς τιμῆς, ζωῆς καὶ περιουσίας τῶν πολιτῶν καὶ τὴν περιφρούρησιν αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποστάσεως τοῦ Ἔθνους.

Ἀλλὰ μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπαφῆς μας ταύτης, ἐπικαλούμενοι καὶ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος κ. Ε. Καραμπέτσου καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ κ.κ. Ἀστυν. Διευθυντῶν, ὑποβάλλομεν πρὸς πάντα ἁρμόδιον καὶ ἰδιαίτατα εἰς τὸν ἐξοχώτατον Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκον τὴν θερμὴν παράκλησιν, διὰ τὴν ταχεῖαν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων καὶ τὴν ἄμεσον ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων μας, τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Νὰ προσαρμοσθῇ ἡ σύνταξίς μας μὲ τοὺς μισθοὺς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων μας, ὥστε νὰ λαμβάνωμεν τὰ 80% αὐτῶν.

2) Νὰ συμπεριληφθοῦν οἱ Συνταξιοῦχοι (προαιρετικῶς) εἰς τὸ ἐπικουρικὸν Ταμεῖον, διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ παραλειφθοῦν οἱ παλαιοὶ Συνταξιοῦχοι, (πλεῖστοι ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ θεμελιωταὶ τοῦ Σώματος), πληρώνοντες ὅ,τι ἀκριβῶς ἐπλήρωσαν καὶ οἱ ἐξελθόντες τούτου κατὰ τὸ ἔτος 1965.

3) Νὰ ἐπεκταθῇ ὁ νόμος τῆς Χωροφυλακῆς καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους τῆς Ἀστυνομίας, ὥστε ἀντὶ ἀπονομῆς τοῦ βαθμοῦ κατὰ τὴν ἔξοδον, νὰ θεωρῆται διὰ νόμου προαγωγὴ καὶ νὰ ἀπολαμβάνωμεν ὅλα τὰ εὐεργετήματα τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου. Τὸ ζήτημα τοῦ βαθμοῦ ἔχει λυθῇ καὶ νομικῶς ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους γνωμοδοτήσαντος ἐν ὁλομελείᾳ ὅτι ἡ ἀπονομὴ βαθμοῦ εἶναι βαθμὸς καὶ δέον ὁ ὑπάλληλος, εἰς τὴν ἐξετασθεῖσαν ἐκείνην περίπτωσιν, νὰ νοσηλεύεται βάσει τοῦ ἐν συντάξει βαθμοῦ εἰς τὴν ἀνάλογον θέσιν. (ὅρα ὑπ' ἀρ. 949/15 — 12 — 64 γνωμοδότησιν Νομ. Συμβουλίου τοῦ Κράτους).

4) Τὰς ἑκάστοτε αὐξήσεις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων μας νὰ ἀκολουθῇ ταυτοχρόνως καὶ ἀντίστοιχος αὔξησις καὶ τῶν ἐν συντάξει, ὡς συνέβη καὶ μὲ τοὺς δικαστικούς.

5) Νὰ ἱδρυθῇ Ἀστυνομικὴ Λέσχη, ἵνα συναντῶνται συνταξιοῦχοι καὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀνταλλάσσουν σκέψεις διὰ τὸ καλὸν τοῦ Σώματος καὶ τὴν πρόοδον αὐτοῦ.

6) Νὰ ἱδρυθοῦν Πρατήρια (τροφίμων, ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως) κατὰ τὸ ἤδη ὑφιστάμενον σύστημα τῶν πρατηρίων Στρατοῦ, Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας, ὥστε νὰ λαμβάνουν τόσον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὅσον καὶ οἱ ἐν συντάξει τὰ εἴδη εἰς χαμηλὰς τιμάς.

Ταῦτα καὶ πλεῖστα ὅσα ἄλλα εἶναι ἐπιβεβλημένα νὰ πραγματοποιηθοῦν ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀποδίδωμεν τὸ δίκαιον καὶ ἐὰν πράγματι θέλωμεν νὰ λεγώμεθα Κράτος Δικαίου, Ἀρετῆς καὶ Ἀληθοῦς Δημοκρατίας.

*
* *

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄ τάξεως Γιαννόπουλον Βασίλειον, Διοικητὴν Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, 2) Ἀστυνόμον Β΄ Τσουγκράνην Νικόλαον, 3) Ὑπαστυνόμους Α΄ τάξεως Λαγὸν Στυλιανόν, Μανώλην Κωνσταντῖνον καὶ Μιχόπουλον Διονύσιον, 4) Ὑπαρχιφύλακα Παγουτσόπουλον Σπυρίδωνα καὶ 5) Ἀστυφύλακας Κατόπην Ἀναστάσιον, Κοτσαύτην Ἰωάννην καὶ Μπρεζετὸν Νικόλαον, διότι, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καὶ μεθοδικὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν προσωπικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ πρώτου, Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ Τσουγκράνη Νικολάου, προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Ἠθῶν καὶ Λεσχῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον, πολὺ δὲ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἕκαστος εἰς τὸν τομέα τῆς ἁρμοδιότητός του, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν σπείρας μαστροπῶν, ἥτις ἐξώθει εἰς διαφθορὰν καὶ προήγαγεν εἰς πορνείαν, ἐκ κερδοσκοπίας, ἀνηλίκους νεάνιδας καὶ ἐνηλίκους γυναῖκας, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν σεσημασμένων καὶ μὴ κακοποιῶν: α) Κανελλοπούλου Χαραλάμπους, β) Μαυροειδοπούλου Ἰωάννου, γ) Σταματάκη Χρίστου, δ) Γρηγοράκου Θεοδώρου, ε) Ρηγανάκου Σωτηρίου καὶ στ) Παναγάκη Ἰωάννου, προκαλέσαντες, διὰ τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης, οἱ ἀνωτέρω ἀστυνομικοὶ τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ Τύπου καὶ τοῦ Κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. 1) Μανιατάκον Κωνσταντῖνον, 2) Πολυχρονόπουλον Πέτρον, 3) Μακρῆν Τριαντάφυλλον, 4) Καλύβαν Βασίλειον, 5) Παπαδημητρόπουλον Ἀνδρέαν καὶ 6) Νικολόπουλον Κωνσταντῖνον, διότι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας καὶ ἐκτελέσαντες μετ' ἀκριβείας τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τῶν προϊσταμένων των, συνέβαλον ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἐξάρθρωσιν τῆς ἐν λόγῳ σπείρας μαστροπῶν.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. Ὑπαστυνόμον Α΄ Ἀθαγασίου Ἀθανάσιον καὶ Ἀστυφύλακα Πουρνάραν Ἀθανάσιον.

Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄ τάξεως Σακελλαρίου Βασίλειον, 2) Ἀστυνόμον Α΄ τάξεως Πλατίτσαν Γεώργιον, 3) Ἀστυνόμον Β΄ τάξεως Λίβαν Κωνσταντῖνον, 4) Ὑπαστυνόμους Α΄ τάξεως Πάτσιον Χριστόφορον καὶ Φρυδᾶν Κωνσταντῖνον καὶ 5) Ἀστυφύλακα κυρίαν Παπαδάκη Δέσποιναν, διότι, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ τάξεως, Σακελλαρίου Βασιλείου, ἐργασθέντες ἅπαντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, δραστηριότητος, μεθοδικότητος καὶ ἰδιαζούσης ἐπιμελείας καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον, οἱ μὲν ἐν τῇ α΄ παραγράφῳ μνημονευόμενοι τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ Λιβανοῦ ὑπηκόου Κοβεΐσσι Ἀμίνε, ὅστις, τὴν 16—4—1966 καὶ περὶ ὥραν 9.20΄, ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Ἑλληνικοῦ,

ἀπεπειράθη νὰ ἐξαγάγῃ λάθρα εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν σημαντικὸν ποσὸν ἑλληνικοῦ καὶ ξένου συναλλάγματος, οἱ δὲ λοιποὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν πλήρη, ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν περαίωσιν τῆς προανακρίσεως, σχηματισμὸν τῆς δικογραφίας καὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ δράστου εἰς τὴν Δικαιοσύνην, προκαλέσαντες οὕτω, διὰ τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης, τὰ εὐμενέστατα σχόλια τοῦ ἡμερησίου Τύπου καὶ τοῦ Κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄ τάξεως Γιαννόπουλον Βασίλειον, 2) Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β΄ τάξεως Θᾶνον Παναγιώτην, 3) Ἀστυνόμον Β΄ τάξεως Γιαννημάραν Κωνσταντῖνον, 4) Ὑπαστυνόμον Α΄ τάξεως Καρυώτην Λέανδρον καὶ 5) Ὑπαστυνόμον Β΄ τάξεως Λύρην Παναγιώτην, διότι, ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐπίβλεψιν, ἐπιδεξίαν καὶ μεθοδικὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Διοικητοῦ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ τὴν ἐπιδεξίαν ὡσαύτως τοιαύτην τοῦ δευτέρου, Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Κοινοῦ Ἐγκλήματος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ σεσημασμένου κακοποιοῦ Ζαμπέτα Χρίστου, τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν, τὴν ἀνεύρεσιν καὶ κατάσχεσιν τῶν κλοπιμαίων χρημάτων καὶ τιμαλφῶν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους, προκαλέσαντες, διὰ τῆς ἐπιτυχίας των ταύτης, τὰ εὐμενῆ σχόλια τοῦ Τύπου καὶ τοῦ Κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

***

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ — ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ — ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ κλπ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, μετετάγη εἰς τὴν Α΄ κατηγορίαν τῆς Μονίμου Διαθεσιμότητος ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Τριανταφύλλης Παναγιώτης τοῦ Νικολάου, τελῶν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Β΄ κατηγορίαν, λόγῳ ἐπιδεινώσεως τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεώς του.

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐτέθη εἰς ἐτησίαν διαθεσιμότητα, τῇ αἰτήσει του καὶ διὰ λόγους ὑγείας, ἐν συνεχείᾳ τῆς διανυομένης ἤδη ἐτησίας τοιαύτης, ὁ Ἀστυνόμος Α΄ τάξεως κ. Σακελλαρόπουλος Δημήτριος τοῦ Ἀριστείδου, ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαθεσιμότητός του θὰ λαμβάνῃ τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων του.

— Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Ἀναγνωστόπουλος Δημήτριος τοῦ Γεωργίου, Νικολάου Παναγιώτης τοῦ Γεωργίου, Ντρὲς Ἰωάννης τοῦ Νικολάου, Ξυριστάκης Στυλιανὸς τοῦ Ἐμμανουήλ, Κωνσταντακάκης Κωνσταντῖνος τοῦ Γεωργίου, Περάκης Ἀλέξανδρος τοῦ Ἰωάννου, Καράβελος Κωνσταντῖνος τοῦ Δημητρίου, Κυπριώτης Σπυρίδων τοῦ Θεοφίλου, Σταματίου Ἠλίας τοῦ Γεωργίου, Βαλαβάνης Ἄγγελος τοῦ Γεωργίου, Παπαϊωάννου Ματθαῖος τοῦ Ἰωάννου, Κανελλόπουλος Γεώργιος τοῦ Ἀριστείδου, Μανίκας Ἰωάννης τοῦ Ἀθανασίου, Ντζουρούνης Κωνσταντῖνος τοῦ Φωτίου, Λίβας Λάσκαρις τοῦ Δημητρίου καὶ ὁ Ὑπαρχιφύλαξ Ἀβαριτσιώτης Κωνσταντῖνος τοῦ Θρασυβούλου.

— Ἀπελύθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Πλάγγεσης Φώτιος τοῦ Ἠλία, Τσέκος Κωνσταντῖνος τοῦ Ἀθανασίου καὶ Πατσούρης Βασίλειος τοῦ Ἰωάννου.

— Διεγράφησαν τῆς Δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κριθέντες ἀπολυτέοι διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστάντες σωματικῶς ἀνίκανοι πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Ταπεινὸς Ἠλίας τοῦ Γρηγορίου, Φραγκούλης Νικόλαος τοῦ Χαραλάμπους καὶ Κουγεντάκος Ἀνδρέας τοῦ Γεωργίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

—Ὑπὸ τοῦ πρωτοσυγκέλλοι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰακώβου Εὐμενίδου, ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολήν:

Ἐν Λαρίσῃ τῇ 7 Ἰουλίου 1966

Κύριε Διευθυντά, εἶμαι τακτικὸς ἀναγνώστης τοῦ περιοδικοῦ σας ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια.

Πάντα ἐπιθυμοῦσα νὰ εὕρω τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας κι' ἐκφράσω ὄχι ἁπλῶς τὰ συγχαρητήρια, μὰ τὸν θαυμασμό μου διὰ τὸ ὑπέροχον περιοδικόν σας. Ἐξαιρετικὰ σπανίως συναντᾶμε περιοδικὰ ὑψηλοῦ κύρους, περιωπῆς καὶ περιεχομένου.

Ὁμιλῶ ἀντικειμενικὰ καὶ ἄνευ ἐλαχίστης κολακίας. Δὲν ἔχω ἄλλως τε λόγον τινὰ πρὸς τοῦτο. Τὸ περιοδικόν σας καθίσταται οὕτως, διότι πάλλει ζωηρὰ ἀπὸ τὰ ἑλληνοχριστιανικά μας διδάγματα ἤθη, ἔθιμα καὶ ζωή. Ἐγκλείει μέσα του κι' ἐκθέτει διὰ τῶν σελίδων του ἀληθῶς ὑψηλὰ πνευματικὰ διδάγματα, νοήματα καὶ κατευθύνσεις. Βοηθᾶ πάρα πολὺ εἰς τὸν καταρτισμὸν καὶ διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἕλληνος κατὰ τὰ ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδανικά.

Πολλάκις τὸ περιεχόμενον τοῦ περιοδικοῦ σας ἀποτελεῖ θέμα καὶ ἀντικείμενον τῶν θρησκευτικῶν μου ὁμιλιῶν. Εὐχαριστῶ πρὸς τοῦτο διὰ τὴν ὡραίαν πηγὴν ποὺ τὴν κάμετε ἀνεξάντλητον.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς συγχαρῶ ὁλόθερμα καὶ πάντας τοὺς σπουδαίους συνεργάτας σας εἰς τὸ περιοδικόν σας.

Τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα, ἀποτελεῖτε φωτεινὸν φάρον ἀρετῆς καὶ φιλοπατρίας στὴν σημερινὴ κοινωνία μας ποὺ σχεδὸν κάθε ἀξία ποδοπατεῖται καὶ θὰ εἶσθε τὸ καλὸν παράδειγμα ὅλων.

Θὰ εἶμαι πάντα ἕνας θερμὸς φίλος σας. Ἐπὶ τούτοις ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν σκέπην τῆς Παναγίας μας ἐφ' ὑμᾶς καὶ παντὶ τῷ ἀστυνομικῷ σώματι.

Ἀρχιμ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΗΣ
Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Α.Ο., ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἐφετεινῆς ποδοσφαιρικῆς περιόδου, τὸ κάτωθι ἔγγραφον:

Κύριε Διευθυντά,

«Ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ἐφετεινῆς ποδοσφαιρικῆς περιόδου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Παναθηναϊκοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἐκφράσῃ τόσον πρὸς Ὑμᾶς προσωπικῶς ὅσον καὶ δι' Ὑμῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἄνδρας τῆς ὑφ' Ὑμᾶς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως τὰ θερμότατα αὐτοῦ συγχαρητήρια καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄψογον καὶ ὑποδειγματικὴν τήρησιν τῆς τάξεως καθ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας τοὺς διεξαχθέντας εἰς τὸ γήπεδόν μας.

Ἐκφράζομεν δὲ τὴν ὅλως ἰδιαιτέραν εὐγνωμοσύνην μας τόσον πρὸς Ὑμᾶς προσωπικῶς, διότι πλειστάκις διὰ τῆς προσωπικῆς παρουσίας σας ἐν τῷ γηπέδῳ μας συνετείνατε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀποτροπὴν ἐπεισοδίων ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ Ἄνδρας τῆς περιφερειακῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀστυνομίας καὶ Διοικητὴν καὶ Ἄνδρας τοῦ ΙΔ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος διότι εἰς αὐτοὺς ἀνετίθετο τὸ δύσκολον καὶ λεπτὸν ἔργον τῆς ἐν τῷ γηπέδῳ μας τηρήσεως τῆς τάξεως.

Δεχθῆτε, παρακαλοῦμεν, Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά, τὴν ἔκφρασιν τοῦ θαυμασμοῦ διὰ τὸ δύσκολον ἔργον ὅ ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην Διεύθυνσίν σας ἡ Ἀστυνομία Ἀθηνῶν ἐπιτελεῖ ὡς καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας τιμῆς μεθ' ἧς διατελοῦμεν.

Ὁ
Πρόεδρος
ΛΟΥΚΑΣ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ

Ὁ
Γεν. Γραμματεὺς
ΞΕΝ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ

Κάθε Παρασκευὴ

Ὥρα 20.30′ - 21

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρη, διδακτική, ἐνδιαφέρουσα.

Μία Ἐκπομπὴ χρήσιμη γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι.